1960 1970 1980 1990 2000 2010

41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

LA CAPSA

Guia Sonora

Un arxiu vill de les músiques de la ciutat

08820

GÈNERES MUSICALS:

BLUES, CANTAUTOR, COUNTRY, FOLK ROCK, HARD ROCK, INDIE ROCK, METAL, METAL PROGRESSIU, MÚSICA URBANA, POP, POP FOLK, POP PSICODÈLIC, POP ROCK, PUNK ROCK, RAP, RAP FUSIÓ, ROCK, ROCK ALTERNATIU, ROCK FUNK, ROCK SIMFÒNIC, RUMBA.

PARTICIPANTS:

7 NOTAS 7 COLORES, ALBUFERA, ALEA FELAS, ALMENDRAS BLUES BAND, ALTA TENSIÓN, ARMANDO SORIA Y EL EXPRESO DE BOHEMIA, ATARAXIA, BUENMOJO, CAFE BUDAPEST, CARROTS, CHAINSAW, CONVIDATS A LES 10, COSMOCIDE, DAMAS NEGRAS, DOBLE SENTIDO, EAT MEAT, ESCARMIENTO, EXTRA, FE CIEGA, FOSI BARRY, GENERACIÓN, GUILLEM SEGURA, HEIDI & THE BOOBIES, HOWLIN' PSYCHO, JEB ANDREWS FOUNDATION BAND, KOMPOTSER, LABANDATONPARE, LIRIO ZONE, LOS MITOS, LSDA, MACONDO, MALOS TRAGOS, MAÑANA ES TOMORROW, MARC GARCIA ARNAU, MARTINI'S BLUES TRIO, MELTING STATE, MUSGO, NICE PLACE, PIGMY, RAISING, RESTLESS, RUMBA BRAVA, SANATORIUM, SIS DE NOU, SITTAR GREEN, SUKO, SWEATER, THE BLUE MAJER'S, THE BLUE STREAK, THE MAJER'S, TRONCO, TURISTAS, UNIVERSO ACELERADO, VENTURI REPUBLIC, WALK AWAY, XAVI ALIAS, ZERMEÑO, ZEUS.

AV. DEL PARE ANDREU DE PALMA 5 EL PRAT DE LLOBREGAT

LA CAPSA

Índex

1960

01) Los Mitos . . . . . pàg. 5
02) The Blue Streak . . . . . pàg. 19
03) The Majer's . . . . . pàg. 29

1970

04) Extra . . . . . pàg. 37
05) Rumba Brava . . . . . pàg. 43

1980

06) Alta Tensión . . . . . pàg. 57
07) Armando Soria y El Expreso de Bohemia . . . . . pàg. 79
08) Convidats a les 10 . . . . . pàg. 83
09) Malos Tragos . . . . . pàg. 91
10) Raising . . . . . pàg. 103
11) Restless . . . . . pàg. 111
12) Turistas . . . . . pàg. 123
13) Zeus . . . . . pàg. 139

1990

14) 7 Notas 7 Colores . . . . . pàg. 151
15) Ataraxia . . . . . pàg. 157
16) Cafe Budapest . . . . . pàg. 161
17) Carrots . . . . . pàg. 169
18) Cosmocide . . . . . pàg. 175
19) Damas Negras . . . . . pàg. 187
20) Doble Sentido . . . . . pàg. 195
21) Eat Meat . . . . . pàg. 205
22) Escarmiento . . . . . pàg. 209
23) Fe Ciega . . . . . pàg. 213
24) Generación . . . . . pàg. 231
25) KomPotSer . . . . . pàg. 235
26) Sanatorium . . . . . pàg. 245
27) Sis de Nou . . . . . pàg. 249

2000

28) Almendras Blues Band . . . . . pàg. 253
29) Buenmojo . . . . . pàg. 259
30) Chainsaw . . . . . pàg. 263
31) Fosi Barry . . . . . pàg. 273
32) LaBandaTonPare . . . . . pàg. 277
33) Lirio Zone . . . . . pàg. 287
34) Martini's Blues Trio . . . . . pàg. 293
35) Pigmy . . . . . pàg. 295
36) Sittar Green . . . . . pàg. 307
37) Suko . . . . . pàg. 317
38) Sweater . . . . . pàg. 327
39) Universo Acelerado . . . . . pàg. 333
40) Walk Away . . . . . pàg. 341
41) Zermeño . . . . . pàg. 347

2010

42) Albufera . . . . . pàg. 357
43) Alea Felas . . . . . pàg. 361
44) Guillem Segura . . . . . pàg. 369
45) Heidi & The Boobies . . . . . pàg. 377
46) Howlin' Psycho . . . . . pàg. 383
47) Jeb Andrews Foundation Band . . . . . pàg. 391
48) La Sombra del Átomo . . . . . pàg. 403
49) Macondo . . . . . pàg. 407
50) Mañana es Tomorrow . . . . . pàg. 415
51) Marc Garcia Arnau . . . . . pàg. 421
52) Melting State . . . . . pàg. 433
53) Musgo . . . . . pàg. 441
54) Nice Place . . . . . pàg. 451
55) The Blue Majer's . . . . . pàg. 457
56) Tronco . . . . . pàg. 467
57) Venturi Republic . . . . . pàg. 481
58) Xavi Alias . . . . . pàg. 489

19
60

GRUPS:

Los Mitos ..... pàg. 5
The Blue Streak ..... pàg. 19
The Majer’s ..... pàg. 29

MEMBRES DEL GRUP (PRIMERA FORMACIÓ 1964-1969):

01) Alberto Michavila ..... GUITARRA I VEU (1964-68)
02) Pepe Alonso ..... GUITARRA SOLISTA I VEU (1964-68)
03) Marcial Rodríguez ..... BAIX (1964-66)
04) Mario Vilà ..... BATERIA (1964-67)
05) Pepe Vargas ..... VEU (1967-68)
06) Enrique Moreno ..... BAIX (1967-68)
07) Willy Allende ..... BATERIA (1968-69)

MEMBRES DEL GRUP (FORMACIÓ MITOS 64):

01) Jordi Ivern "George" ..... VEU (2005-2014)
02) Alberto Michavila ..... GUITARRA I VEU (2004-2014)
03) Àngel Chueca ..... GUITARRA SOLISTA (2004-2014)
04) Pepe Alonso ..... TECLATS I VEU (2002-2014)
05) Jorge Alonso ..... BAIX (2004-2014)
06) Willy Allende ..... BATERIA (2002-2014)

NOM DEL GRUP:

Los Mitos

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1964–2014

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Al 1963 un grup de joves de la mateixa colla d'amics parlen de la possibilitat de formar una banda de *pop-rock* animats per la seva passió comú per la música i més concretament pels nous ritmes procedents d'Anglaterra i els EU.

Dos anys més tard i a base de millores en l'equip musical i d'assajar molts, el grup guanya en qualitat i confiança arribant a fer la seva primera actuació a l'Artesà l'any 1965.

Després d'aquesta hi vindrien moltes més pel Baix Llobregat, Barcelona i comarques properes. L'octubre de 1968 per motius laborals i el servei militar, *Los Mitos* es van dissoldre tornant a reunir-se quasi 20 anys més tard amb motiu del 20è aniversari del llançament del LP *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* de The Beatles. Junts van decidir celebrar-ho organitzant un concert amb cançons de *The Beatles* al teatre Centre Artesà amb ajuda d'altres músics i l'assistència de TV3 que va filmar part del concert.

Arribat l'any 2002 el Pepe Alonso i el Willy es reuneixen i decideixen que és hora de rememorar els vells temps. Comencen a treballar música dels anys seixanta amb arranjaments musicals del Pepe i guió del Willy, qui els va portar a la formació de *Los Mitos 64* dos anys més tard.

Al maig de 2006 *Los Mitos 64* van celebrar un concert a *La Capsa* reunint components d'altres grups dels anys seixanta amb una gran acollida per part dels seguidors del grup. *Los Mitos 64* van estar en actiu fins al desembre de 2014, quan amb motiu del 50è aniversari de la seva fundació van celebrar un concert a *La Capsa* per acomiadar-se de tots els que els havien seguit i donat suport en la seva carrera musical.

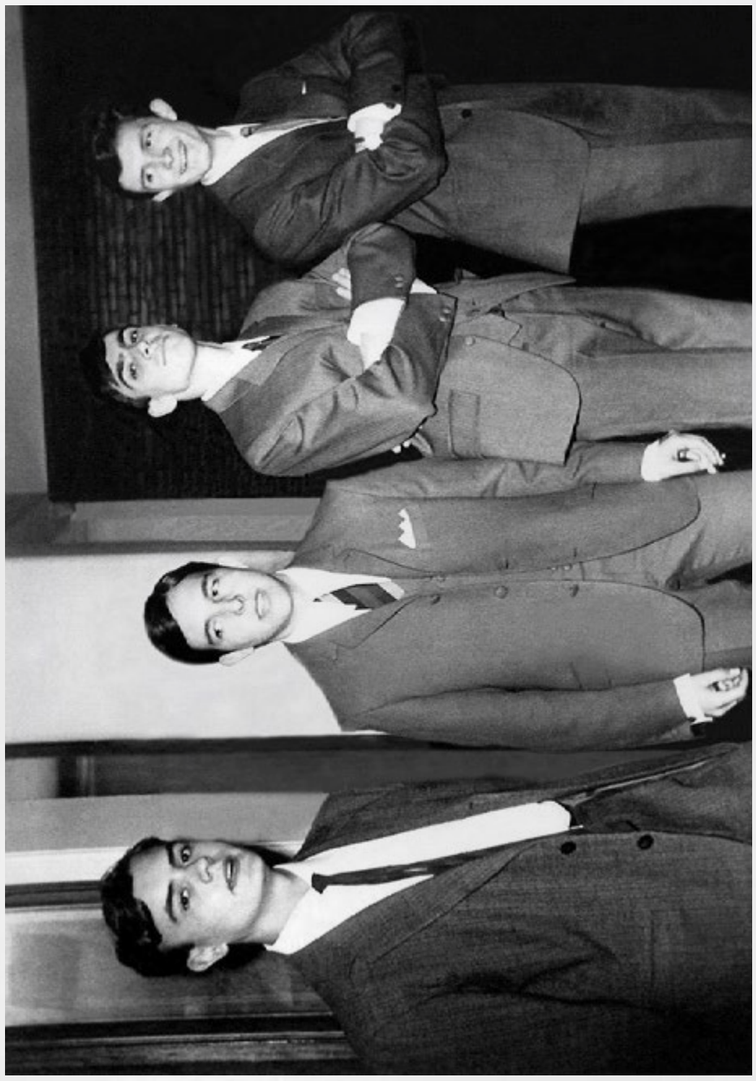

DISCOGRAFIA:

01) Los Mitos . . . . . DEMO 2009

01)

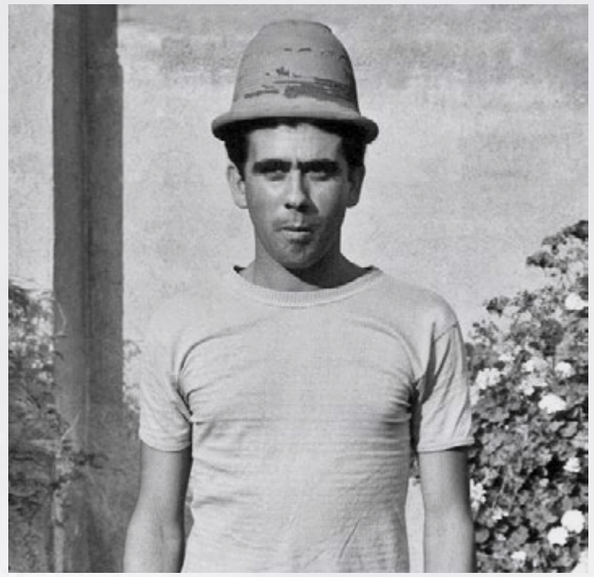

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Facebook	02) . . . . . Soundcloud
03) . . . . . Soundcloud	04) . . . . . Video

PRENSA:

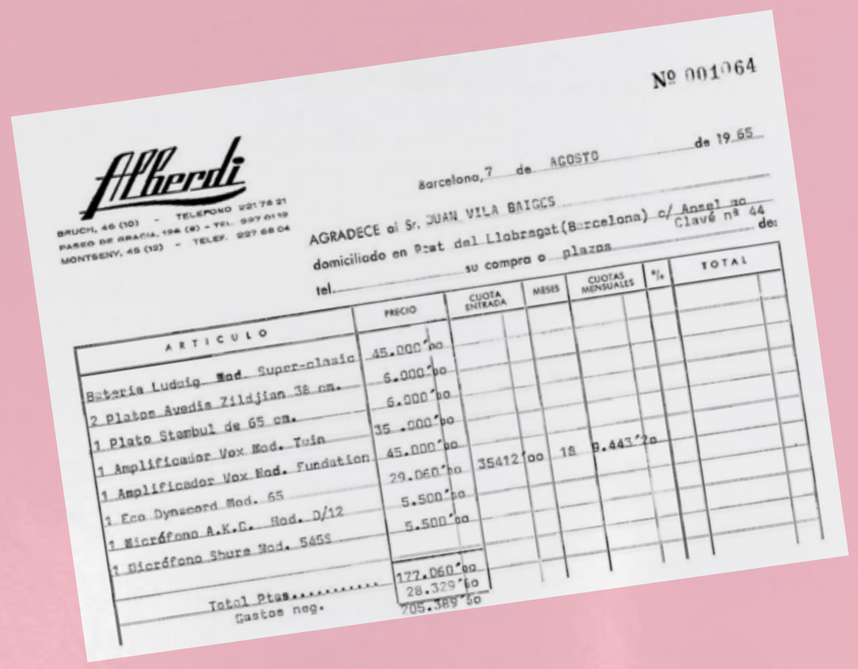

Nº 001064

Alberdi

BRUCH, 46 (10) - TELEFONO 221 76 21
PASEO DE GRACIA, 104 (8) - TEL. 227 01 19
MONTSENY, 45 (12) - TELEF. 227 68 04

Barcelona, 7 de AGOSTO de 19 65

AGRADECE al Sr. JUAN VILA BAIGES

domiciliado en Prat del Llobregat (Barcelona) c/ Ansel 30 Clavé nº 44 de:

tel. su compra o plazos

ARTICULO	PRECIO	CUOTA ENTRADA	MESES	CUOTAS MENSUALES	%	TOTAL
Bateria Ludwig Mod. Super-plasic	45.000'00					
2 Platos Avedis Zildjian 38 cm.	6.000'00					
1 Plato Stambul de 65 cm.	6.000'00					
1 Amplificador Vox Mod. Twin	35.000'00					
1 Amplificador Vox Mod. Fundation	45.000'00					
1 Eco Dynacord Mod. 65	29.060'00	3541'00	18	1.443'20		
1 Micrófono A.K.G. Mod. D/12	5.500'00					
1 Micrófono Shure Mod. 545S	5.500'00					
Total Ptas.....	177.060'00					
Gastos neg.	28.329'60					
	205.389'60					

PRENSA:

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1960-1968

NOM DEL GRUP:

The Blue Streak

MEMBRES DEL GRUP:

01) Jose Mª Peña Aparisi ..... VEU I PERCUSSIÓ
02) Pedro Perez Jodar ..... GUITARRA SOLISTA
03) Pedro Garcia Vela ..... GUITARRA RÍTMICA
04) Jose Mª Vargas Diaz ..... VEU
05) Domingo Garcia Vela ..... BAIX

SUBSTITUCIONS:

06) Roberto Casinos ..... GUITARRA RÍTMICA
07) Jose Garcia Vela ..... GUITARRA SOLISTA
08) Francisco Allende "Willy" ..... GUITARRA RÍTMICA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

The Blue Streak va ser un dels primers grup que es va formar a la dècada dels anys 60 al Prat de Llobregat. Es tractava de músics autodidactes amb talent que a força de molts assajos van aconseguir completar un repertori format per versions de bandes de l'època com els Sirex, Mustang, Shadows, The Beatles o The Rolling Stones. En aquells temps el repertori dels grups nacionals normalment estava condicionat per la demanda i els gustos del públic i dels promotors de sala de l'època, així que donaven a la gent el que desitjaven escoltar a sales i balls populars. D'aquesta manera van arribar a tocar tot tipus d'estils.

The Blue Streak van sonar assíduament a locals com La Pérgola, Tres Molins, El Papagayo, Tropical o el festival ShangriLah. Durant els mesos d'estiu tenien nombroses actuacions per la Costa Brava. També van assistir a diversos festivals com el del Baix Llobregat.

Al 1965 van gravar un single o demo que contenia quatre versions.

DISCOGRAFIA:

01) The Blue Streak . . . . . EP 1965

01)

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud	02) . . . . . Soundcloud
03) . . . . . Video	

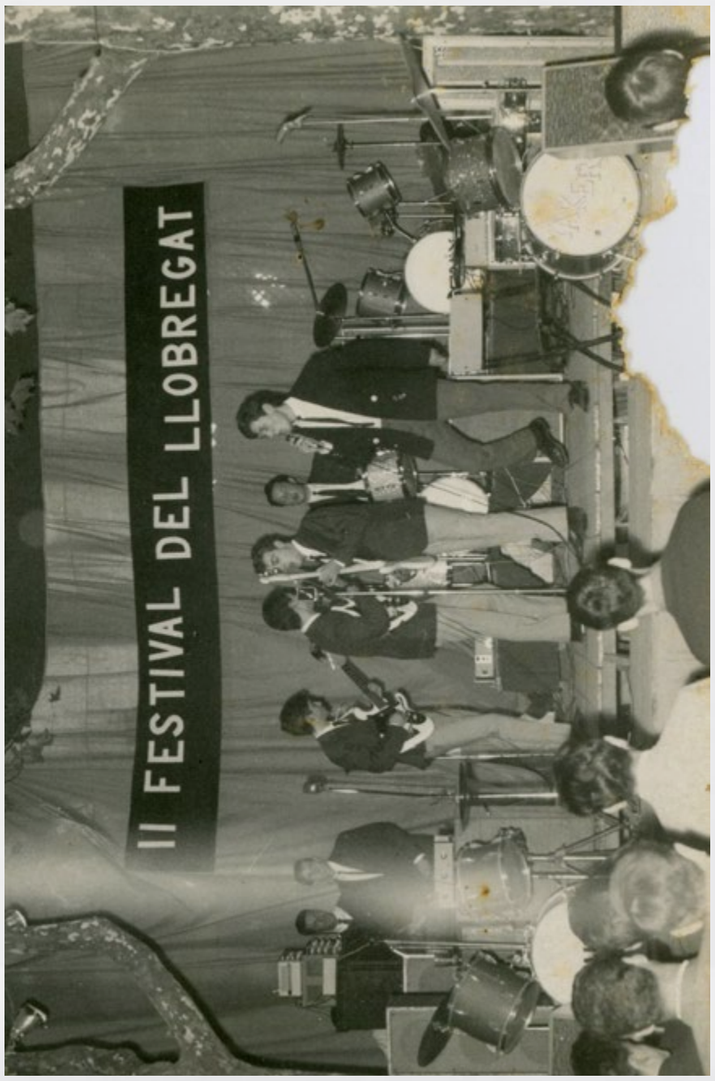
II FESTIVAL DEL LLOBREGAT

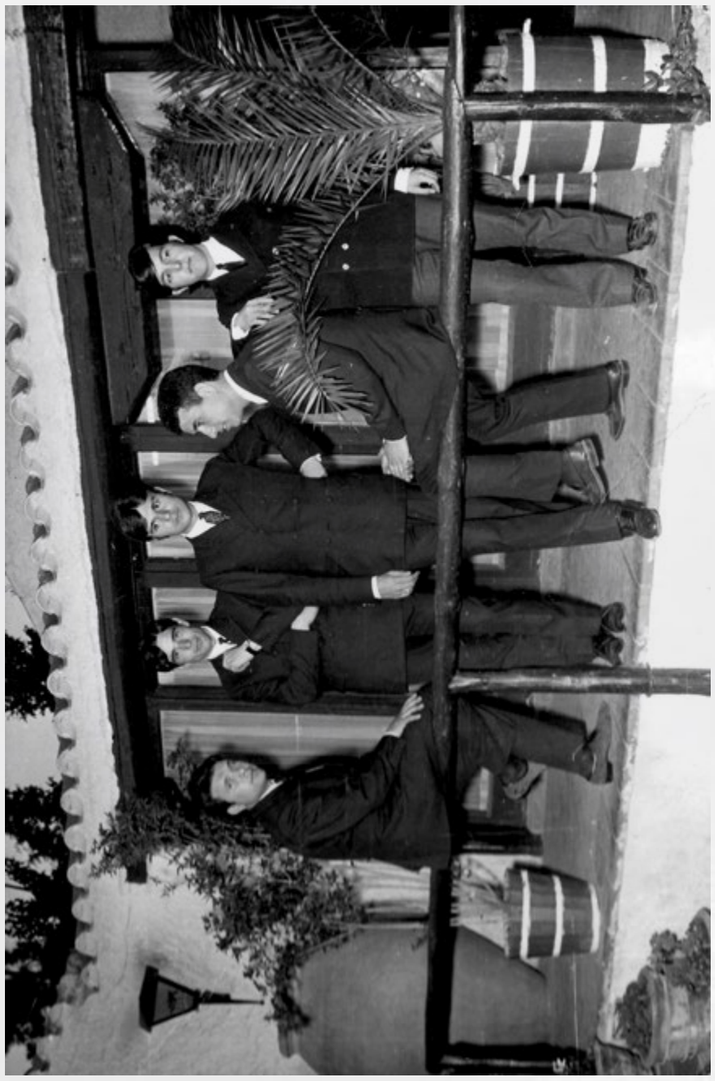

PRENSA :

mica més variat, perquè ens havíem d'adaptar a la demanda del públic. Crec que els *Majers* eren més semblants als *Sírex*, i nosaltres als *Mustang*. Ells eren més roquers, però al final van haver de tocar de tot". Ángel Chueca, guitarrista dels *Majers*, sentencia: "Tocàvem les cançons de l'època. Passa com ara: s'ha de donar al públic el que vol. És la millor manera de tenir èxit". El bateria Francisco Allende, més conegut com *Willy*, i que va passar pels *Mitos* i *Blue Streaks*, es queixa d'aquesta situació: "A finals dels 60, quan Massiel va guanyar Eurovisió, allà on anàvem volien que toquéssim *La la la* i *Congratulations*. Estic fins al gorro d'aquestes cançons!". Aquestes declaracions descriuen un fenomen característic dels petits grups locals: la tensió entre la necessitat de fer música comercial i el desig de tocar música pròpia. "A mi m'agradava tocar psicodèlia, música americana i amb molts canvis. La gent al·lucinava!", diu *Willy* mentre riu sorollosament. Però aquestes cançons no agradaven a un públic que frisava per escoltar els grups de moda. Així va ser com la música potablava dels anys 60 va fer seves les melodies dels *Beatles*, els *Bravos*, els *Rolling Stones*, versions de cançons franceses i italianes... "No s'estilava compondre cançons. Ni tan sols se'ns va passar pel cap. No componia ningú", explica *Willy*. "Cançons pròpies, cap", diu Pedro García Vela.

A la foto superior, el II Festival de Llobregat, organitzat per Joventut Unida Pratenca (JUP), un dels molts festivals pratencs on van tocar els primers grups pratencs. A la foto inferior, esquerra, començava a néixer un d'aquest grups, els *Mawker Glyms*. A la foto inferior, dreta, la portada una de les poques gravacions que encara es conserven dels *Blue Streak*, que inclou temes com "Jinetes en el cielo", "Mi gran amor te di", "Pintor" i "Celia"

Quasi tots els components dels grups de l'època coincideixen a assenyalar que amb prou feines podien pagar les lletres dels instruments. "No era fàcil guanyar-se la vida com a músic. Era més aviat una il·lusió", reconeix *Willy*. A més, l'ambient no era propici pel cultiu musical: en teoria s'havia de tenir un carnet de músic que lliurava el règim franquista per poder tocar. "Els anys 60 érem quatre grups! Ja està!", exclama *Willy* amb vehemència. "Jo em passava les nits escoltant Ràdio Luxemburg, i gravava en cintes les novetats. Però llavors qui tenia un magnetòfon era un privilegiat...". L'autodidactisme és una de les característiques essencials de totes les bandes de rock dels 60. "Tocàvem d'oïdes", confessa Pedro García Vela. "Tenia molt de mèrit cantar en anglès, perquè no en teníem ni idea, i anàvem escoltant paraula per paraula...", expressa divertit el seu germà Pepe García Vela.

Tot i les dificultats, els nostres músics no dubten a treure pit: "Blue Streak va néixer abans que a Espanya es coneguessin els Beatles —explica Pedro García Vela—. Nosaltres vam ser els primers a sortir del Prat. Vam tenir èxit". Francisco Allende (*Willy*), per la seva banda, explica el moment de màxima efervescència musical dels anys 60: "El 1966, *Mawker Glyms* funcionava a ple rendiment. En la meva opinió, és el millor grup que ha existit mai al Prat. Era un grup de veritat. Vam arribar a tenir més de cent cançons al repertori, totes escollides per nosaltres. I llavors sí que no fèiem concessions. Anàvem a Barcelona a concursos i sempre quedàvem molt ben classificats. Almenys, érem originals".

"Hi havia molta rivalitat —explica Pedro García Vela—, sobretot quan se celebraven els Festivals del Baix Llobregat.

En un principi es feien a la Cervantes, més tard a L'Artesà... i tots volíem actuar-hi!". "L'Artesà era ple de gom a gom!", exclama *Willy*. I per què aquests grups es van anar dissolent? "Ens va agafar la mili, i a tots ens partia, perquè teníem la mateixa edat, i es desfeia el grup...", sospira Pedro García. "Un se'n va anar a la mili, després altres es casen i es posen a treballar...". El servei militar era el punt d'inflexió, la barrera que marcava el pas entre una adolescència plena de concerts i una vida adulta en un context polític i social que no esperonava a les aventures. *Willy* recorda els últims anys dels 60: "Aquell 1968 es van dissoldre els *Blue Streak*, encara que després es van reformar, amb altres components, tocant salsa... I jo vaig fer un altre grup amb una noia, i érem 7 o 8, amb pianista... érem quasi una orquestra! Van acabar els 60, i jo, que era el més jove de tota aquella generació, me'n vaig anar a la mili".

PRENSA :

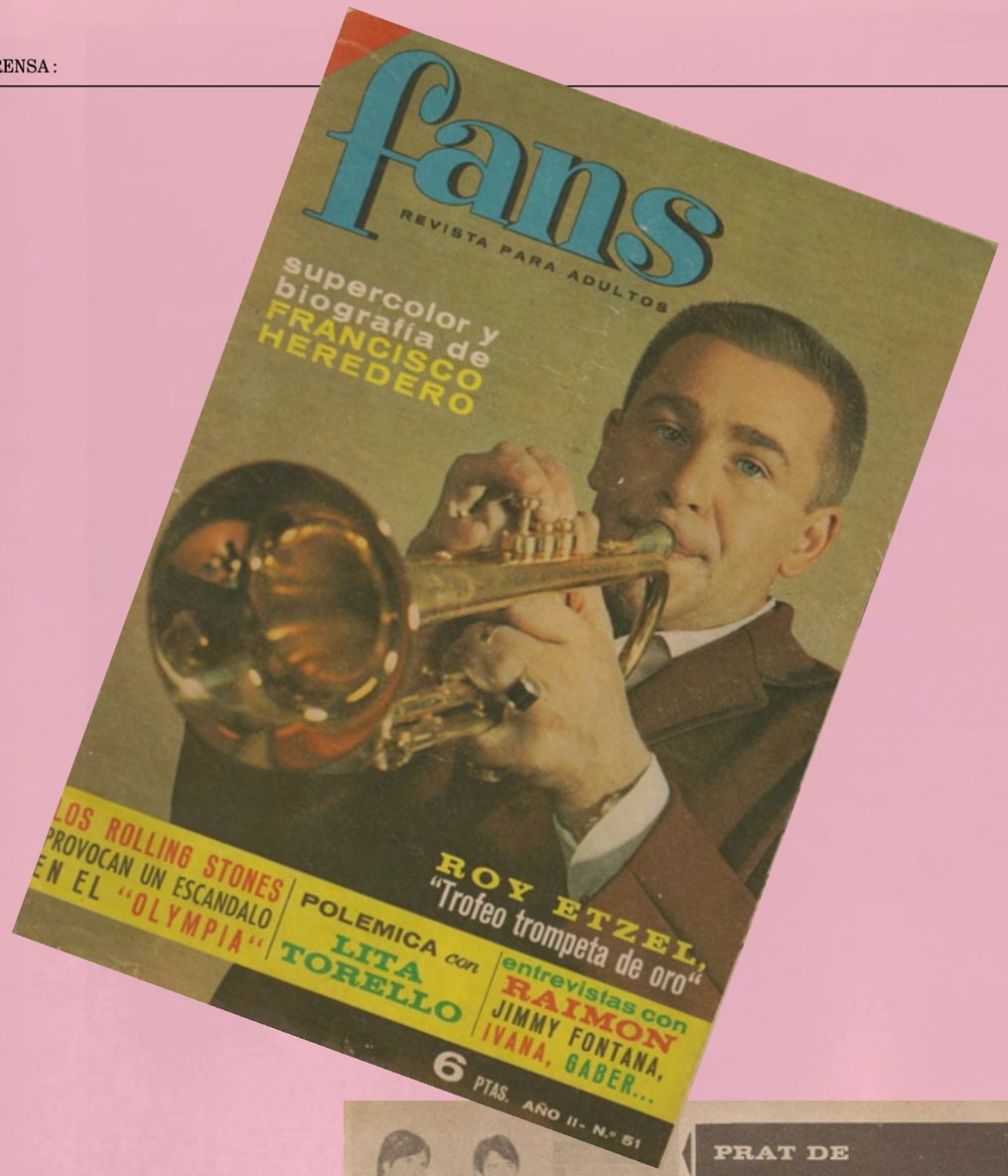

1960 1970 1980 1990 2000 2010

NOM DEL GRUP:

The Majer's

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1963-1965

MEMBRES DEL GRUP:

01) Manolo Ahicart ..... VEU
02) Angel Chueca ..... GUITRRA SOLISTA
03) Roberto García ..... GUITARRA RÍTMICA
04) Enrique Moreno ..... BAIX
05) Juan Vaquero ..... BATERIA

LA CAPSA Pop Rock 1960 1969 41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

The MAJER'S
M - manolo
A - angel
J - juan
E - enrique
R - roberto
S - 1963

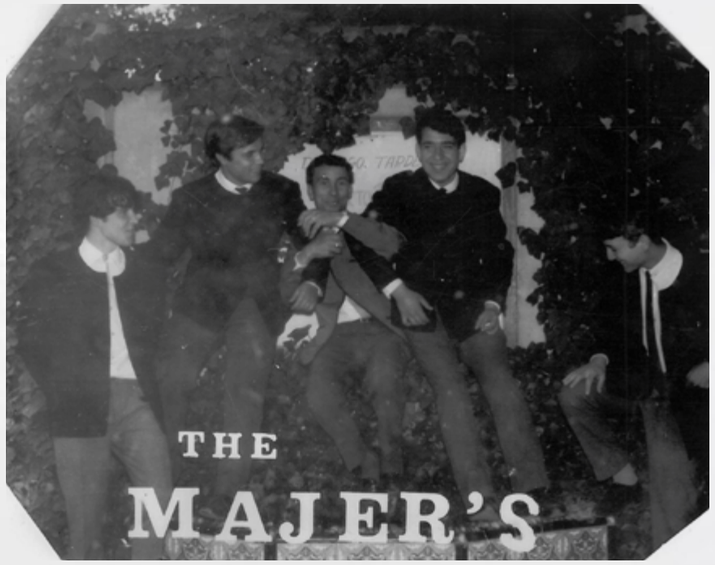
THE
MAJER'S

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'original nom d'aquest grup sorgia de combinar les inicials dels seus components. La "s" apostrofada final va ajudar a donar-li un aire més modern a inicis dels anys 60.

Quan van començar a actuar van haver-se d'adaptar a les exigències de la sales de ball i les cançons de moda d'aquella època. No van trigar en voltar pel territori omplint sales com la Cervantes (Prat de Llobregat), Gavà, Chipiron, Pergola, Salou (Bolera), Sitges, Vilassar de Mar o l'Artesà.

1970

GRUPS:

Extra ..... pàg. 37
Rumba Brava ..... pàg. 43

NOM DEL GRUP:

Extra

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1972-1984

MEMBRES DEL GRUP:

01) Salvador Aparici ..... BATERIA I VEUS
02) Antonio Lopez ..... BAIX
03) Jose Mª Amelburu ..... GUITARRA I VEUS
04) Jaime Rojo ..... GUITARRA I VEUS

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup Extra estava composat per gent molt jove amb un so net i fresc amb influències que anaven des de The Beatles fins a The Police i altres grups britànics. Tenien un bon directe plasmant perfectament el so sense artificis que tenia l'àlbum d'estudi.

Al 1982 van gravar un LP amb la discogràfica BELTER, malgrat tenir varies ofertes aquesta va ser la que abans els hi va oferir el contracte. Ara, vist amb el temps, consideren que es van equivocar i que les preses mai són bones.

La discogràfica va apostar per ells amb un bon pressupost però ni el productor (un ex component dels SIREX) ni l'enfoc van ser els adequats. Tot i així potser estiguem davant d'un dels pocs grups del Prat que va vendre discos des de Holanda fins a Argentina.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Isabel . . . . . (BELTER) SINGLE 1982
02) Extra . . . . . (BELTER) LP 1982
03) Rarezas . . . . . (AUTOPRODUIT)

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	

PRENSA :

EL GRUPO "EXTRA" PRESENTA SU ELEPE EN VIVO

SALVA, a la batería; Ames, guitarra solista; Bobby, bajo, y Jaime, guitarra rítmica y cantante, forman «Extra». Tienen dieciocho, diecinueve, veintiún y veintiún años, respectivamente, y salen con elepé que presentaron hace unos días en la Discoteca Planeta 2001, de Barcelona.

—El grupo empezó hace seis años, pero sólo Salva y Jaime permanecen de aquella primera formación, que se llamaba «S. A.». Después, ya los cuatro fuimos «Parche» durante tres años. «Extra» es más comercial y lo utilizamos desde hace un año. Tiene más garra.

—¿Cuál es vuestra línea?

—Pretendemos que sea la línea «E[illegible]», con bases fuertes de «r[illegible]» con sofisticaciones de la guitarra «pop-rock».

—Un par de temas que os definan...

—«Solos tú y yo» y «Amiga». En nuestra línea hemos buscado música original que no sonara a nada que haya sonado hasta ahora. Somos cuatro solistas que nos hemos unido, poseyendo cada uno su propia personalidad. Por ejemplo, oyes tocar a Salva la batería y es inconfundible.

—¿Qué pretendéis?

—Hacemos música para que la gente se divierta, para todo tipo de gente —añade otro. Todos se meten en la conversación—. Es música para verla en directo, sonamos exactamente igual en el disco que en directo. No hemos puesto efectos que no podamos hacer en directo.

Su música «pop-rock» se basa en la melodía de las voces; no son agresivos, no provocan como otros «rockeros», divierten.

—Destacadme algunas canciones y decidme por qué.

—«Isabel», en la cara A, cuenta cómo nos tratan las chicas; «Elvis» es un homenaje a Elvis Presley; «Me gusta ser así» es una canción que define bastante cómo somos; habla de la soledad, del vacío, pero nos gusta ser así.

—En muchos conciertos de «rock» he visto a cantidad de chicos fumándose porros y tirándose cantidad, ¿por qué pasa esto?

—La gente joven está dividida, con muchos problemas; unos se sienten frustrados, manejados, no tienen un duro; se lo han visto todo hecho. Cuando el papá trabaja, se puede vivir de él, por eso hay tanto pasotismo; los jóvenes que buscan trabajo no lo encuentran. Han vuelto a aparecer las bandas, como antes; se pelean entre barrios, marcan sus terrenos... y son bandas de chicos de catorce/quince años, con pistolas. Es el mal por el mal.

—A nosotros, hace tres años, nos robaron todo el equipo del local de ensayo que nos repartinos entre tres grupos.

—¿Sigue siendo difícil encontrar lugar para ensayos?

—Sí, cuesta pasta y hay problemas de vecinos, hay que insonorizarlo todo.

—Ser un grupo es un vicio caro —sentencia uno de los «extras»...

—¿Dónde ensayáis?

—En una masía que tiene 150 años, en el Prat de Llobregat, hemos recubierto las paredes con paneles de plástico. Es una masía que se alquila a los grupos. No hay locales para ensayar, no hay locales para actuar.

La situación de los grupos es difícil, aunque el Area de Juventud del Ayuntamiento barcelonés se ocupa de ello y quiere que entidades culturales y recreativas, casinos y demás locales de colegios, etc., permitan actuar y ensayar a los grupos, sólo así resurgirá ese movimiento musical que está aflorando por todos los rincones de la ciudad.

—El Festival de «Rock» organizado por el Ayuntamiento barcelonés, ¿os ayuda?

—Todo movimiento «rockero» es bueno, porque potencia la música «rock», interesa a más gente, mueve, recibe más apoyo; todo contribuye a que se escuche más, a que la gente se interese y se habitúe a escuchar «rock» en castellano; no tenemos por qué cantar en inglés.

Su presentación en directo fue un éxito, conectaron con el público y éste lo pasó bien con su música.

Los cuatro «extra» empezaron muy jóvenes en la música. Salva, a los diez años ya tocaba la batería.

—No tenía dinero para comprar una batería e improvisé una con una lata de pintura y me fabriqué unos palillos con el tapacubos de un «600». Y sonaba bien; así fui adquiriendo soltura.

Ames, a los catorce años, ingresó en su primer grupo. Bobby, a los quince formaba parte de grupos rumberos, hasta que llegó a «S. A.» y se quedó de bajista. Jaime toca la guitarra desde los doce años.

«Extra» es un nuevo grupo a tener en cuenta. El «rock» español se está abriendo paso en diversas vertientes: «rock» duro, «rockabilly», «rock» suave o blando, desde el centro y la periferia, cada uno con su personalidad.

GRAN FESTIVAL

Extra ha tardado tres años en grabar su primer disco

Extra, un grupo de El Prat, triunfa a la primera

Barcelona. – Extra, una de las más noveles y prometedoras bandas de rock barcelonesas, de El Prat, ha conseguido grabar su primer disco elepé e *Isabel*, una de sus composiciones, se está convirtiendo en un éxito radiofónico, encabezando diversas listas de votación popular.

Disco en nueve días

Para un grupo principiante como Extra, pese a realizar actuaciones esporádicas, conseguir grabar no ha sido fácil.

«Durante tres años estuvimos intentando que nos fichase alguna compañía, enviando maquetas grabadas por nosotros mismos, pero no obtuvimos respuesta pese a que nuestro trabajo despertaba cierto interés. Finalmente hemos fichado y grabado, en tan sólo una semana y media, nuestro disco».

Extra está formado por cuatro muchachos que, según dicen, aportan «frescura a la música que se hace aquí, con unas letras que no hablan de problemas urbanos, sinó de cosas cotidianas».

El negocio

Pese al disco y el apoyo promocional, los chicos de Extra son conscientes de la difícil

PRENSA :

ESPECTACULOS

Viernes, 16 de abril de 1982

Un grupo joven muy «Extra»

Cuatro muchachos, en su primer «elepé»

«Extra» se presenta con una música muy... extra

Cada día son más los grupos jóvenes que se incorporan al mundo discográfico. En esta ocasión los debutantes son los cuatro componentes del grupo «Extra». José M.ª Amelburu «Ames», guitarra solista y voces. Antonio López «Bobby», guitarra bajo. Jaime Rojo, guitarra rítmica y voz, y Salvador Aparisi «Salva», batería y voces. Todos ellos en edades comprendidas entre los 18 y 21 años.

RUIZ DE VILLALOBOS

Para hablar de su primer «elepé», que ha visto la luz bajo el sello discográfico de «Discos Belter», los chicos de «Extra» se han dado una vuelta por el viejo «Brusi».

«Extra» es, pese a su juventud de edad, un grupo cuyos componentes tienen ya una cierta experiencia musical. Salva, el batería, ha pasado por varios grupos, entre ellos «Parche», y Bobby, el bajista, también ha estado en varios grupos antes de formar «Extra».

Cómo se formó «Extra»

—¿Cuándo y cómo se forma «Extra»?

Jaime —quizás quiera decir demasiadas cosas y como nuestra música no intenta decir muchas cosas, sino que intenta entretener y tal, pues se ha buscado un nombre que no te diga tanto, sino que te suene bien al oído.

Entre la nada y el todo

—Básicamente —sigue insistiendo Jaime Rojo—, lo que intenta nuestra música es que la gente la escuche, pase un buen rato con ella, se divierta y... bueno, si dentro de esto le dice algo, pues bien... entendiendo siempre y cuando que el que se divierta no quiere decir que sea una música ni exenta de calidad, ni nada, lo que desde luego no tiene es mensaje.

—¿Pero vuestras letras dicen

1970
1980
1990
2000
2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Antonio Garcia Vela ..... GUITARRA I VEUS
02) José Garcia Vela ..... GUITARRA I VEUS
03) Paco Luna ..... VEU

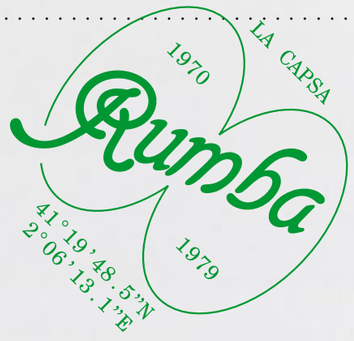

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1974–1980

NOM DEL GRUP:

Rumba Brava

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els orígens de Rumba Brava es remunten a principis de 1974 quan el cantant terrassenc Paco Luna i el guitarrista i cantant del Prat de Llobregat Antonio García Vela tenen la idea de muntar un grup de rumba catalana al costat de Leo Rubio, compositor de moltes de les seves cançons com el seu primer èxit de 1975 Señorito Paco i més endavant d'artistes tan importants com Rumba Tres, Manolo Escobar o Los Chunguitos.

Com en molts altres grups de l'època el servei militar va truncar els seus plans. Paco va marxar a fer la mili i en el seu lloc va entrar el germà de l'Antonio, Jose Garcia Vela.

Després de fer una prova pel segell discogràfic Columbia, firmen el contracte i l'any 1975 publiquen el seu primer single "Señorito Paco". La cançó va ser un èxit malgrat ser censurada pel règim per veure-hi relació entre el "Paco" de la cançó i el dictador Franco. Tot seguit, en 1976 publiquen el seu primer i únic LP titulat "Baila, Canta i Ríe". L'àlbum va estar produït per Ramón Ferran, productor d'altres artistes de Columbia com José Velez o Los Amaya.

Els Rumba Brava van estar dintre del moviment de la nova rumba més elèctrica i moderna o el també l'anomenat Gipsy rock amb altres grups com Rumba Tres o Las Grecas. Aquesta nova fornada de grups va incloure ritmes i arranjaments procedents del rock o del funk, introduint a les seves cançons guitarres elèctriques amb teclats analògics com el Moog i una base rítmica més contundent.

El tancament de la seu de Columbia a Barcelona i altres problemes interns dintre del grup van provocar la seva dissolució l'any 1980.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

01) Señorito Paco . . . . . SINGLE 1975
02) Sigo Soltero . . . . . SINGLE 1976
03) Rumba Brava . . . . . LP 1976
04) Satakatú . . . . . SINGLE 1977
05) Métela . . . . . SINGLE 1978
06) Baila Mi Gitana . . . . . SINGLE 1979

1980

1990

2000

2010

RECURSOS WEB:

01) Spotify	02) Soundcloud
03) Soundcloud	04) Video
05) Video	06) Video

PRENSA :

EL "SATAKATU" DE RUMBA BRAVA

«Rumba Brava» es uno de los grupos rumberos que más impacto están causando últimamente en el terreno de la alegría y del jolgorio, tan propios de su género.

Sus tres componentes residen en Barcelona, y ya llevan mucho tiempo rasgando guitarras y pisando escenarios. Sin embargo, su gran ocasión surgió a través de la casa de Discos Columbia, con la que no hace mucho grabaron, como recordaréis, su primer single, del que ya hablamos en el TOP n.º 2: «Señorito Paco». fue la canción punta de este su primer disco, de la mano del productor Ramón Farrán. Las discotecas la acogieron con fuerza, y era frecuente encontrarse bailando esta rumba en cualquiera de las muchas que existían en España.

Tras el impacto veraniego del «Señorito Paco», Rumba Brava volvió a encerrarse en los estudios de Columbia, para grabar nuevas canciones con las que lanzar su segundo disco. Tras ello, llegó la selección y dos nuevas canciones pasaron a componerlo. De ellas, destacamos la simpatía y gracia de «Satakatú». Título algo complicadillo para que, sin duda alguna, nos será muy familiar en poco tiempo.

La música de Rumba Brava es graciosa, fresca y ayuda como pocas a levantar el ánimo más decaído o a dejar las suelas de los zapatos en cualquier sitio.

Bienvenidos, una vez más, Rumba Tres. Vuestra juventud y «bravura» os irán abriendo todas las puertas que deseéis. Las nuestras ya lo están. Y de par en par.

APOTEOSIS EN EL TEATRO VICTORIA

"OLES DE LA CANCION"

Apoteosis en el Teatro Victoria, con Pepe Antequera y sus «Oles de la Canción». Exito sin precedente en esta octava edición de la que ya van más, y pese a la ausencia de Raphael, el poder de convocatoria de Pepe Antequera, a través de Radio Reloj, se reflejó en el escenario y en el patio de butacas. Actuaron, y por consiguiente recibieron sus correspondientes «Oli de la Canción», Brandão, Cal y Canto, Cecilia, Daniel Velázquez, Dánny Daniel, Dessamidevo-15, Felipe Campuzano, Fernando Esteso, Gaby, Fofó, Mikki y Fofito, Calderón, José Luis Moreno, Juan Bau, Juan Camacho, Juan Carlos Calderón, José Luis Moreno, Nuria Feliú y los, José Vélez, Lolita, Lorenzo Santamaría, José Prendes, Miguel Los Canarios, Luis Aguilé, María José Santiago, Nubes Grises, Oscar Galindo, Nicolás Di Bari, Neel Solo, Richard Cocciante, Rumba Brava y Manolo Escobar. Todos ellos con su participación convirtieron la entrega de los "Oles de la Canción", en la muestra musical más importante de España. (Foto Cid.)

Rumba Brava

EL DOMINGO, LOS OLES DE LA CANCION

Nuestro buen amigo Pepe Antequera está a punto de ver culminada la gran ilusión musical de su vida. Un gran artista, un gran profesional, un hombre de la canción, un hombre de la radio, un hombre de la televisión. El Pepe Antequera de siempre, aventurero, arriesgado, el que no duda de nada ni de nadie, el que siempre ha creído en sus ideas y en sus amigos, el que ha sido capaz de mantener, en el mundo de la canción, una línea de conducta, una trayectoria, una forma de ser y de actuar, que le ha hecho ganarse el respeto y la admiración de todos los que le conocen, el que ha sido capaz de mantener una amistad sincera con todos los artistas, el que ha sido capaz de ser siempre Pepe Antequera, el que ha sido capaz de ser siempre el mismo, el que ha sido capaz de ser siempre el mismo, el que ha sido capaz de ser siempre el mismo

PRENSA :

RUMBA BRAVA

Cada verano hay una frase y un dicho que se hacen famosos. Sucede luego, que recordamos tal época de nuestra vida por las cosas que estaban en boga en un momento determinado. Para este verano, los de Rumba Brava se han propuesto hacernos aprender otra. Quien más quien menos dirá: "Sigo soltero".
Así es como se llama el nuevo disco que está ya empezando a sonar pero muy requetebién en los sitios y lugares donde la juventud de espíritu pasa sus ratos de esparcimiento.
Rumba Brava son como personas de lo más simpático y dicharachero que puedan echarte en cara. Siempre pulidos y con sus trajes a punto, son la pura estampa de la elegancia rumbera. Por sus atuendos y por sus maneras. Uno a uno se explican así.
—¡Hola!, soy Paco el cantante. Soy nervioso, me gusta la amistad de las personas que conozco y mi principal virtud, o defecto —llámalo como quieras— es que me gustan mucho las mujeres. No tengo un tipo determinado pero siempre uno tiene tendencia a las que están mejor que mejor. Me gusta conducir, tengo un 124 y en muchas ocasiones me sirve de gancho.
—¿Qué hay?, soy José. Dicen que soy el más serio y como consecuencia soy el que manda ligo. Pero a mí que me dejen a mi aire que yo las mato callando. Me llaman el "Rit" porque las atonto pero no las mato. Mi principal hobby es la guitarra y cantar.
—Aquí donde me veis soy el hermano de José, me pusieron Antonio para que en la misma familia no hubiese dos hijos con idéntico nombre. Los amigos y las, especialmente, amigas me llaman Tony. Dicen también que estoy un poco pirlpi. La verdad es que simplemente soy una cabeza loca. Me gusta tocar la guitarra, ir a la playa ahora que puedo, y hacer deporte.

Juntos en el escenario, son un grupo simpático, bien conjuntado, que ofrece una serie de rumbas de categoría, llenas de encanto especial. Recordemos el "Señorito Paco" y "Sakataku".
Los chavales están empezando a promocionarse, y muy bien que hacen. Tienen ya montado su primer club de Fans en Barcelona, con presidenta y todo. Esperan que en un futuro próximo sean muchos más.
Digamos también que tienen contratados una mayoría de los programas musicales de TVE y es muy posible que para el invierno que viene crucen el "charco" para hacer su primera América.
—Decidme, Rumba Brava, ¿Quién es todavía el maestro en la Rumba?
—Indudablemente lo sigue siendo el "Abuelo" Peret y ahora más que nunca que tiene una fiel manta nieta.
—¿Qué rumba os hubiese gustado interpretar?
—Mira por donde nos gusta tan sólo nuestra música, con ella ta queremos decir que no sentimos envidia por ninguna otra.
—¿Crees que queda algo por descubrir?
—¿Por qué no? Siempre quedan cosas por hacer. Nosotros queremos revolucionar la Rumba e intentar siempre sacar cosas nuevas.
—¿Aspiráis al título de la canción del verano?
—Somos unos firmes candidatos. Avisamos desde aquí, ¡cuidado con Rumba Brava, que somos peligrosos!
—¿Se toma la gente en serio la rumba?
—Tan sólo tienes que ver que en todas las discotecas programan siempre bastante rato la rumba. Eso significa que hay interés y dedicación a ella.
—¿Y vosotros seguís solteros?
—La respuesta está en el disco.
—¿Y el disco a quién va destinado o dedicado?
—A todos los solteros de España. Y que se lo pasen solterísimo esta verano.

62

J. LUIS

TOP ficha TOP

RUMBA BRAVA

Rumba Brava, como grupo afincado en Barcelona, ha sido quizás uno de los más boyantes y rápidos a la hora de hacerse con el éxito. La cosa ha sido en el transcurso de poco más de un año. Y ahí los tienes a los tres, con tres discos sencillos y un LP reluciente que responde al atractivo nombre de «Canta, baila y ríe con Rumba Brava». Los singles ya los conoces, por un lado el señorito Paco por aquí, más adelante el «Satakatu» y torciendo a la izquierda nos encontramos con que los chavales siguen solteros, y bien que hacen.

Hoy traemos aquí una pequeña ficha para que la tengáis muy en cuenta a la hora de aplaudirles.

Dos hermanos, José y Antonio, y Paco, cantante solista. Estos son Rumba Brava:

JOSÉ. Pepe para los amigos, sus apellidos: García Vela. Es del Prat de Llobregat, provincia de Barcelona. Nació el 5 de octubre del 47, es por tanto Libra. En sus estudios musicales se cuentan dos años de guitarra y deseos de continuarlos en cuanto las fans le den tiempo libre. Junto a los demás, formaron el grupo hace cosa de tres años, pero discográficamente se les conoce desde hace dos.

Quiere ser un tío importante en esto de la música y aspira a ello dentro del grupo. Es el mayor de todos y hace que se le respete como tal.

Le gusta el fútbol y sólo el fútbol. En su instrumental se cuenta con dos buenas guitarras, una Ramírez, y hace además la tercera voz en el grupo.

ANTONIO. Hermano de Pepe, nacido también en el Prat de Llobregat, pero nueve años más tarde, o sea en el 56. Pronto se va a la «mili», aunque se guarda el secreto de su destino. Imaginamos que se quedará cerca de Barcelona. Ha estudiado dos cursos de guitarra. En un principio se puede decir que ha sido el miembro aglutinador del grupo ya que entró a formar parte de un grupo en donde estaba Paco. Marchó uno de sus componentes y la vacante la ocupó el hermano de Tony, quedando constituida Rumba Brava.

En sus aspiraciones está llegar a ser alguien importante y hacer algo positivo dentro del mundo de la música. Le gusta la música por encima de todo y después es un gran enamorado de la hípica. Nos dijo que le gustaría comprarse un caballo de carreras. Hace la segunda voz del grupo y es guitarra solista.

PACO. Se llama Francisco Luna. Nació en Nueva Carteya, un pueblecito de Córdoba, hace veintisiete años. Enero del cuarenta y nueve y es de signo Capricornio. Ha estudiado primero de canto, pero en vista de que las cosas le iban tan bien lo ha dejado. Es el miembro más experimentado del grupo y el que de alguna manera lleva la esencia del mismo.

Está contento de tal y como funciona el grupo y por nada del mundo lo dejaría ahora, pero si por alguna razón Rumba Brava desapareciese, Paco está muy interesado en iniciar su carrera como solista. Le gusta el fútbol y las mujeres, aunque no sabemos si es por ese orden. En el grupo, es la voz solista y el más menudo.

PRENSA :

"LOS OLES DE LA CANCION"

ERAULIO
CAL Y CANTO
CAMILO SESTO
CECILIA
DANIEL VELAZQUEZ
DANNY DANIEL
DESMADRE 75
FELIPE CAMPUZANO
FERNANDO ESTESO
GABY FOGO Y MILIKI CON FOFITO
GEORGIE DANN
JUAN RAU
JUAN CAMACHO
JUAN CARLOS CALDERON
JOSE LUIS MORENO
JOSE LUIS PERALES
JOSE MENESE
JOSE VELEZ
LA TRINCA
LOLITA
LORENZO SANTAMARIA
LOS GUACAMAYOS
LUIS AGUILE
MARIA JOSE PRENDES
MIGUEL GALLARDO
MANOLO ESCOBAR
MANOLO OTERO
NICOLA DI BARI
NOEL SOTO
NUBES GRISES
NURIA FELIU
OSCAR JANOT
PEPE DA ROSA
RAFFAELLA CARRA
RICHARD COCCIANTE
RUMBA BRAVA

"LOS OLES DE LA CANCION" presentado por Pepe Antonio y Tony y retransmitido en directo por RADIO RELOJ, "PATRICIA"

SATAKATU

RUMBA BRAVA Y SU «SATAKATU»

«Señorito Paco» ha proporcionado muchas alegrías a RUMBA BRAVA, ya que ha sido una de las canciones que más se han escuchado durante este verano, y que ha conseguido darles a conocer entre el público. Ahora vuelven con una nueva canción, «SATAKATU», cara A de su nuevo disco y que a no dudar conseguirá consagrarles definitivamente dentro del ambiente musical.

RUMBA BRAVA
COLUMBIA MO 1522
SATAKATU
FALSAS PALABRAS

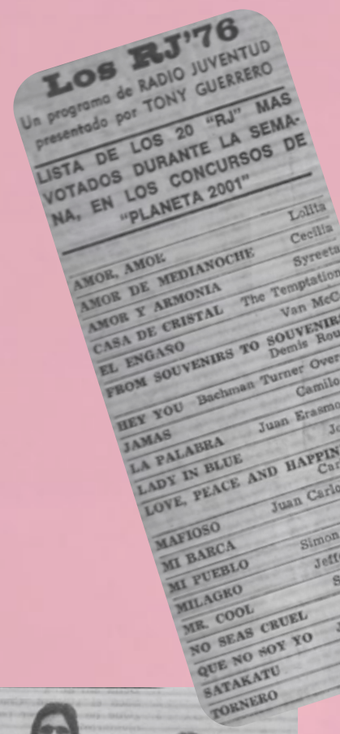

LOS RJ'76

Un programa de RADIO JUVENTUD presentado por TONY GUERRERO

LISTA DE LOS 20 "RJ" MAS VOTADOS DURANTE LA SEMANA, EN LOS CONCURSOS DE "PLANETA 2001"

AMOR, AMOR	Lolita
AMOR DE MEDIANOCHE	Cecilia
AMOR Y ARMONIA	Syreeta
CASA DE CRISTAL	The Temptations
EL ENGAÑO	Van McCoy
FROM SOUVENIRS TO SOUVENIRS	Denis Roussos
HEY YOU	Bachman Turner Overdrive
JAMAS	Camilo Sesto
LA PALABRA	Juan Erasmo Mochi
LADY IN BLUE	Joe Dolan
LOVE, PEACE AND HAPPINESS	Carl Douglas
MAFIOSO	Juan Carlos Calderón
MI BARCA	Emilio José
MI PUEBLO	Simon y Garfunkel
MILAGRO	Jefferson Starship
MR. COOL	Sweet Sensation
NO SEAS CRUEL	Billy Swan
QUE NO SOY YO	J. Bautista Humet
SATAKATU	Rumba Brava
TORNERO	I Santo California

LLAMADA DE «RUMBA BRAVA» A SUS «FANS»

TRAS su «Señorito Paco», que ha sido la canción-descubrimiento de «Rumba Brava», este trío rumbero lanza un trabalenguas: «Satakatu», que no quiere decir nada, ni pertenece a ningún idioma, aunque parezca sánscrito; es, simplemente, ritmo vocal. Y toda la canción posee ese ritmo rumbero que «Rumba Tres» han puesto de moda.

Al margen de esta noticia, los componentes de «Rumba Brava» nos ruegan digamos a todos sus «fans» que, tal como prometieron, van enviando sus fotografías a quienes se las pidieron. Pero son tantas las solicitudes, que tardan un poco más de lo previsto, porque se les agotaron las existencias. Pero todas las «fans» las recibirán.

1970
1980
1990
2000
2010

19

80

GRUPS:

Alta Tensión ..... pàg. 57
Armando Soria y El Expreso de Bohemia ..... pàg. 79
Convidats a les 10 ..... pàg. 83
Malos Tragos ..... pàg. 91
Raising ..... pàg. 103
Restless ..... pàg. 111
Turistas ..... pàg. 123
Zeus ..... pàg. 139

MEMBRES DEL GRUP:

01) Juanjo Aguilar (JJ DJ) ..... DJ
02) Oscar Luque (SWEK) ..... VEU
03) Guillermo Castaño (WILLE) ..... VEU
04) Tomas Alcazar ..... DANCER
05) Ivan Mai ..... DANCER
06) Sergio Pelayo ..... DANCER

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989-1994

NOM DEL GRUP:

Alta Tensión

41°19'48.5"N 1980 — 1989 RAP LA CAPSA 2°06'13.1"E

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Viatgem cap a la Barcelona de 1989, en ple *boom* del Rap a Espanya. L'Oscar (Swek) i el Guille (Willie), molt lligats a la cultura urbana, van decidir crear el grup Alta Tensión i per això, es van unir al Juanjo Aguilar (JJ Dj), un discjòquei expert involucrat als inicis del Rap americà amb qui van començar a gravar maquetes i actuar a les principals discoteques, festes i centres culturals del Baix Llobregat i Barcelona. Més tard, el Tomás, el Sergio i l'Ivan es van incorporar al grup aportant la màgia del ball.

Durant els seus gairebé cinc anys de vida, els Alta Tensión van estar presents a l'escena musical coincidint amb els primers grups sorgits als anys noranta al Prat com Eat Meat, Mayoría Absoluta o Jump Boys Attack.

1980

1990

2000

2010

1980 1990 2000 2010

1980

1990

2000

2010

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Video
03) Video	04) Video

PRENSA :

PRENSA :

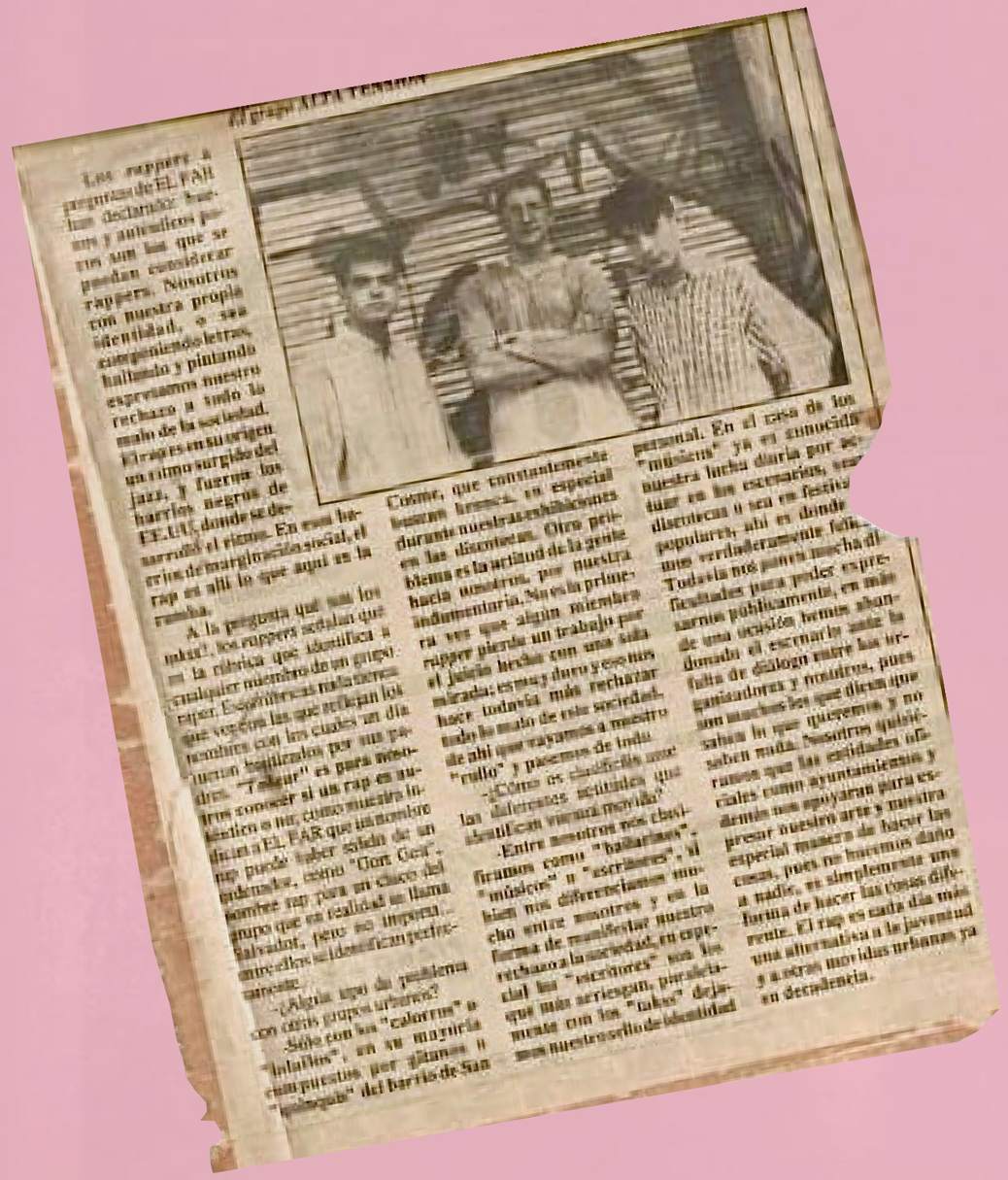

1980
1990
2000
2010

NOM DEL GRUP:

Armando Soria y

El Expreso de Bohemia

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989–2006

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'una banda indiscutiblement pratenca que practicava rock urbà amb unes lletres plenes de càrrega social. Van aconseguir la màxima notorietat l'any 2000 amb una cançó que portava per títol "Pringao" pertanyent al seu àlbum "¿Un día perfecto? del que van vendre 150.000 còpies.

Si parem atenció podem trobar a les lletres de les seves cançons moltes fotografies urbanes de la ciutat pota blava en diferents èpoques.

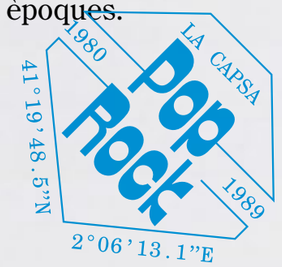

MEMBRES DEL GRUP:

01) Tony Hernandez ..... GUITARRA
02) Jose Maria Masó ..... GUITARRA
03) Jaime De Burgos ..... PIANO I TECLATS
04) Deme Garcia ..... BAIX
05) Chepito Cortes ..... BATERIA
06) Edurne Remirez ..... VEUS I PERCUSSIÓ
07) Armando Soria ..... VEU I GUITARRES

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

07)

01) Recopilatorio Boveda . . . . . (JUNTO A TRES BANDAS MAS) 1992
02) Formula Magistral 1993
03) A La Misma Hora 1995
04) Falso Rayito De Luna 1998
05) ¿Un Dia Perfecto? 2000
06) Cantamañanas 2002
07) Mi Pequeña Republica 2006

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Spotify
03) Video	04) Video

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1986-1987

1980

NOM DEL GRUP:

Convidats a les 10

MEMBRES DEL GRUP:

01) Josep Meizoso ..... VEU
02) Xavier Gimenez ..... VEU
03) Benjamí Company ..... TECLATS
04) Felix Santaolalla ..... GUITARRA
05) Juan Fernandez Imbernon ..... BAIX
06) Carles Ribas ..... BATERIA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Convidats a les deu va ser el projecte de Josep Meizoso i Xavier Gimenez juntament amb altres musicas de la ciutat.

La característica principal del grup era que molts dels seus temes no eren cantats, sinó recitats, a la manera que havien après d'artistes com la britànica Anne Clark, Laurie Anderson o les col·laboracions del poeta americà William Burroughs. Musicalment bevien d'una estètica poc convencional: la V.U. i el punk novaiorquès d'Alaska i los Pegamoides, una de les formacions preferides del Josep Meizoso en aquells temps.

La creació del grup va sorgir dins el context del grup de creació literària de la revista "L'Indiano", que publicava el Teatre Kaddish i del que formaven part en Josep i en Xavier.

La seva trajectòria va durar aproximadament un any arribant a fer quatre grans actuacions en directe entre els anys 1986 i 1987. Van sonar al Teatre Kaddish del Prat, al KGB de Barcelona i al Piano Bar Els Pescadors del Prat en dues ocasions.

Com a curiositat, el nom del grup procedeix d'un quadre de l'artista Ana Juan i a la imatge del grup hi va participar activament Josep Van Balart.

RECURSOS WEB:

01). . . . . Soundcloud

02). . . . . Soundcloud

PRENSA:

Delta LLOBREGAT

Febrer - 87.

30 DIES A EL PRAT

Actuació de «Convidats a les deu» en KGB de Barcelona

«Los viejos Rockeros nunca mueren». ¿Y los nuevos? ¿Los jóvenes que se empeñan en hacer, en crear música?

Ellos se tienen que conformar con una breve existencia. No todos tienen la ocasión de subirse a un escenario y más de uno ha tenido que abandonar ante la imposibilidad de encontrar un local adecuado para poder ensayar. Los signos musicales, para la mayoría de ellos, carecen de identidad, pero eso no les impide componer sus propias canciones ni tampoco interpretarlas como Dios manda.

A estas características podrían responder un gran número de los cincuenta grupos que componen la lista de La Marathón Rock Ricard 87.

«Se pretende ver cómo está el panorama musical de la gente que empieza. Hay grupos que merecen la pena y se les ha de dar una oportunidad». Son palabras de Xavier Agulló, uno de los organizadores, que junto a Montesol realizan el programa «La Senda de los Elefantes». El programa desde un principio ha estado apoyando el certamen. Antes en R.C.E. y ahora en R.E. Cadena Catalana. El concurso que empezó a celebrarse en la Discoteca Tropical, se realiza a partir del día 25 de enero, en el local KGB de Barcelona todos los domingos a partir de las 7 de la tarde. Uno de los grupos que participó en la eliminatoria del día 25 fue «Convidats a les Deu», del Prat y que ya todos conocemos . Desafortunadamente fueron eliminados. Después de la actuación en

KGB y el fracaso de crítica estamos reflexionando, porque si quieres decir una cosa o quieres dar a conocer a todos que no tiene nada que decir, lo has de hacer con un mínimo de calidad para que no sea un pastel».

Pastel o no, lo que si consiguieron «Convidats a les Deu» fue una gran reunión de pratenses en la sala KGB, lo cual derivó en juerga, y eso siemore es importante. «Hacer música, como actitud en sí, es algo divertido. Ves que la gente se lo pasa bien. Subes al escenario y se te hace el cuerpo mantequilla».

«Convidats a les Deu» nació de un proyecto iniciado por Josep Meizoso y Xavier Giménez hace aproximadamente un año.

«Durante tres meses estuvimos escribiendo letras y haciendo música en plan casero. Después de tocar con unos amigos lo que habíamos hecho nos dimos cuenta de que no era tan extraño como parecía. Queríamos hacer las canciones sin cantarlas. Queríamos recitarlas».

Fue así como «Convidats a les Deu» se formó. La calidad del grupo, musicalmente hablando, peca quizá de escasez de sonidos gratos, si por ello entendemos, que éstos se «comen el texto». Aunque todo esto podría obedecer a la originalidad de lo que hacen, la verdad es que es debido a la falta de ensayos que, en adelante, dicen serán más profundos.

Volviendo a la actuación del grupo en KGB hay que señalar la intervención de un nuevo componente. Quiero decir nueva componente. Se trata de Loren Marín que colaboró en una de las canciones. Esperamos verla pronto en la totalidad del repertorio. Los demás miembros del grupo fueron: Josep Meizoso, voz y guitarra; Xavier Giménez, veu; Benjamí Company, teclats; Félix Santaolalla, guitarra; Juan Fernández, bajo y Carlos Ribas, batería.

Gerónimo BAS

PRENSA:

PUBLICACIÓ SETMANAL DE L'HOSPITALET I DEL BAIX LLOBREGAT
EL LLOBREGAT

28 - II - 87.

EL SONIDO DEL ASFALTO

Convidats a les deu: la iguana que siente

Luis Hidalgo

Muchos músicos, teóricos y musicólogos han definido la música pop como algo genuinamente trivial y divertido. A lo largo de la historia los propios músicos pops han jugado esta carta bien sea a través de las melodías o a través de unas letras a menudo insustanciales. Convidats a Les Deu ha decidido romper con esta aparente trivialidad para sumergirse en atmósferas de mayor trascendencia. La banda, originaria del Prat, se formó hace apróximadamente un año entorno a un escritor y a un músico que no había tocado antes en ningún grupo. A partir de este dúo Convidats a Les Deu comenzaron a diseñar con un alto grado de improvisación todo un universo crispado sonoramente que se basaba en unas letras de verdadero contenido poético. Como muestra un botón: «Soc un pollastre blau llibertari, tinc dos bilets d'anar i tornar, em penjo ulleres de cartró i somnis de fang viola...» Desde luego nada que ver con lo que acostumbramos a oir. Si añadimos que en sus primeros conciertos recitaban poemas similares sobre el fondo de melodías inspiradas en la Velvet Underground, entenderemos que Convidats a Les Deu son un grupo diferente.

En la actualidad el grupo es un sexteto liderado por Josep, en la foto y Xavier, los dos miembros iniciales, y reconoce su deuda conceptual con personajes tan interesantes como Laurie Anderson, Talking Heads o Ramones. Explosivas mezclas que dibujan un panorama que va desde la introspección más turbada a la aceleración típica del punk de 1987. Una iguana es la mascota del grupo y, en cierto modo, refleja lo que son. Como la iguana son capaces de pasar de un momento de contemplación a uno de furia apasionada. Son Convidats a Les Deu.

Poética en catalán para un grupo pop que huye de la normalidad.

1980

1990

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Malos Tragos

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989-Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Rubén Gonzalez ..... BAIX I VEU
02) Sergio Fuelcore ..... GUITARRA I VEU
03) Delfin Lucea ..... BATERIA

MALOS TRAGOS

25TH ANIVERSARY
CHARLIE
ANIVERSARIO DE MIERDA
25th
CHARLIE

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup defineix la seva història en tres paraules: punk, rock i actitud. La formació neix l'any 1989 amb el nom de Mala Vida, però sis mesos més tard passen a ser Malos Tragos. Actualment compten amb vuit discos i un EP.

A l'hora de compondre les seves cançons reben la influència de qualsevol cosa que els cridi l'atenció, tot i que el segell de la banda està més que definit després de trenta anys de trajectòria.

Els seus gustos musicals són molt variats i van des del rock and roll clàssic fins al rap o el pop i és per això que al seu so es pot trobar una barreja d'aquests estils.

Tenen la sort d'haver portat la seva música per tot el país arribant fins i tot a França. L'any 2012, el seu àlbum En esta locura va ser premiat com a millor disc de punk rock per Rock Cultura.

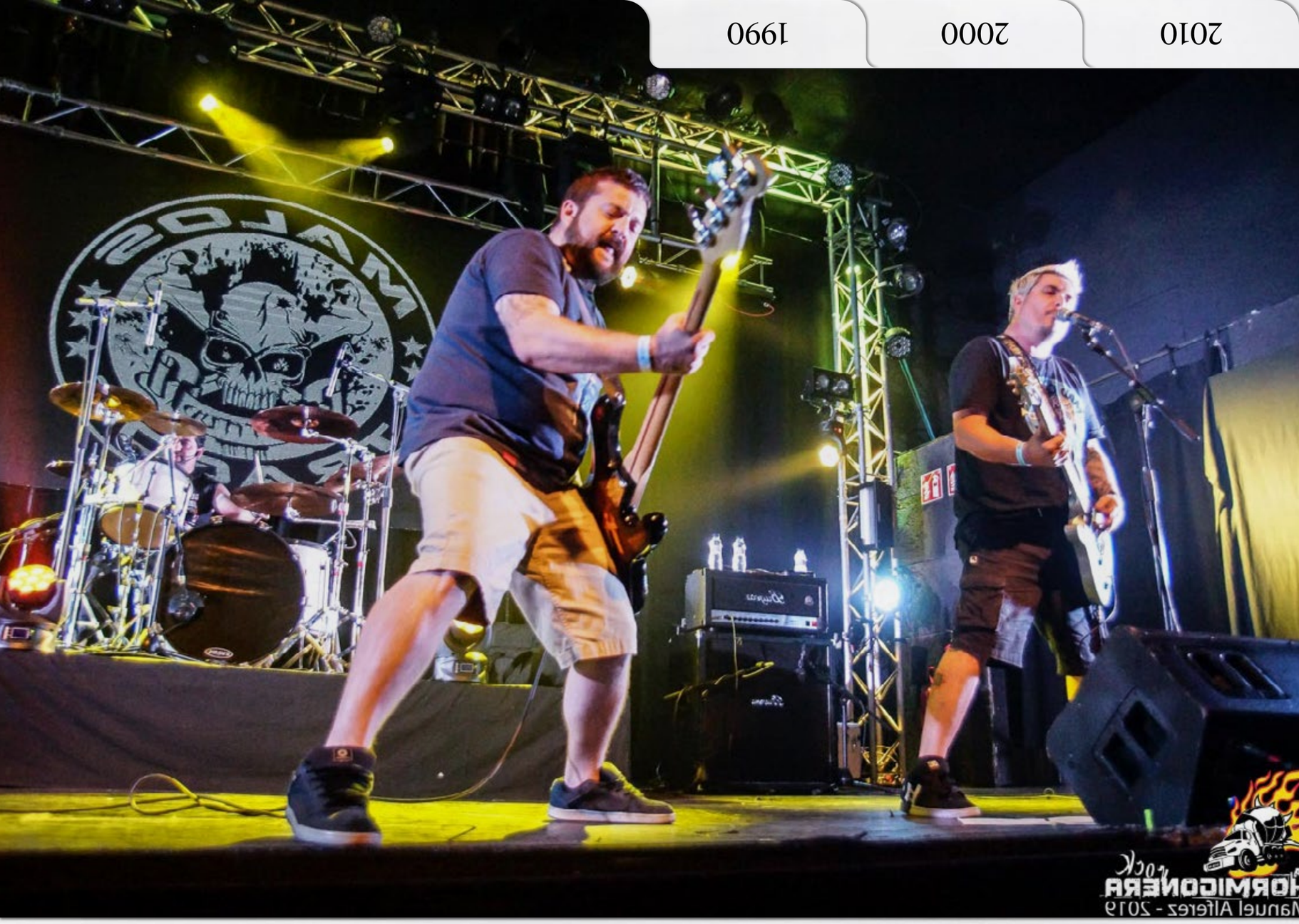
HORMIGONERA
Manuel Alferez - 2019

HORMIGONERA

HORMIGONERA

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

07)

08)

09)

01) De Ninguna Manera . . . . . (PRAKTIK) CD 1992
02) Autosuficiencia Denegada . . . . . (LOCOMOTIVE) CD 1996
03) En Esta Locura . . . . . (NAT TEAM MEDIA) CD 2012
04) Reacción . . . . . (MALDITO RECORDS) CD 2013
05) Welcome to Hipsterland . . . . . (MALDITO RECORDS) CD 2015
06) Mundo Perfecto . . . . . (RIFF RAFF RECORDS) CD 2015
07) Back to the Past . . . . . (ROCK CD) CD 2017
08) Entropía . . . . . (ROCK ESTATAL) CD 2019
09) A Ninguna Parte . . . . . (ROCK ESTATAL) EP DIGITAL 2019

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Spotify
03) Instagram	04) Noticias
05) Noticias	06) Video
07) Video	08) Video
09) Video	10) Video

NOM DEL GRUP:

Raising

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1982–Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Yon Aguirre ..... VEU
02) Jacinto Andreu ..... GUITARRA
03) Juan Ponce ..... GUITARRA
04) Edu Aliques ..... BAIX
05) Juan Molina ..... BATERIA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Banda de *hard-rock* pratenca formada a principi dels anys 80 per l'Òscar Roca i el Jacinto Andreu. No va ser fins als anys 90 quan van realitzar algunes actuacions a diferents locals del Prat amb diferents músics fins a la incorporació del Yon Aguirre com a vocalista.

Després d'un temps d'inactivitat, el grup torna als escenaris amb el canvi de mil·lenni, passant per diferents fases i més d'una dificultat.

Fa uns quatre anys, es van incorporar a la banda el Ponce i el Juan i és llavors quan van aconseguir l'estabilitat perfecta per treballar el seu *set list* definitiu, dotant d'un so més actual als seus antics temes i creant-ne de nous.

1980

1990

2000

2010

DISCOGRAFIA:

01) Levantamiento . . . . . (AUTOEDITAT) 2020

01)

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Instagram	02) . . . . . Spotify
03) . . . . . Bandcamp	04) . . . . . Video

NOM DEL GRUP:

Restless

41°19'48.5"N – 2°06'13.1"E
LA CAPSA
1980 Rock 1989

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1989-1996

MEMBRES DEL GRUP:

01) Carlos Pastor ..... VEU I GUITARRA
02) Joaquim "Chimo" Herrero ..... GUITARRA I VEUS
03) Julio Cascán ..... BAIX
04) Dani López ..... BATERIA (DE 1991 A 1993)
05) Armando Aguirre ..... BATERIA (DE 1993 A 1996)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Restless són un grup fundat pel Chimo i el Carlos, amics i antics militants de la banda Edició Limitada.

Als seus inicis, els dos amics recorren els bars de Barcelona tocant versions de grups com Los Secretos, Burning, Sabina o Loquillo. Va ser durant aquestes actuacions quan van conèixer al Julio i al Dani i amb ells la primera formació va quedar tancada. Ja tenien guitarres, baix i bateria. Sense oblidar el paper del Maxi Mariblanca escrivint les lletres de les cançons.

Amb la sortida del Dani i la incorporació de l'Armando es va produir el canvi definitiu en la banda aconseguint una barreja explosiva d'influències entre les quals es trobaven el *hard-rock*, el *heavy* o el *rockabilly*.

Existeix molt poc material de la banda tot i que hi ha algun afortunat o afortunada que conserva part dels seus treballs en format cassete. Tota una joia de la història del panorama musical pratenc.

Marshall
Marshall

DISCOGRAFIA:

01) Restless . . . . . DEMO 1994

01)

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud

02) . . . . . Soundcloud

PRENSA:

PRENSA:

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1988–2018

NOM DEL GRUP:

Turistas

MEMBRES DEL GRUP:

01) Javi Gracia ..... GUITARRA I VEU
02) Victor Campos ..... BAIX I VEUS
03) Salva Gassol ..... BATERIA
04) Josep Meizoso ..... VEU

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Al 1988, Josep Meizoso va decidir donar un pas més al panorama musical pratenc.

Recolzat pel Javi Gracia, el Salva Gassol (KlanKorrupto, Els Bous) i en Víctor Campos (*Una Woll-Damm i una Estrella, si us plau!!*), van emprendre una nova aventura. Després d'uns mesos d'incertesa, Meizoso va decidir deixar el grup i *Turistes* es va convertir en un trio rodant per tota la península arribant fins i tot a girar a Alemanya l'any 1992. Des de llavors, han estat diversos els concerts de retrobament que han precedit una estranya dissolució.

Al seu recorregut han comptat amb col·laboracions tant a l'estudi com en directe de nombrosos músics locals com Carlos Mesa, Mounir Letayeff, Pedro Pablo Ezcurra o Montse Vaca.

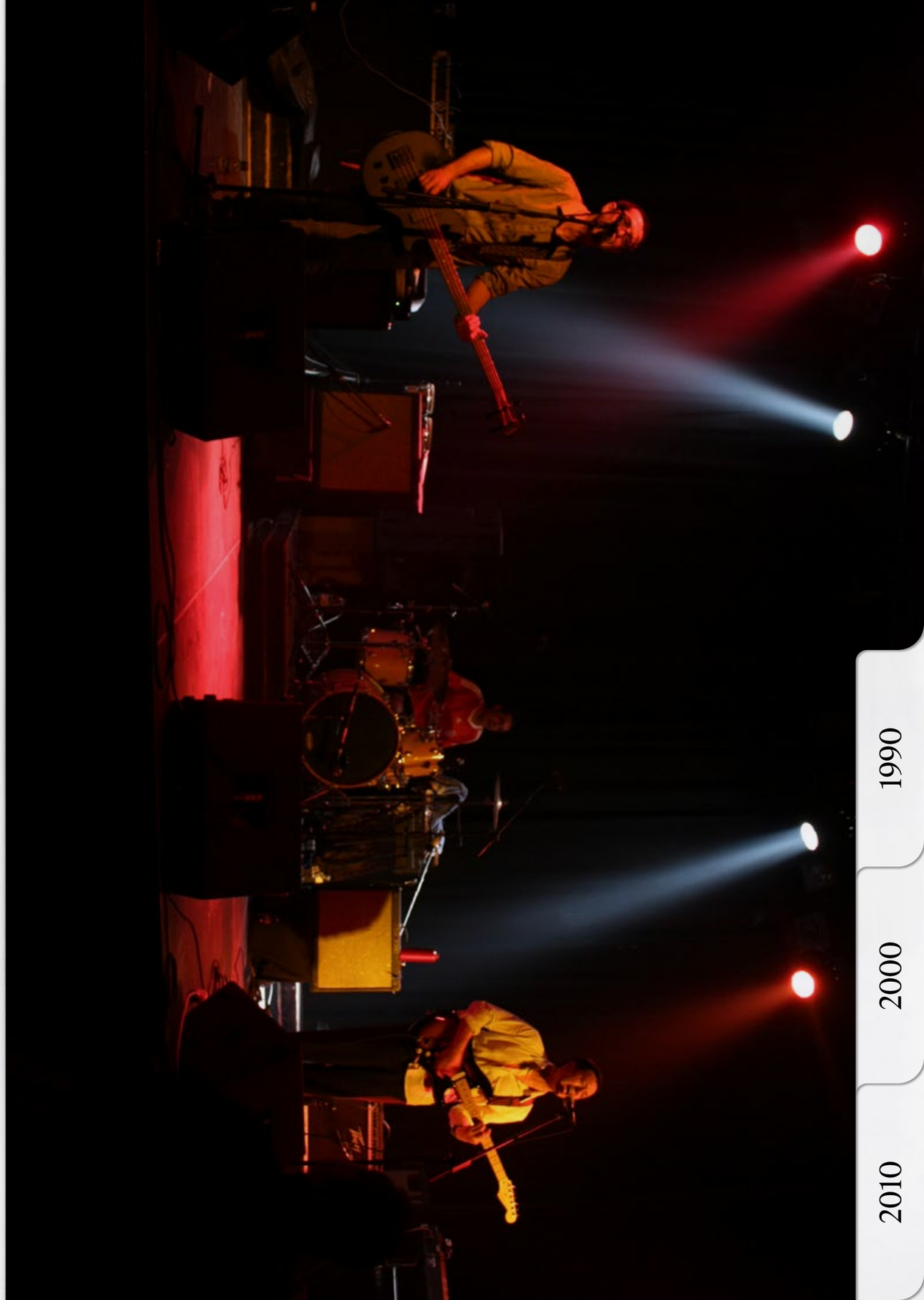

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

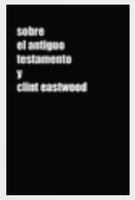

04)

05)

01) Turistas I. . . . . (MAQUETA K7) 1988
02) Turistas II. Amarillo esta bien . . . . . (MAQUETA K7) 1989
03) Turistas III. Sin Tapa. . . . . (MAQUETA K7) 1990
04) Turistas IV. Clint Eastwood . . . . . (MAQUETA K7) 1991
05) TURISTAS . . . . . (SINGLE VINILO AUTOEDITADO) 1992

TURISTAS
La Capsa

CERRAJERI
SE COPIAN LLAVES
EN EL AC

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Bandcamp
03) Soundcloud	04) Soundcloud
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video

PRENSA:

Turistas, un viatge al país del rock modern

Turistas. Xavi Garcia (veu i guitarra), Víctor Campos (baix i veus) i Salvador Gassol (bateria). Bar Mundial.

JORDI REMOLINS

Un dels components de Turistas

Ripoll.—Tirar endavant un grup poc conegut no és pas tasca fàcil. Hi ha molts inconvenients i entrebancs, abans no es pot fer un salt cap a un estatus de dependència o semidependència del món musical. Per aquesta etapa d'entrebancs és per la que passen la majoria de grups que es recorren els petits locals de les nostres comarques. En general es pot dir que no els surt a compte ni en l'aspecte econòmic ni en l'aspecte físic i psicològic. Ara bé, les satisfaccions que poden trobar en algun moment donat aquests grups, són també dignes de destacar. I veure com un local ple de gent, que possiblement fins al mateix moment de veure el grup sobre l'escenari no tingués ni remota idea de la seva existencia, però que en canvi seguia el ritme de la música com si coneguessin els temes de sempre, ha de ser sens dubte un motiu de plena satisfacció. Això és precisament el que va passar amb els Turistas, un grup del Prat (Barcelona) que des de mitjans de maig de 1988 tiren endavant el seu projecte musical, que ells mateixos defineixen com rock modern i sorprenent dels 90. D'aquell maig encà han gravat dues maquetes, una primera amb dos temes, una en català, i que ells mateixos reconeixen que no va acabar de sortir massa bé, i una segona amb dos temes en castellà (*Mundo salvaje* i *Tiempo*) on la seva música adopta postures salvatges en la primera peça i de placidesa a la segona. Al llarg de la seva curta vida han passat per sales tan importants com el KGB, l'Artículo 26 o el Communiqué, tot i que l'actuació d'aquest divendres era la primera que realitzaven a la província de Girona.

La influència del rock ona neoyorkina tipus Talking Heads i Pixies és prou evident, tot i que en certs moment del seu directe van recordar també gent com Ilegales o La Frontera dels primers temps. Sobre les taules, bona posada en escena, baix i guitarra entrecreuant notes enmig d'una insistent bateria, encara que les veus quedessin afogades en alguns moments de l'actuació. No van faltar tampoc ritmes exòtics en el seu conglomerat musical, sense caure però en la imprudència d'adulterar la seva proposta musical. Tant de bo aquests Turistas no tardin massa a tornar-nos a visitar.

PRENSA:

GASOLINERA.
Dia 8 (noche): TURISTAS.
GLOP.— Pl. Benimaclet, 3.
Dia 9 (12'30 noche): TURISTAS (desde Barcelona). Dia 16 (12'30 noche): KILLUM.

AG KULTURELLE ZWISCHENNUTZUNG DES EHEMALIGEN TECHNISCHEN GEBÄUDES DER LGA
8500 NÜRNBERG 10
GEWERBEMUSEUMSPLATZ 1
30.
Virtuoser revolutionärer Punk aus Spanien
TURISTAS
20.00 Uhr, Herndentient

Turistas
Conjunt musical

Diari de Barcelona. Dimarts, 3 de març de 1992

"Si t'estanques acabes sent un primitiu"

JUDIT HUERTA

La proliferació de bandes a la periferia de Barcelona és una de les característiques més importants del panorama musical barceloní. Innovació musical i mestissatge són ele dos punts clau de Turistas, un grup del Prat de Llobregat que dijous que ve presenta a la sala Cosmopolitan el seu single, «Turistas ha viscut una evolució important des que va ser format.

–Sí, en un principi fèiem música pop-rock, després, sense abandonar la tendència pop, ens vam obrir a una línia més moderna. Vam incloure, fins i tot, algens tocs de rap.

–Tinc entès que un dels membres de la banda és un "scratcher"

–Sí, no ens volem tancar en una determinada manera de sonar. No pots estancar-te, perquè acabes sent un primitiu. A cada concert que toquem volem fer coses noves. Ens agrada pujar dalt d'un escenari sense tenir cap estàndard que ens regeixi en directe.

–¿Tota aquesta innovació que predigueu es plasma en el panorama musical espanyol?

–No, a Espanya no hi ha grups innovadors. La gent no té la ment oberta, és com dir que no està preparada per escoltar les coses noves que a nivell musical s'estan fent.

–¿Innovacions musicals com les que estan fent els Urban Dance Squad i Mano Negra?

–Sí. Per exemple els Mano Negra, segons el meu punt de vista, han aconseguit trencar el que jo anomeno el triangle dels països mediterranis (França, Espanya i Portugal). Mano Negra, és un grup que ha aconseguit arribar a tot Europa cantant els seus temes en diferents llengües i obrint-se a tots els estils musicals. Totes aquestes innovacions no es donen a Espanya, fa falta que ningun lloc els canvis necessaris. ■

CULTURA

Turistas: más canciones sobre edificios y comida

A nadie se le puede ocultar que en breves semanas vamos a padecer un trasvase de década, sin embargo, lo que la mayoría parece querer entender es que terminen los años 80 (me detengo antes de intentar definirlos); hay gente, en el opuesto de este pensamiento mayoritario, que se afana en preparar los 90 con rabia, pasión y destreza. La pobreza de los argumentos de quienes aún abogan por el recuerdo y la fidelidad nos hace estremecer. Nos situamos más bien con aquellos que proclaman "A por ellos, que son pocos y cobardes" y más aún con el delirio del "Al pillaje, sin escrúpulos". TURISTAS, en su última grabación, nos invitan a un "tiempo" ciertamente equivalente. La noche del 24 de septiembre, la dinosáurica propuesta municipal del concierto del grupo Mecano había colmado los deseos de eterna juventud de la población, la disidencia se atrincheraba 50 metros más al Sur con la ingenuidad de la desesperación y un nuevo cartel: LA FIEBRE DEL ORO y TURISTAS, para robarle horas a la noche y quizá atrapar alguna jovencita sedienta o algún trasfuga desmemoriado.

Precisamente TURISTAS quisieron empezar su actuación con una canción generalmente alejada de su repertorio en homenaje a Cremallera Abierta, la sala donde al parecer este año nos vamos a ver privados de contemplar alguno de los episodios más esenciales de la nueva década. Después de "Calle Anselmo" empezó su repertorio habitual: TURISTAS realizaron durante su primer año de vida, 1988-89, un total de 25 actuaciones, cifra muy estimable, repleto de sorpresas, cargas de profundidad contra la nostalgia: música plenamente moderna servida con la locuacidad de la guitarra de Javier (Eno y Fripp le miman desde detrás de las cortinas) mientras Byrne y un Resident (s) anónimo le espían) y su voz apagada y oportuna. De los 18 temas que interpretaron, ni uno sólo podía caer del cartel y esa media, difícil de mantener es la mejor garantía de que tenemos algo sólido entre las manos. Algo tan sólido que sólo durante la próxima década, podrán comprender.

Fui invitado al estudio de grabación en Gracia durante el pasado fin de semana, durante la perpetuación de bajos y baterías —cosa, hay que decir, tremendamente aburrida— y ahora escucho en un agotado walk-man el resultado de quince horas de estudios: "Mundo Salvaje", en su versión octubre-89, puede ser la canción que por su agresividad llame la atención definitivamente, parte de una voz en off con un caótico despertar para, en un tono cercano al grupo de Boston, PIXIES, alcanzar un ritmo entrecortado realmente "irremediado". "Tiempo", la canción de la cual el grupo no se siente plenamente satisfecho, es una composición extraordinaria que, aun habiendo perdido algo de su eficacia rítmica del directo, conserva lo esencial de su vigor, siempre cercano a unos TALKING turbios en la época de sus canciones sobre edificios y comida. Notable.

Emilio Foucault
Foto: Antonio Sánchez Lanza

1980
1990
2000
2010

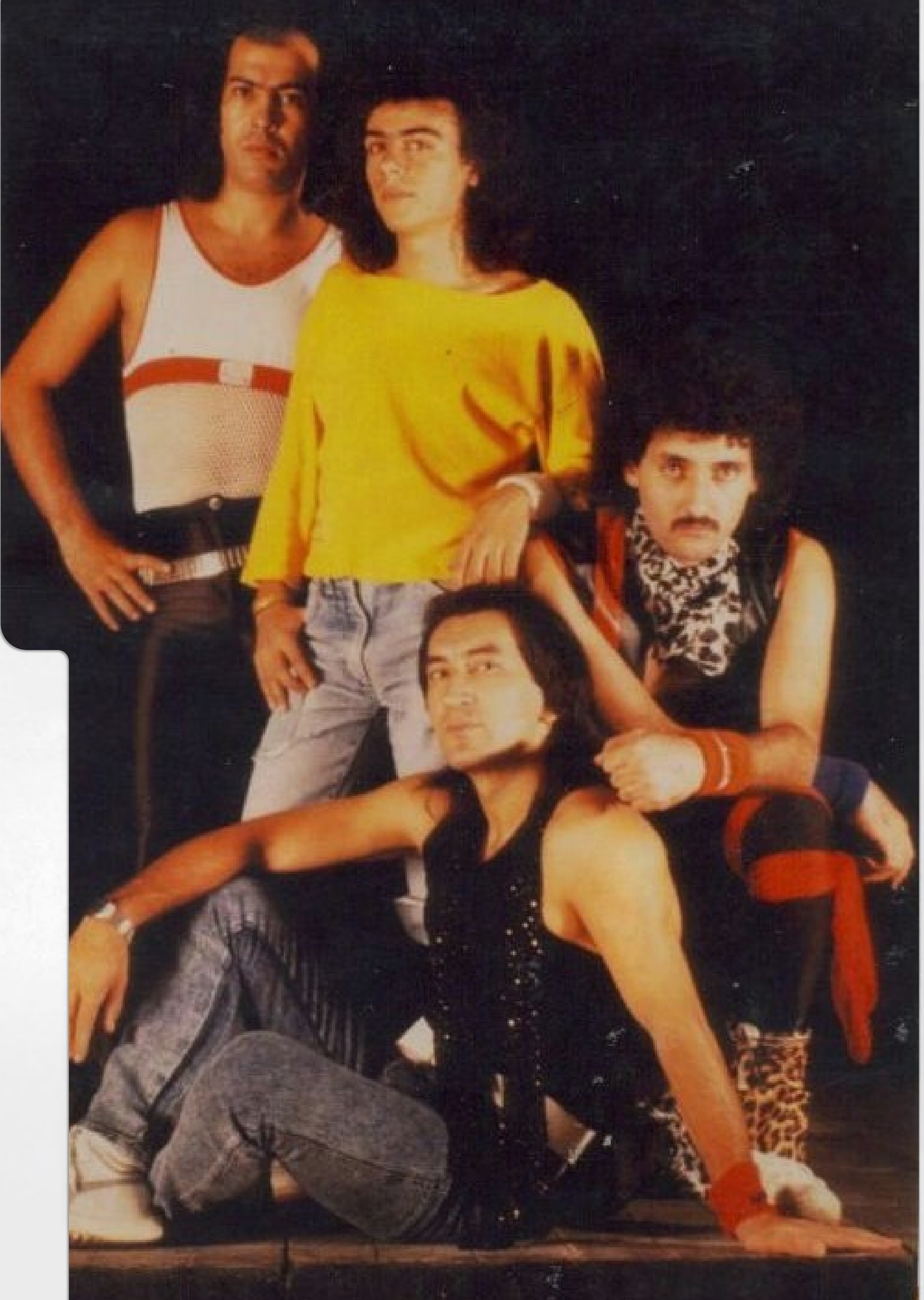

NOM DEL GRUP:

Zeus

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1981-2013

MEMBRES DEL GRUP:

01) Felix Bustillo Rubio ..... VEU
02) Fran Heredia ..... GUITARRA SOLISTA
03) Juan Ramon Martinez ..... GUITARRA SOLISTA
04) Santi Rovira ..... BATERIA
05) Juan Antonio Perez ..... BAIX

1980 – 1989 LA CAPSA HARD ROCK 41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Zeus es va formar entre els anys 1981 i 1982. Les seves influències musicals es movien entre el hard rock i el heavy metal de bandes internacionals com Deep Purple o Judes Priest i nacionals com els Barón Rojo. L'any 1983 van publicar un single amb les cançons "Dama de Hierro" i "Buscandoacción".

Al 1984, Juan Ramón i Santi Rovira van deixar la banda i van ser substituïts pel Javier Puertas i Pepe Martínez. Després d'una gira telonejant a grups com Saxon o Deep Purple van publicar un LP en vinil l'any 1987. Tot just després, el grup va desaparèixer retrobant-se de nou l'any 2011 en un concert a la sala Fontana i al 2012 a la sala La Báscula.

Un any més tard, el cantant de Zeus acompanyat pel guitarrista Santi Leal van publicar un CD sota el nom de Proyecto Zeus intentant recuperar la memòria d'antigues cançons del grup que mai es van arribar a gravar.

Avui dia és encara una incògnita si Proyecto Zeus tornarà al directe o si la banda desapareix per sempre.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Dama De Hierro . . . . . (AQUARIO) SINGLE 1983
02) Zeus . . . . . (CHUPA RECORDS) LP 1987
03) Defensores "Proyecto Zeus" . . . . . (AUTOPRODUIT) CD 2013

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Facebook	04) Video
05) Video	06) Video
07) Video	

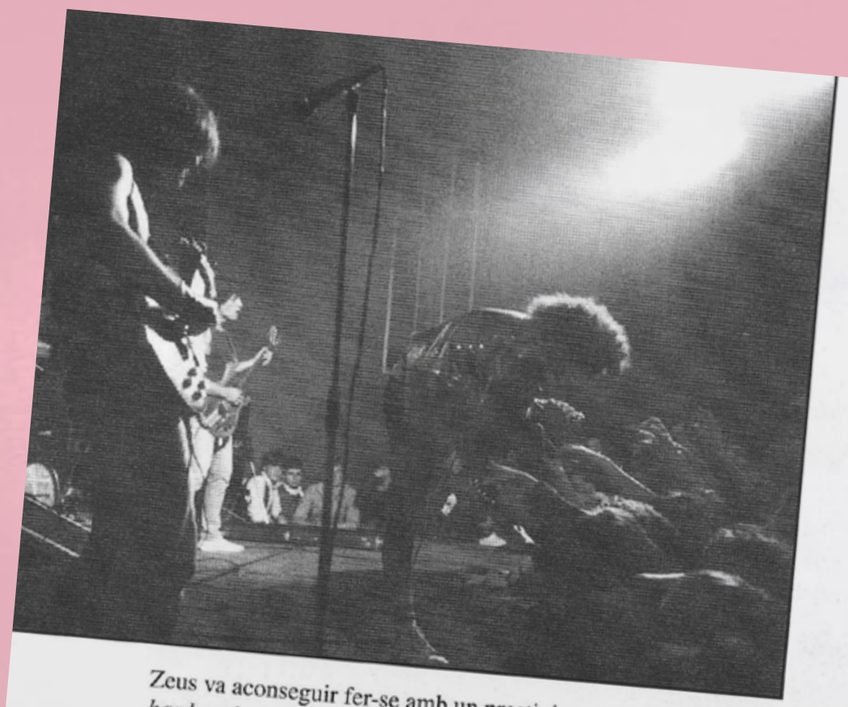

Zeus va aconseguir fer-se amb un prestigi poc habitual a les bandes de *heavy* i *hard-rock*. Això els va portar a promoure iniciatives, amb d'altres grups, com "*El heavy no es violencia*", per intentar esborrar la llegenda negre que corria als anys vuitanta i que relacionava la música *heavy* amb actituds violentes.

Els primers èxits: els anys setanta i vuitanta

"Avanzamos con valor / nadie detendrá nuestro caminar / transportamos la ilusión / que engendramos en nuestro corazón / es la música nuestra voz / y nadie nos podrá callar"
Músicos en el tiempo, del grup Zeus.

Les transformacions socials de finals dels seixanta van ser la clau que obrí la porta del canvi polític a la dècada dels setanta. La música fou un dels elements fonamentals de la modernització social. Tot i que la mort del dictador semblava propera, el règim franquista es mostrà políticament immòbil fins el final: "Vam viure una època bastant conflictiva —comenta Fèlix Bustillo, cantant de *Zeus*—. Un dia, quan jo cantava amb *Unión*, la *secreta* em va parar i van veure el cartell que portava. Era la foto del grup. Cinc persones amb els cabells llargs i el nom *Unión* a sota. Vaig estar vint-i-quatre hores incomunicat."

Els noms canvien, però l'ecosistema musical potablava dels anys setanta té un funcionament molt similar al de la dècada anterior. La nova generació comença a fer-se sentir, però amb una inestabilitat que és una característica estructural dels grups pratencs. Però si els anys seixanta era una època de competència i rivalitat, els setanta s'enceten amb una bona comunicació i certa complicitat: "Els anys 70 hi havia molt bon rotllo entre els grups. Sempre que podíem les bandes del Prat muntàvem festivals —comenta Jaime Rojo, líder del grup *Extra*, format al 72 amb la veu de Ringo, que encara avui dinamitza la moguda musical pratenca—. Hi havia molt bon ambient. Ens coneixíem tots." Sobre aquest situació, Fèlix Bustillo, dels *Zeus*, afegeix: "Vaig coincidir amb els *Extra* al lloc d'assaig, l'any 1975. Érem a dos o tres cases de pagès, prop del casc antic. Allà feiem molta vida social. Ells respectaven la nostra música, i nosaltres la seva".

Dos grups que van fer història a nivell local. A la foto superior, el grup *Zeus*, que va portar el seu *hard-rock* més enllà de les fronteres del Llobregat. A sota, *Extra*, que també van deixar un important empremta que encara sobreviu als nostres dies.

Les aspiracions d'aquests músics es redueixen a una filosofia força naïf: passar-s'ho bé sense més complicacions. Sense cap rivalitat i amb molt autodidactisme. I il·lusió. L'Artesà i el *Blue Star*, que formen part de la llegenda urbana local, van ser els escenaris on es va fornir aquesta nova generació de músics: "Vam començar a tocar al pati de l'Artesà. També tocàvem habitualment, al principi, al desaparegut càmping Cala-Gogo, per als estrangers, i bo fèiem en anglès, encara que no teníem ni idea. Quan tocàvem en directe no hi havia cap simetria. Durant l'època de *Los Craneos* i *Unión* intercalàvem versions de *Los Sirex* amb versions de temes que ens agradaven més, com *Santana* o *Fleetwood Mac*", recorda Fèlix Bustillo.

L'adveniment de la democràcia va influir en la música local? Jaime Rojo, veu dels *Extra*, creu que no: "Què estava per la música estava al marge de la política. Però és veritat que les primeres eleccions i les coalicions dels partits polítics ens van ajudar molt, perquè era una època molt viva, i cada partit muntava la seva festa i necessitava un grup per tocar!". El servei militar continuava esmicolant els grups musicals: "La mili ens va trencar una mica a tots –comenta Fèlix Bustillo–. Quan tornes, has de plantejar-te començar a treballar i oblidar *aquestes tonteries*, com deien els pares. Intentes continuar i, a poc a poc, muntar temes propis, partint de les influències de la música que escoltàvem." El pop, el hard-rock i el punk s'escolen entre les cordes bucals i instrumentals de la música pratenca. Són uns grups que, enlluernats per la il·lusió, comencen a presentar

19

90

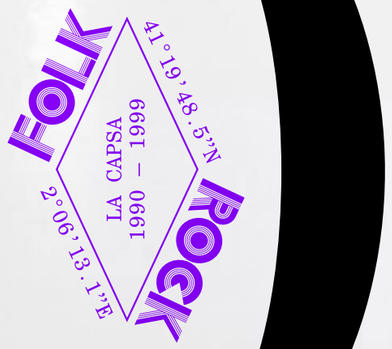

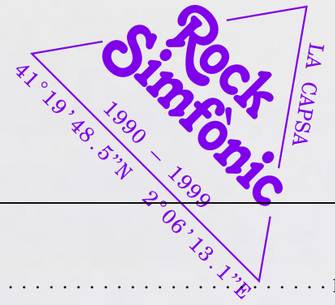

GRUPS:

7 Notas 7 Colores ..... pàg. 151
Ataraxia ..... pàg. 157
Cafe Budapest ..... pàg. 161
Carrots ..... pàg. 169
Cosmocide ..... pàg. 175
Damas Negras ..... pàg. 187
Doble Sentido ..... pàg. 195
Eat Meat ..... pàg. 205
Escarmiento ..... pàg. 209
Fe Ciega ..... pàg. 213
Generación ..... pàg. 231
KomPotSer ..... pàg. 235
Sanatorium ..... pàg. 245
Sis de Nou ..... pàg. 249

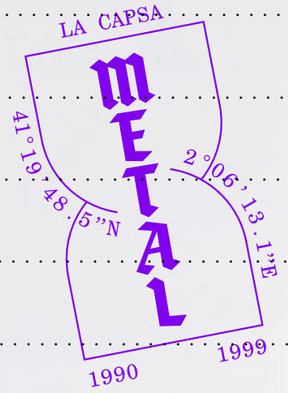

NOM DEL GRUP:

7 Notas 7 Colores

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993–2002

41°19'48.5"N
1990 – 1999
RAP
LA CAPSA
2°06'13.1"E

MEMBRES DEL GRUP:

01) Mucho Muchaho ..... MC, VEU, LLETRES, PRODUCCIÓ
02) Dive Dibosso DJ ..... PRODUCCIÓ
03) Eddy la Sombra ..... MC, VEUS
04) DJ Neas ..... DJ

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Potser el nom de l'Oliver Gallego no us resulti familiar però tot canvia si sentiu MuchoMuchacho. El grup va néixer tot just fa 28 anys, al 1993, de la seva mà juntament amb la del productor DiveDibosso i DJ Neas. Més tard i després de la sortida del grup d'aquest últim, s'incorpora el MC Eddy La Sombra a l'àlbum *77. 7 notas 7 colores* van crear la seva pròpia empremta i aviat es van col·locar al capdavant del *hip-hop* estatal.

Poc tenien a veure les rimes del MuchoMuchacho amb les d'altres projectes del moment. Aquest grup portava sota el braç la temàtica del *hip-hop* americà per antonomàsia: la vida al carrer, millor dit, la vida als carrers del Prat, a Barcelona. Tot això des del punt de vista d'un noi amb moltes coses a dir i les eines de sobres per ferho: facilitat de paraula i fatxenderia per parar un tren.

MuchoMuchacho ens explica les seves alegries i les seves misèries. La seva principal virtut és aconseguir que un dia qualsevol amb el seu grup al barri fumant porros i bevent cervesa sigui el més interessant que puguis escoltar.

Així, l'any 1997 i després de l'avançament de dues cançons en un maxi single (*Puercos i Con esos ojitos*) es va publicar el debut discogràfic de *7 notas 7 colores*, sota el títol de *Hecho, es simple*. Als directes es van incorporar Zemoese i Coco als suports.

Hecho, es simple els va consagrar com el millor grup de *hip-hop* nacional, convertint-lo en un clàssic que encara no s'ha superat. Després vindrien dos àlbums més: *77* i *La Mami Internacional*.

Al 2017 es reuneixen de nou per celebrar el 20è aniversari de la publicació de *Hecho Es Simple* amb una gira por tot el país.

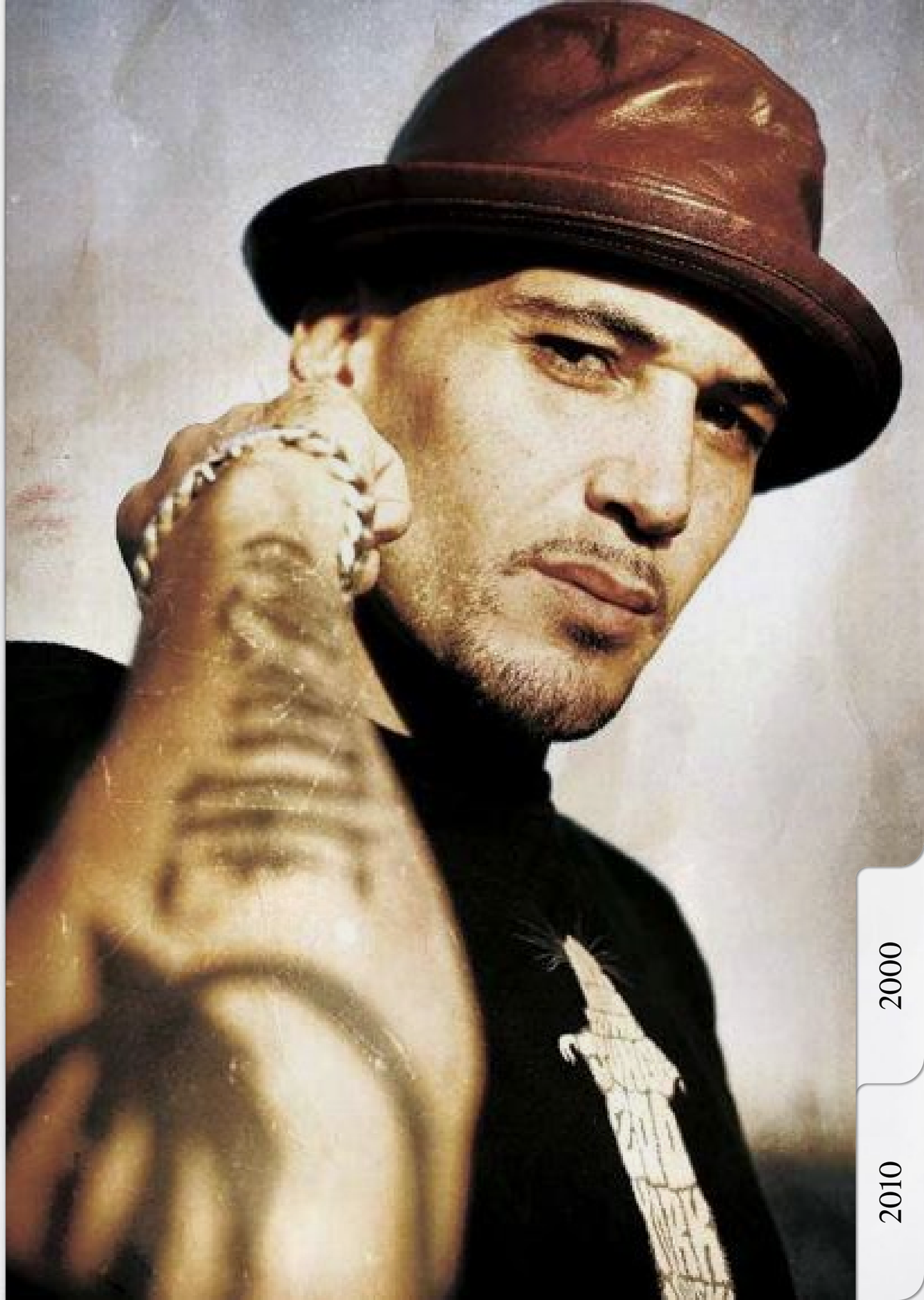

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

07)

01) Con Esos Ojitos/Puercos . . . . . (YO GANO) SINGLE 1997
02) Hecho, Es Simple . . . . . (LA MADRE-SUPEREGO) CD 1997
03) La Medicina . . . . . (LA MADRE-SUPEREGO) EP 1998
04) 77 . . . . . (LA MADRE-SUPEREGO) CD 1999
05) Gorilas y Bananas . . . . . (LA MADRE-SUPEREGO) EP 1999
06) La Mami Internacional . . . . . (LA MADRE) CD 2000
07) Yo Vivo . . . . . (LA MADRE) EP 2002

RECURSOS WEB:

01) Spotify	02) Noticia
03) Noticia	04) Noticia
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video

1990
2000
2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Vicente Macià ..... GUITARRA I VEU
02) Robert Castellanos ..... GUITARRA I VEU
03) Joaquín Forés ..... TECLATS
04) Moises Cruz ..... BATERIA
05) Jose Alberto Chamorro ..... BAIX (1993-1995)
06) Pepo Lopez ..... BAIX (1995-1996)
07) Xavi Ribas ..... BAIX (1996-1997)

Rock Simfònic
LA CAPSA
1990 – 1999
41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Ataraxia van començar amb un so influenciat per bandes com The Beatles o Dire Straits. Es podria dir que era la típica banda de pop-rock que estava descobrint noves influències i sons a la recerca del seu propi estil. Aviat els Ataraxia van dirigir-se a sonoritats més complexes, arranjaments més sofisticats i cançons clarament influenciades per el rock progressiu i la psicodèlia dels anys 60 i 70 com les que sonaven a The Doors o Pink Floyd. Dos dels temes centrals dels seus concerts van ser The Book i Sombras al amanecer, temes de 20 minuts de durada. Els Ataraxia van ser el banc de proves on es va gestar el que serien els futurs Carrots. Al repertori dels seus últims concerts ja apareixia algun tema del que es convertiria en el primer disc dels Carrots "Saving Chocolate Coins" que es publicaria al l'últim any del passat mil·leni.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993–1997

NOM DEL GRUP:

Ataraxia

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Ataraxia 1993
02) Mountan Gods/Regreso A La Orilla 1994
03) The Book/Sombras Al Amanecer . . . . . MAQUETA 1995

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud

02) . . . . . Soundcloud

03) . . . . . Video

04) . . . . . Video

1990

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Cafe Budapest

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-1997

MEMBRES DEL GRUP:

01) Jordi Barberá ..... VEU
02) Jordi Varela ..... BAIX I VEUS
03) Jaume Zuriaga ..... GUITARRA RÍTMICA I VEUS
04) Toni Zuriaga ..... GUITARRA SOLISTA
05) Jonathan Zuriaga ..... BATERIA I VEUS

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Café Budapest va ser un projecte format l´any 1993 pels germans Zuriaga juntament amb una troballa en forma de baixista a la família i un amic dels temps d'institut del Toni. Van començar a assajar a uns inhòspits locals de les antigues fàbriques de la Zona Franca on, per sort, van néixer grans cançons i es va millorar molt a nivell musical. Les de Café Budapest eren cançons influenciades per cadascun dels seus components i això va fer que no es poguessin classificar dins de cap estil del moment. Aquest fet era positiu perquè els seus temes sempre agradaven molt i a la vegada negatiu, ja que es trobaven en un moment on les classificacions manaven. Van gravar la seva primera maqueta a l´estudi del Santi Picó i van ser finalistes dos anys consecutius del concurs de la Virgin Megastores on van ser escollits millors músics a nivell individual. La seva separació és un fet del qual no consta data perquè mai es va formalitzar.

DISCOGRAFIA:

01) Agua de Mexico/ Lisboa . . . . . DEMO 1994

01)

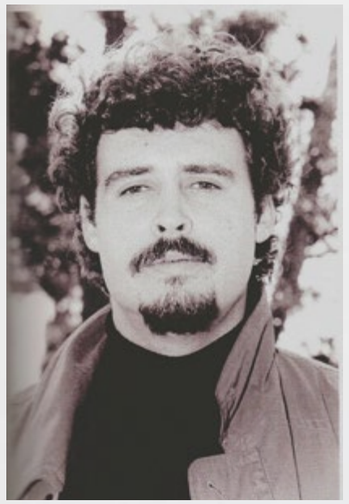

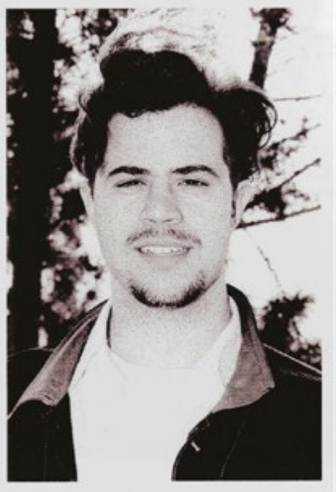

NOM DEL GRUP:

Carrots

LA POP PSICODÈLIC 1990 1999 CAPSA 41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1997-2005

MEMBRES DEL GRUP:

01) Vicente Maciá "Willy" ..... GUITARRA I VEUS
02) Robert Castellanos ..... BAIX I VEUS
03) Freddy Forner ..... TECLATS I VEUS
04) Enrique Forner ..... BATERIA (1997 – 2001)
05) Matias Segovia ..... BATERIA (2001 – 2004)
06) Robert Van der Laar ..... BATERIA (2004 – 2005)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Des de la seva formació l'any 1997 a partir de la unió de components d'Ataraxia i Generación, Carrots va anar creant el seu propi so, construït sobre la seva particular combinació de pop i psicodèlia. El grup tenia l'habilitat de confeccionar paisatges plens de fantasia colorista amb certs aires barrocs que van començar a despertar l'interès del públic. Però va ser el seu segon àlbum el que realment va col·locar als Carrots dins la bola del món. El magnífic "Sunshine" (2002), amb un aire més pop que el seu predecessor, va ser rebut a Espanya amb entusiasme per bona part de crítica i públic, participant als festivals més importants i girant per tot el país. La seva indubtable qualitat els hi va obrir les portes d'alguns dels catàlegs més selectes del món i van ser editats als EUA i a Japó. El single "Sunshine" va aparèixer a recopilatoris de segells independents de tot el planeta. Al març del 2004 van publicar "All it takes is a little confidence...!" el seu darrer treball. El disc també es va editar al Japó, sota l'auspici del prestigiós segell Quinze Records i va ser distribuït als EUA a través del segell DARLA. Poc després, la banda es va separar però l'èxit va acompanyar a cadascun dels seus components en altres projectes.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

06)

07)

08)

09)

01) Carrots . . . . . DEMO 1997
02) Saving Chocolate Coins . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) LP 1999
03) Sunshine . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) LP 2002
04) 7.000 Ideas . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) SINGLE 2002
05) Carrots & Friends . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) EP 2002
06) All It Takes Is A Litle Confidence...! . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) LP 2004
07) Cinnamon Park . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) EP 2005
08) The Best Of Carrots . . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) LP 2005
09) Carrots Anthology . . . . . (QUINCE RECORDS) LP 2005, JAPÓ

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Spotify
03) Video	04) Video
05) Video	

1990
2000
2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Carlos G. ..... VEUS
02) Carlos C ..... GUITARRA SOLISTA
03) Jose J. ..... GUITARRA RÍTMICA I VEUS
04) Luis J. ..... BAIX I VEUS
05) Pedro Pina ..... TECLATS I PROGRAMACIONS
06) Marc P ..... BATERIA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993-1996

NOM DEL GRUP:

Cosmocide

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El Carlos C, el Luis i el Jose eren amics de feia anys i van decidir crear una banda del seu estil de música preferit, el death metal. A l'hora de començar els primers assajos es va produir l'explosió europea de doom metal fet que va deixar una forta empremta en els seus temes. Van reclutar la resta de membres a través d'amics però no va ser fins que el Pedro P. es va incorporar a la banda quan van definir el seu so arribant a construir una personalitat única i pionera.

Les influències dels integrants anaven des del heavy metal tradicional, fins el death metal i el black metal creuant pel thrash metal, tant america com europeu. La coincidencia del naixement del doom europeu amb la formació de la banda va ser el que definitivament va marcar el seu camí.

No trobem cap discografia oficial enregistrada degut a la prematura dissolució del grup. Això va ser degut, segons ells, a que eren molt joves i cadascú tenia una idea preconcebuda de la direcció que havia de portar la banda. Eren passionals pero no gaire madurs. Cal dir, però, que disposen de múltiples cintes en directe amb so de taula que podrien ser considerades com a directes oficials. Tal era la passió dels seus integrants per la banda que aquests directes es van editar de manera casolana i es van distribuir entre amics i gent propera.

Soulless
INTEGRA

DISCOGRAFIA:

01) Gravació en directe a la mítica sala “Garaje” de Barcelona 1995
02) Gravació en directe a “La Capsa” 1995

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud

02) . . . . . Soundcloud

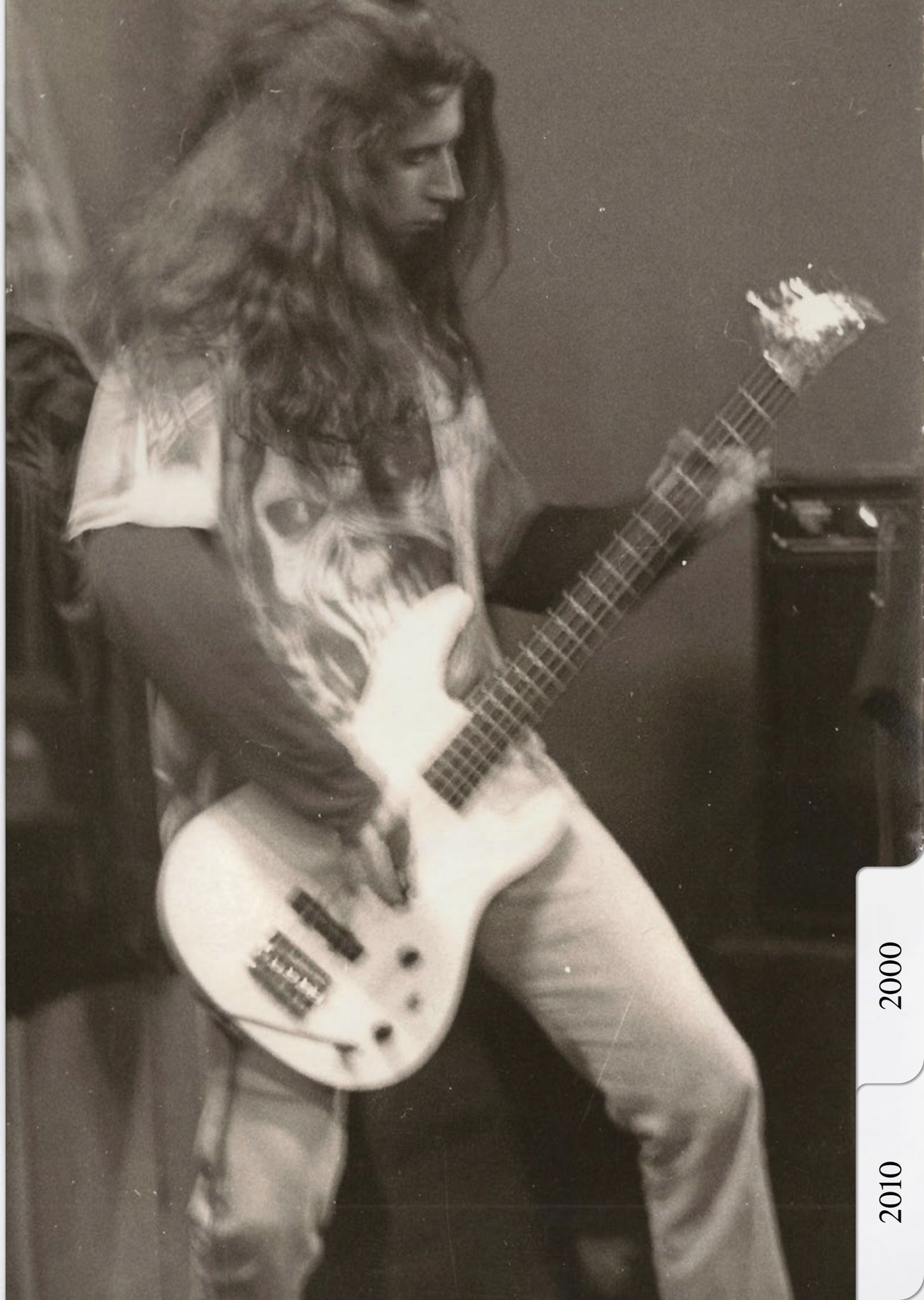

PRENSA:

BLAZEMTH + AVULSED + COSMOCIDE
Sala Garatge Club, Barcelona.

Bueno, este fue nuestro segundo concierto METALI-K.O. Otros tres bandas se prestaron a tocar en apoyo a la revista. La afluencia de público no fue la mejor que en el primero, pero había bastante pela en la sala como para que saliera un buen concierto.

Las actuaciones empezaron alrededor de las cinco ya que había partido del Barça y todo se retrasó un poquillo. En un principio todos de metal barcelonés, pero tuvimos problemas internos que llegaron a la dimisión definitiva de la banda. A última hora fueron sustituidos por COSMOCIDE, una formación de doom metal del Prat de Llobregat, que fueron los encargados de abrir el cartel de aquella noche. Yo, la verdad es que no los había escuchado nunca y me gustaron bastante, son una banda realmente buena que debería tener un poco más de suerte. Los siguientes fueron los GORTHAUR, una banda de black metal tradicional, pero tuvieron problemas con los teclados y tuvieron que salir sin ellos. Luego la banda, A última hora fueron sustituidos por COSMOCIDE, una formación de doom metal del Prat de Llobregat, que fueron los encargados de abrir el cartel de aquella noche. Yo, la verdad es que no los había escuchado nunca y me gustaron bastante, son una banda realmente buena que debería tener un poco más de suerte. Los siguientes fueron los GORTHAUR, una banda de black metal tradicional, pero tuvieron problemas con los teclados y tuvieron que salir sin ellos. Luego la banda, AVULSED. Los que habéis leído mi crónica sobre el Resurrection Fest sabréis que AVULSED son una de mis bandas favoritas de la escena española y no me defraudaron en absoluto. Tocaron todos los temas de su primer trabajo, "Scrolls Of The Ancient Ones", y sonaron como los dioses. Si no los habéis escuchado nunca, os recomiendo encarecidamente que lo hagáis. Tras ellos, los siguientes en subir a escena fueron los veteranos de Mr. Rotten, AVULSED. Los que habéis leído mi crónica sobre el Resurrection Fest sabréis que AVULSED son una de mis bandas favoritas de la escena española y no me defraudaron en absoluto. Tocaron todos los temas de su primer trabajo, "Scrolls Of The Ancient Ones", y sonaron como los dioses. Si no los habéis escuchado nunca, os recomiendo encarecidamente que lo hagáis. Tras ellos, los siguientes en subir a escena fueron los veteranos de Mr. Rotten, a escuchar brutal death metal del bueno. Se dieron un buen repaso a ver temas y también

M-44

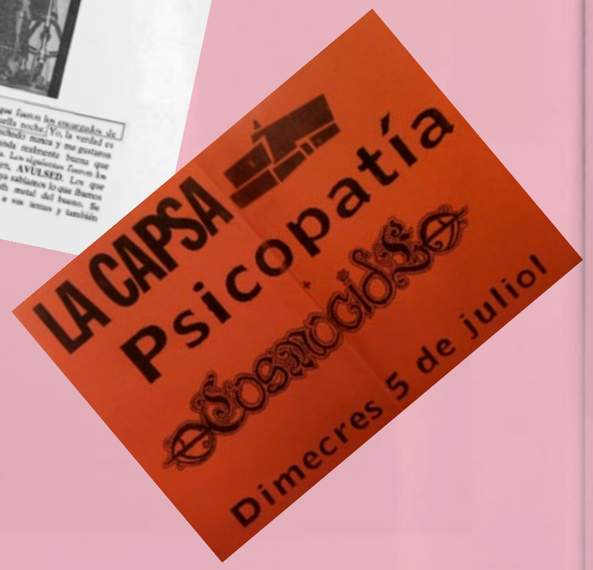

PRENSA:

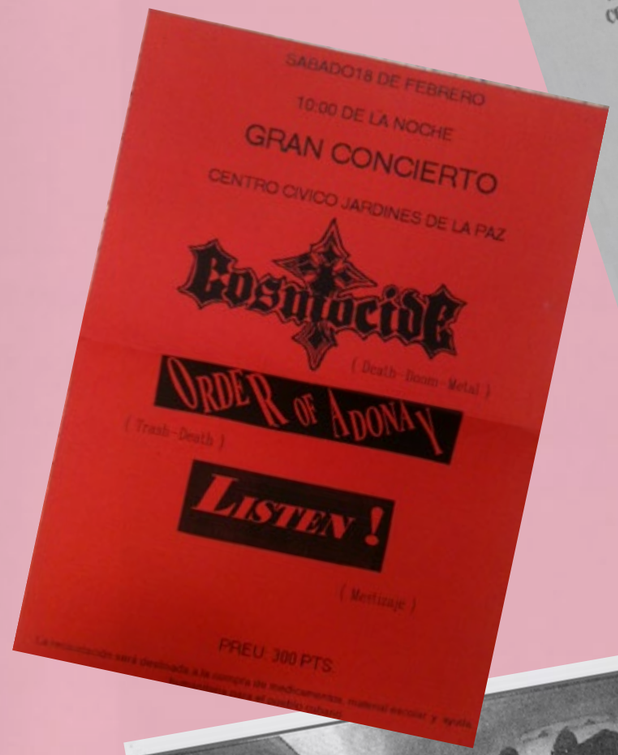

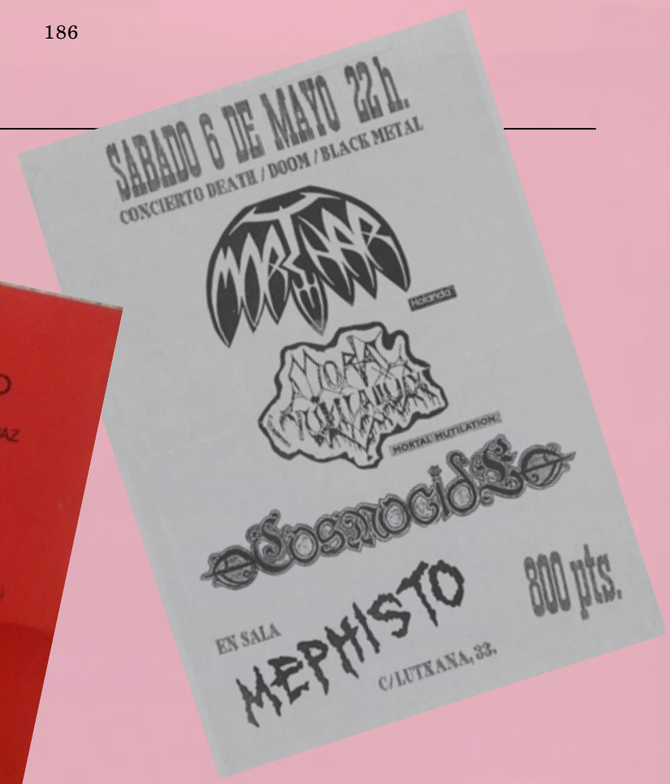

COSMOCIDE

verdaderamente a DEMIGOD y a BRUJERIA. Para cerrar la noche, tuvimos a los BLAZEMTH presentando su primer cd editado por Abstract Emotions. La música de ellos era black rollo nórdico a doble guitarra, o sea sin bajista. Fue una pena que tuvieran algunos más que ligeros problemillas con la gente de Garatge Club y decidieran cortar su actuación a la mitad. Una verdadera lástima para nosotros, y mucho más para el grupo, puesto que salieron con todas las ganas del mundo a presentar su nuevo trabajo. Es triste que las salas un poco grandes de Barcelona no se preocupen más por ellos y traten a las bandas que están empezando como si fuesen menos. De todas maneras, peor iba a ser principios de agosto en la sala MEPHISTO, como bien podréis leer a continuación.

J6 + COSMOCIDE + DOOMSDAY +
PANDEMIA
Día 8 de Agosto, Sala Mephistro, Barcelona.

Como os decía anteriormente, con la sala Mephisto también tuvimos algunos malos rollos. Por motivos de horario todas las bandas tuvieron que recortar su repertorio, y muchas cosas más. **J6**, de Badalona, se tuvieron que enfrentar con una sala casi vacía. Tampoco les importó demasiado y, sin complejos, los dos cuartetos se pegaron bestias por toda la sala. Nos enseñaron a todos que era eso del hardcore industrial, hasta se atrevieron a versionear a los **ANAL CUNT**, geniales. Seguidamente les tocó el turno (de nuevo) a los **COSMOCIDE** con su metal a lo **THE GATHERING**, altamente recomendables. Si algún día tienes la oportunidad de verles por tu ciudad no te los pierdas. Lo malo del asunto es que, cuando leas estas líneas, ya estarán buscando bajista y cantante, puesto que, como suele ocurrir demasiado a menudo en las bandas, han tenido algunos problemillas internos. Los siguientes fueron **DOOMSDAY**. Me podría estar cinco páginas sobrándome con elogios. Los que habéis escuchado a esta fantástica banda de Barcelona, ya sabéis a que me refiero. Le dieron un gran repaso a su primer cd "Culturex", y para sorpresa mía versionearon el "What I Say" de **CLAWFINGER**. Para terminar aquella no muy exitosa noche aparecieron **PANDEMIA** (o sea, los antiguos **PANDEMONIUM**) de Vilafranca del Penedés con su brutal death metal rollo **SUFFOCATION**. Una mega-super-banda catalana de la cual comentamos su maqueta en este mismo número, hízte un favor y pillatela. Y lo que hablábamos del señor Jordi X del Mephisto, pues sí, es uno de los tíos que metían

DOOMSDAY

respeto tiene por las bandas que están empezando a tocar. No hay palabras para describirlo, el tío tuvo todos los cojones del mundo para cortar la actuación de los **PANDEMIA**, en el último tema, total para poner el "Carry On" de los **MANOWAR**. Y todo por motivos de horario, aunque la verdad es que no le venía de cinco minutos. Una actitud bastante fucker para alguien que se las da de enrollado. Y encima va y me dice (palabras textuales): "Tío, es que estos **PANDEMIA** hacen mogollón de ruido, me están rayando a la gente". También hay que hacerle saber a este señor que las escasas 60 personas que había en la sala (sí, tal como suena) estaban ahí para ver a estas bandas. Que vamos a esperar de un heavy. Los próximos conciertos ya intentaremos hacerlos en otra sala, por supuesto que sí. Y aprovecharé la ocasión para disculparme -de nuevo- con las bandas que tocaron aquella noche.

TEXTO Y FOTOS: SERGI SANCHO

1990
2000
2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Pepe Damas ..... VEU
02) Jose Pelegrin ..... BATERIA
03) Dani Sanchez ..... BAIX
04) Pili Linde ..... VEU

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995–Present

NOM DEL GRUP:

Damas Negras

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup es forma al voltant de l'any 1994 amb la Pili Linde a la veu, l'Òscar, el Carlos, el Juanca i el Pepe. És en aquella època quan editen *Promesas Sin Firma* i comencen a crear el seu estil *pop-rock*. A principis del 2000 enregistren *Mundo Envenenado* i deu anys més tard, *Septiembre*.

Clares són les influències de grups com *Héroes del Silencio*, *Radio Futura* o *The Doors*. Al seu repertori trobem cançons ambigües i guitarres arpegiades on les lletres juguen un paper molt important en l'expressió musical de la banda.

Un cop tancada l'etapa de *Damas*, el Pepe continua en solitari amb les composicions anteriors i altres de noves amb un estil similar, afegint incorporacions i col·laboracions als directes com la del projecte tribut a *Joy Division* amb el grup *Last Transmission*.

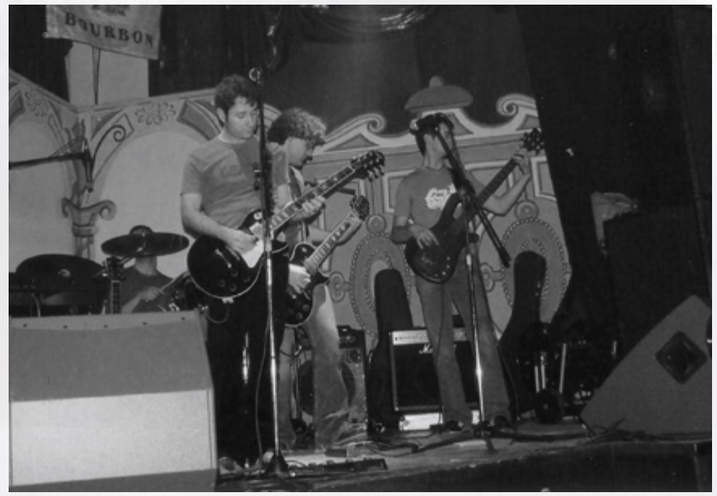
BOURBON

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Promesas Sin Firma . . . . . (DEMO) CASSETTE 1997
02) Mundo Envenenado . . . . . (AUTOEDITAT) CD 2000
03) Septiembre . . . . . (AUTOEDITAT) CD 2010

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Web	02) . . . . . Facebook
03) . . . . . Soundcloud	04) . . . . . Soundcloud
05) . . . . . Soundcloud	

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1990–1993

MEMBRES DEL GRUP:

01) Kyke Serrano ..... PIANOS
02) Jose Marin ..... GUITARRES
03) Mery Castro, Rebecca Newey i Ana Cardenas ..... VEU
04) Txema Carnicé ..... BAIX
05) David Rodriguez, Tony Hernández i Marcello Catania ..... BATERIA
06) Jose Duran ..... TEXTOS

NOM DEL GRUP:

Doble Sentido

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup va néixer l'any 1990 per mitjà dels textos d'un amic en comú que es van acabar convertint en cançons.

Els seus temes eren propis i cada component del grup aportava les seves influències i personalitat a unes melodies que inicialment composava el seu guitarrista. Així doncs, ens trobem davant d'un grup d'estil Pop-Rock amb infinitat d'influències personals.

A principis d'agost de 1991 van publicar una maqueta amb quatre cançons gravada per JM Acevedo a l'estudi Airama 1 amb la inestimable col·laboració del Carlos Duque en la programació i ritmes.

Cal destacar, a més, els concerts a Don Corbaton i Pikens a Castelldefels, Akelarre a Montcada o La Repera a Sant Boi. També la seva participació en diferents concerts de bandes del Prat, com Circuit Zero, arribant l'any 1991, a ser teloners de Parkinson D.C al Teatre Olga Socias.

DISCOGRAFIA:

01) Doble Sentido 1991

01)

2000

2010

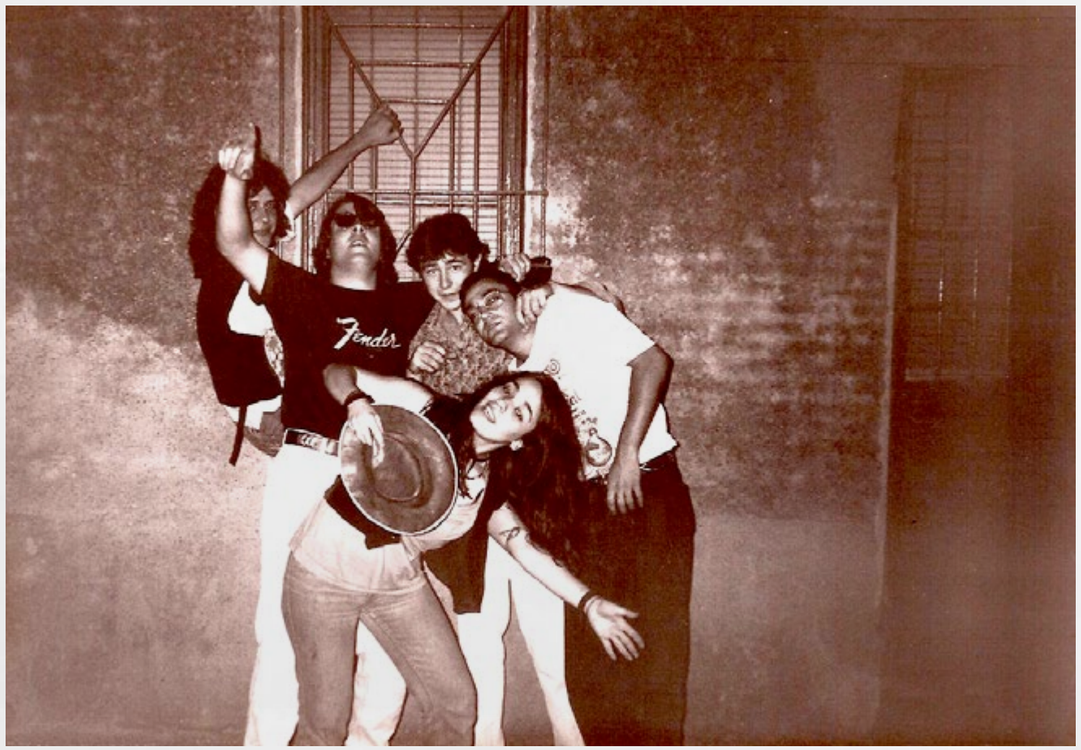

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud

PRENSA:

A CIEGAS

Me llevas flotando.
como una burbuja navego,
a paso lento o rápido,
como tú quieras,
me dejo.
Me llevas,
por las alturas al vuelo,
No me bajes al suelo
emborráchame de amor.

Me tienes a ciegas,
sin miedo en la oscuridad.
Como una veleta me muevo,
no puedo parar.

Me llevas buscando,
como una caricia al deseo,
estando cerca o lejos,
te lo doy todo.
me entrego.
Me llevas,
tocando fondo de lleno.
Como si fuera hielo,
me derrito con tu mirar.

Me tienes a ciegas,
sin miedo en la oscuridad.
Como una veleta me muevo,
no puedo parar.

LETRA: J. DURAN

DISTRITO X

Aunque me mires y me provoques,
yo se bien,
que--- aunque me beses y me acaricias
a la voz, tu no existes mujer. (bis)

Taconeo altos,
y una carrera hasta los pies.
Un cigarrillo,
un coche para en el arcón.
Es amor de papel. (bis)

Barrio chino, mercado de mujeres.
Tú siempre has tenido,
La Rambla de las Flores.

Otro viaje,
donde se compra el amor.
Me quedo sólo,
otro se lleva la flor.

Una escalera,
una luz roja en el umbral.
Una sonrisa,
forzada por necesidad.
Ya no hay marcha atrás. (bis)

Barrio chino, mercado de mujeres.
Tú siempre has tenido,
La Rambla de las Flores.

LETRA: J. DURAN

PRENSA:

DOBLE SENTIDO

A) A CIEGAS
DISTRITO-X
B) NO IMPORTA COMO SEA
LA FABRICA DE SUEÑOS

DAVID RODRIGUEZ: Bateria
TXEMA CARNICE: Bajo, ideas composición.
KYKE SERRANO: (EMULATOR) Teclados, programación.
JOSE MARIN: Guitarras, composición.
MERY CASTRO: Voz, coros.
JOSE DURAN: Letras y su estimable aporte de morralina.

ARREGLOS: DOBLE SENTIDO
FOTO PORTADA: J.M. JURADO
DISEÑO CARPETA: TXEMA CARNICE
GRABADO Y MEZCLADO: J.M. ACEDO, EN ESTUDIOS AIRAMA 1 (BCN), LOS DIAS 1, 2 AGOSTO DEL 1992

radecemos la cooperación de Carlos Duque, por la pro-
mación de ordenadores y ritmos, Ricky, Judith y a to-
aquéllos incondicionables que nos siguen.

spíritu se engrandece con la música, mientras el
o goza bailando. ¡ Pruébalo!.

LA FABRICA DE LOS SUEÑOS

Suelen poner la mano,
obligados por caridad.
Empujados al abismo,
sin cuerda para regresar.

Perdidos en la miseria,
conocen la soledad.
Castigados por el delito,
de ser pobres sin más.

En la fábrica de los sueños,
se pueden refugiar.
En la fábrica de los sueños,
no cuesta nada soñar.

LETRA: J. DURAN

NO IMPORTA COMO SEA

Ya estamos todos aquí,
colocados más o menos,
viéndoles venir,
apretando contra el suelo,
controlando.
Hei, cede un poco de terreno,
no me seas así,
no quieras tenerlo todo por la fuerza.

Vamos a romper,
por medio la barrera.
Vamos a llegar,
no importa como sea.

Preparados, listos, ya.
Alguien encendió la mecha,
todos buscando la meta como locos.

Vamos a romper,
por medio la barrera.
Vamos a llegar,
no importa como sea.

Preparados, listos, ya ---

LETRA: J. DURAN

1990
2000
2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995–1998

NOM DEL GRUP:

Eat Meat

41°19'48.5"N
1990 – 1999
RAP
LA CAPSA
2°06'13.1"E

MEMBRES DEL GRUP:

01) Alberto Pellicer ..... PROGRAMACIONS
02) Javier Gracia ..... GUITARRA
03) Victor Campos ..... BAIX
04) Luis Bersunses ..... DJ
05) Nacho Romero ..... SAXO, FLAUTA TRAVESSERA
06) Jose Maria Llançana ..... PERCUSSIÓ
07) Luis Pardo ..... PERCUSSIÓ
08) Make-d ..... VEU

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'una banda de hip-hop electro-acústica de fusió. Que no us espantin tots aquests termes perquè aquest grup del Prat de Llobregat va arribar a ser pioner del fenomen urbà propi de les perifèries de finals dels anys 70 a NYC i que es va propagar pel món sencer a mitjans dels anys 80.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Somos Homos Porque Estamos . . . . . MAQUETA 1993
02) Un Audio Documental De Eat Meat . . . . . (RCA) 1995

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud	02) . . . . . Soundcloud
03) . . . . . Video	04) . . . . . Video
05) . . . . . Video	

1990
2000
2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993–Present

NOM DEL GRUP:

Escarmiento

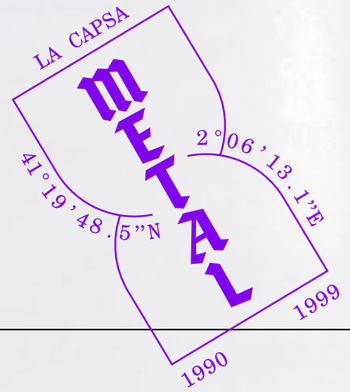

MEMBRES DEL GRUP:

01) Carles Cabeza ..... BATERIA
02) Carlos Amador ..... GUITARRA
03) Josep Mª Cabeza ..... VEU I BAIX

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

A l'any 1993, els Escarmiento van fer el primer concert a les festes de Les Corts i a la mítica sala Communiqué de Sants anomenada sovint com les catacumbes del rock barceloní.

En aquella època, les seves influencies eren més aviat grindcore de grups com Napalm Death o Carcass. Als seus inicis la banda estava formada pel Toti a la veu i el Tutxi a la guitarra. Encara no s'havia incorporat J.M Cabeza. Al 1995, assajaven als locals Musicomuna ja amb la formació actual.

Dos anys més tard, van canviar al local de La Capsa fins a la reforma de la mateixa al 2012, i és aquí on el grup es va decantar pel thrash-death o metalcore present a grups com Slayer, SFU o Pro-Pain.

És en aquest espai on el grup va crear un repertori molt més ampli. El C. Amador es va passar a la guitarra i van deixar de distorsionar el so del baix que havien fet servir fins ara. També en aquest període el seu bateria C.Cabeza paral·lelament, va ser el bateria d'Alien Love, un grup de hard rock de St. Just, durant aproximadament dos anys.

Durant la seva trajectòria han fet nombrosos concerts a sales com La Capsa, la Sala Triker, Mephisto, el KGB de Barcelona a l'aniversari de GremiumMotorcycle Club.

DISCOGRAFIA:

01) Escarmiento ..... DEMO 2004

01)

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Web	

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995–2020

NOM DEL GRUP:

Fe Ciega

1990 – 1999
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
LA CAPSA
HARD ROCK

MEMBRES DEL GRUP (1995 - 2001):

01) Rafael Poyato ..... VEU, GUITARRA RÍTMICA I COMPOSICIÓ
02) Cristobal García ..... GUITARRA SOLISTA, VEUS I COMPOSICIÓ
03) Héctor Poyato ..... BATERÍA
04) Sergio Oliver ..... BAIX

MEMBRES DEL GRUP (2017 - 2020):

01) Rafael Poyato ..... VEU I GUITARRA
02) Bruce Humphrey ..... BAIX
03) Eduard Emeterio ..... BATERÍA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La formació original de la banda es va crear al 1995. Tres anys abans, el Cristobal García (guitarra, solista, cors i compositor) va conèixer al Rafael Poyato (veu, guitarra rítmica i compositor), en una petita actuació en una festa de final de curs de l'Institut Baldiri Guilera, al Prat de Llobregat. Només uns anys més tard, van tornar a coincidir i van decidir formar un grup de Rock. L'Hèctor Poyato (bateria), no va dubtar a unir-se i junts van realitzar diverses proves per trobar un baixista. L'escollit va ser el Sergio Oliver, alumne de Julio Cascán, d'Elefantes.

A finals de l'any 1996, després d'algunes actuacions en directe, van gravar el tema *Por ti y por nosotros* que va ser presentat a la sala Casino del Prat de Llobregat. Després van arribar directes per tota la província de Barcelona, així com desenes d'entrevistes a ràdios locals d'Espanya. És llavors, quan van començar algunes desavinences entre la secció rítmica i la melòdica del grup. Per aquest motiu l'Eduardo Aliques i el José "Tutti" García es van incorporar com a baixista i bateria. No obstant això, per motius personals dels dos nous integrants, el grup es torna a reinventar amb les incorporacions de Carlos Cabezas i Carlos Amador. Aquesta nova inclusió va fer que les cançons passessin a ser bastant més Trash-Metal, suposant un gir musical per la banda.

Al 2001, la formació es va desfer i cadascun dels seus integrants va prendre un rumb diferent. No obstant això, al 2017 i amb l'excusa de compondre una cançó per a Corsaris Anoia MC, el Rafa va tornar a muntar la banda al costat del Bruce Humphrey i l'Eduard Emeterio al baix i a la bateria. És llavors quan es van originar noves composicions i l'estil, com a trio, va passar a ser Rock de garatge. Al 2020, durant la pandèmia de la Covid-19 els Fe Ciega van deixar d'assajar i ja no s'ha tornat a saber res d'ells.

DIRECTE HUMEDAD RELATIVA 1997

DISCOGRAFIA:

01) Por Ti y Por Nosotros . . . . . EP 1996

01)

1990

2000

2010

©2015 Abel Portillo

YAMAHA

EN DIRECTE SALA JAM SESSION

SALA CASINO 1996

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	06) Video
07) Video	

PRENSA :

REVIEW CD REVISTA PICCADILLY CIRCUS

SALA LA BÁSCULA

PRENSA :

SALA JAM SESSION

1990

2000

2010

PRENSA:

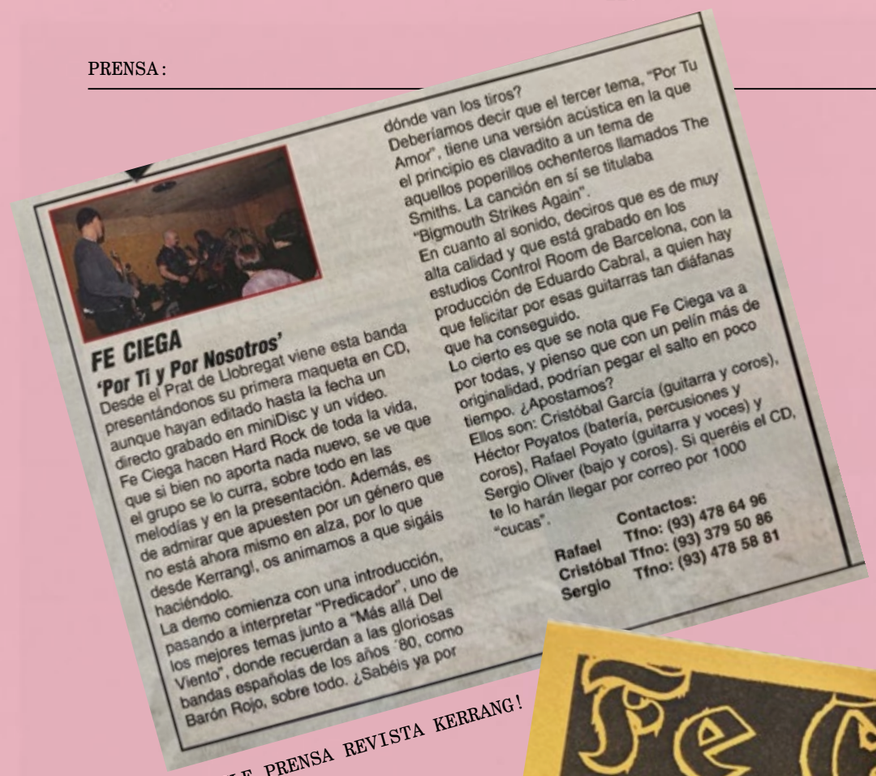

FE CIEGA
'Por Ti y Por Nosotros'

Desde el Prat de Llobregat viene esta banda presentándonos su primera maqueta en CD, aunque hayan editado hasta la fecha un directo grabado en miniDisc y un vídeo. Fe Ciega hacen Hard Rock de toda la vida, que si bien no aporta nada nuevo, se ve que el grupo se lo curra, sobre todo en las melodías y en la presentación. Además, es de admirar que apuesten por un género que no está ahora mismo en alza, por lo que desde Kerrang!, os animamos a que sigáis haciéndolo.

La demo comienza con una introducción, pasando a interpretar "Predicador", uno de los mejores temas junto a "Más allá Del Viento", donde recuerdan a las gloriosas bandas españolas de los años '80, como Barón Rojo, sobre todo. ¿Sabéis ya por dónde van los tiros?

Deberíamos decir que el tercer tema, "Por Tu Amor", tiene una versión acústica en la que el principio es clavadito a un tema de aquellos poperillos ochenteros llamados The Smiths. La canción en sí se titulaba "Bigmouth Strikes Again".

En cuanto al sonido, deciros que es de muy alta calidad y que está grabado en los estudios Control Room de Barcelona, con la producción de Eduardo Cabral, a quien hay que felicitar por esas guitarras tan diáfanas que ha conseguido.

Lo cierto es que se nota que Fe Ciega va a por todas, y pienso que con un pelín más de originalidad, podrían pegar el salto en poco tiempo. ¿Apostamos?

Ellos son: Cristóbal García (guitarra y coros), Héctor Poyatos (batería, percusiones y coros), Rafael Poyato (guitarra y voces) y Sergio Oliver (bajo y coros). Si queréis el CD, te lo harán llegar por correo por 1000 "cucas".

Contactos:
Rafael **Tfno: (93) 478 64 96**
Cristóbal **Tfno: (93) 379 50 86**
Sergio **Tfno: (93) 478 58 81**

ARTICLE PRENSA REVISTA KERRANG!
MAIG 1997

PRESENTACIÓN DE POR TÍ Y POR NOSOTROS
SALA CASINO DEL PRAT 1996

PRENSA:

SALA HUMEDAD RELATIVA

El grupo Fe Ciega presenta su disco

El grupo musical Fe Ciega presentó, el pasado 27 de diciembre y en la sala El Casino de El Prat, su primer disco compacto de presentación, titulado *Por ti y por nosotros*. Los pratenses grabaron la maqueta en los estudios Control-Room a finales del mes de octubre, y contiene cinco temas de composición propia.

En los actos de presentación del disco ha colaborado la emisora musical Cadena Cien, que ha ido programando algunas de sus canciones a lo largo del mes de enero.

Los componentes del grupo son los guitarristas Cristóbal García y Rafael Poyato, que también es el cantante principal, su hermano Héctor, batería, y Sergio Oliver, encargado del bajo y los coros. La banda se creó en marzo del año pasado con el deseo de tocar música *Hard Rock* y *Heavy Metal*. Su música se inspira en el rock duro español de los años ochenta.

REDACCIÓ

CRÓNICA DEL PERIODIC DELTA DE PRESENTACIÓ DEL DISC 1996

1990
2000
2010

Rock Simfònic
LA CAPSA
41°19'48.5"N 2°06'13.1"E
1990 – 1999

MEMBRES DEL GRUP:

01) Rafa ..... VEU
02) Juan ..... GUITARRA
03) Antonio Godoy ..... BAIX
04) David Parra ..... GUITARRA
05) Freddy Forner ..... GUITARRA
06) Freddy Forner Jr ..... TECLATS
07) Enrique Forner ..... BATERIA

NOM DEL GRUP:

Generación

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1992–2003

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup va començar l'any 1992, quan el David, el Freddy's i l'enrique s'uneixen al Rafa, al Juan i a L'Antonio. Finalment, l'any 1995 dels set components, només en van quedar l'Antonio, el Freddy's i l'Enrique. A l'inici, l'estil dels Generación era més rock i, poc a poc, es van anar movent cap a un estil més rock simfònic.

Les seves influències van des del heavy, el jazz, el rock dur i rock simfònic encara que tots sempre han escoltat de tot. Des del Frank Zappa o Rush passant per Led Zeppelin o fins i tot música clàssica.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Generación. . . . . DEMO 1998
02) Cygnus X-1. . . . . DEMO 1998

RECURSOS WEB:

01). . . . . Soundcloud

02). . . . . Soundcloud

MEMBRES DEL GRUP:

01) Xavi Costa ..... VEU I GUITARRA
02) Albert Garcia ..... GUITARRA
03) Esteve Regales ..... BATERIA
04) Ruben Sánchez ..... GUITARRA
05) Ferran Seco ..... BAIX I GUITARRA
06) Hector Rubio ..... TECLISTA
07) Toni Pinel ..... BAIX

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1997–2012

NOM DEL GRUP:

KomPotSer

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'any 1997, després d'un retrobament fortuït entre l'Esteve Regales i l'Albert Garcia, i d'alguns assajos desordenats, es forma la banda, incorporant al Xavi Costa com a cantant i compositor principal. La banda neix influenciada pels grups de rock català dels 90: Sau, Sopa de Cabra, Els Pets, Sangtraït, Lax'N'Busto...

En un parell d'anys, amb alguns temes propis i havent fet alguns concerts acústics de petit format, es van sumar la Cristina Escobedo com a teclista, el Jorge Velasco com a baixista i el Joan Regales com a segon guitarra.

Amb aquesta formació es van composar els temes de la primera maqueta i es van fer algunes sèries de concerts a locals del Prat, festes majors i alguna sala de Barcelona com La Cova del Drac. Els concerts incloïen tant repertori propi com versions de Pop-Rock molt variades, Rolling Stones, The Beatles, Creedence, Calamaro, Fito, Bunbury, o Coldplay. L'Albert i la Cristina van deixar la banda sent temporalment reemplaçats per la Valle i en Pau. Amb aquesta formació es va gravar la primera i la segona maqueta del grup.

Després d'un any sabàtic, la banda torna a la seva formació inicial amb el Xavi, l'Esteve i l'Albert afegint-hi tres nous components: en Rubén Sánchez com a segon guitarra, en Ferran Seco com a baixista i l'Hèctor Rubio com a teclista. L'any 2008, després de la gravació de la seva tercera maqueta, la banda segueix uns anys amb la formació definitiva, que inclou al Toni Pinel al baix, després què el Ferran substituís al Ruben a la segona guitarra.

Finalment, el grup es va dissoldre l'any 2012 i alguns dels seus components com l'Esteve i en Toni, van continuar un temps amb un nou grup anomenat Campai.

DISCOGRAFIA:

01) KPS Demo 2000
*Demo 2002
*Demo 2008

01)

YAMAHA
Marshall

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Soundcloud	04) Video
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video
09) Video	

NOM DEL GRUP:

Sanatorium

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1993–2008

MEMBRES DEL GRUP:

01) Carlos ..... BAIX
02) Andres ..... VEUS
03) Xavi ..... BATERIA
04) Toni ..... GUITARRA (1993-1997)
05) Jordi Jaime ..... GUITARRA (2006-2008)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El grup es va formar l'any 1993 partint del hard-rock i, després de molts canvis, van començar a practicar un estil més potent i encarat cap al trash-metal. Durant molt de temps la banda no va tenir una formació definitiva. Es va establir al 2006 fins a la desaparició del grup dos anys més tard.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Comdemnation ..... DEMO 1993
02) Sanatorium ..... DEMO 1995
03) Cultura Kaos ..... (AUTOEDITAT) 1998

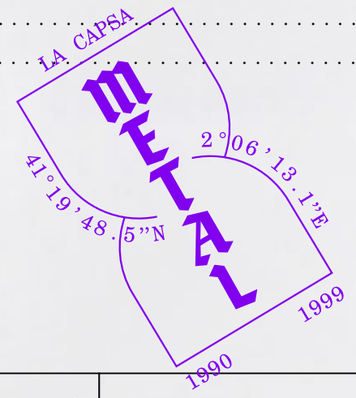

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	

PRENSA :

SANATORIUM
'Comdemnation'

Si hay algún lugar en España que, hoy por hoy pueda llevarse el calificativo de "la cuna del rock", es sin duda Cataluña, tanto por la cantidad de grupos que salen de aquellas tierras como por la calidad que atesoran muchos de ellos. Bueno, las influencias de Sanatorium se basan, según sus propias palabras, en Pantera, Machine Head, Paradise Lost, y Metallica, sonándome más que a nadie a la banda de Hetfield y Ulrich de la primera época, sobre todo si nos fijamos en las guitarras vertiginosas de Toni y Jordi, aunque no se encierran ahí y te puedes encontrar un montón de partes, coros y riffs en plan death, parecidos en la voz a Tom Araya y al anteriormente nombrado James Hetfield, oscurismos a lo Paradise Lost y un sin fin de curiosidades más que irás descubriendo a medida que escuches la maqueta, sinceramente se lo han currado y pienso que es bastante recomendable. Formados en el 93, la formación está compuesta por Xavi a la batería, Carlos, bajo y coros, Toni y Jordi a las guitarras, y Andrés a la voz, que no lo hace mal. La demo, que está producida por ellos mismos, y con un resultado final más que pasable, abre con "False Hero", de guitarras descaradamente Metallica y con unos gritos agudos que te agradarán o no según tus gustos, "Letter From The Death", aparte de un título tenebroso, tiene unos coros de ultratumba de igual condición, "God And Evil" es lo más gore que encontrarás en la cinta, pero a la vez tiene un aire a Paradise Lost, cuanto menos rara si no curiosa. "Comdemnation" me vuelve a recordar a Metallica, un tema largo, con varios cambios y partes más lentas, y por último "Walk On The Edge" es más Metallica si cabe, vuelven a meter coros guturales que esta vez no quedan tan bien como antes, y acaba con un arpegio lo más parecido a Slayer que te puedas imaginar. Recomendable.

SANATORIUM
'Cultura Kaos'

Toda clase de influencias del mal llamado "Metal de los 90" se reúnen en esta primera entrega de los barceloneses Sanatorium. Y digo mal llamado porque ese "Metal de los 90" no es más que el Thrash Metal de antaño corregido y aumentado con nuevas dosis de guitarras y voces cada vez más crudas y directas. Estos cuatro músicos se decantan, en su caso, por la velocidad marcada a base de doble bombo ininterrumpido, guitarras muy, muy gordas, y estribillos muy, muy melódicos, o lo que es lo mismo; Fear Factory. En el primer tema, "Hombre Mákina", suenan tanto a los del Burton C. Bell que casi parecen una mala versión suya. Bueno, lo de mala va únicamente porque su parecido no es tan completo porque lo que es su calidad está muy, muy arriba. Es un disco sin una sola fisura, sin un solo resquicio que pueda resquebrajar la pesada estructura de acero de que se compone. De hecho, el sonido es tan profesional como puede serlo el de muchas bandas que ya han grabado con compañías aquí y que siguen la misma trayectoria radical. "Jodida Frustración" es otro tema enorme, con una agresión sónica imponente, y un efectoo de riffs y acoples muy bien logrado por el seiscuerdas Jordi, en plena fiebre Machine Head.

Tal vez el disco suena demasiado artificial, demasiado digitalizado (especialmente esos bombos, que no dejan de sonarme un pelín "trabajados" de forma fraudulenta) pero no hay duda de que el resultado final es espectacular y una carta de presentación excelente, ahora que las compañías de por aquí parecen querer volcarse con este tipo de sonidos. Una gran banda, a la que habria que probar en directo para saber su verdadera dimensión (en estudio se pueden usar demasiados trucos).

PRENSA :

1990
2000
2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Ximo Muntané ..... BATERIA
02) Xavi Rull ..... GUITARRA I VEUS
03) Xavi Lozano ..... GUITARRA I VEUS
04) Jordi Ribas ..... GRALLA, SAC DE GEMECS I FLAUTES
05) Xavi Ribas ..... BAIX
06) Iñaki Ezcurra ..... TECLAT, BANJO, MANDOLINA
07) Didac Ruiz ..... PERCUSSIÓ

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

1995–1999

NOM DEL GRUP:

Sis de Nou

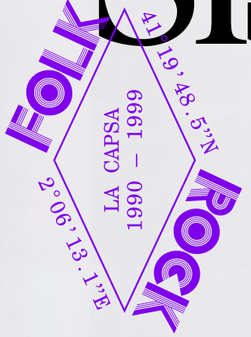

DISCOGRAFIA:

01) Sis de Nou ..... DEMO 1997

01)

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Arribem a una banda de folk-rock tradicional. Els seus temes bevien de les arrels i estaven replets de melodies tradicionals adaptant-les als nous temps amb arranjaments de guitarres elèctriques, incursions al rock progressiu, ritmes i percussions elaborats. Les seves influències eren molt variades on podriem incloure a Gwendall, Electrica Dharma o Mushroom. El Sis de Nou van viatjar amb la seva música arreu de Catalunya tocant a moltes Festes Majors, Trobades de Gegants, Diables y al Festival SOS Racisme.

RECURSOS WEB:

01) ..... Soundcloud	02) ..... Soundcloud
03) ..... Video	

GRUPS:

Almendras Blues Band ..... pàg. 253
Buenmojo ..... pàg. 259
Chainsaw ..... pàg. 263
Fosi Barry ..... pàg. 273
LaBandaTonPare ..... pàg. 277
Lirio Zone ..... pàg. 287
Martini’s Blues Trio ..... pàg. 293
Pigmy ..... pàg. 295
Sittar Green ..... pàg. 307
Suko ..... pàg. 317
Sweater ..... pàg. 327
Universo Acelerado ..... pàg. 333
Walk Away ..... pàg. 341
Zermeño ..... pàg. 347

NOM DEL GRUP:

Almendras Blues Band

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2000–2015

MEMBRES DEL GRUP:

01) Monica Escrig ..... VEU
02) Pedro Chica ..... GUITARRA
03) Marcos Galvan ..... BATERIA
04) Miguel Angel Panadero ..... BAIX

2010

2000

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Texas Boogie . . . . . DEMO 2002
02) Directo Capsa . . . . . CD DEMO 2006
03) Nothing More To Say... . . . . DEMO 2007

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Almendras Blues Band es van atrevir a fusionar qualsevol estil amb el blues i ho van aconseguir com si fos fàcil. Amb una formació bàsica de guitarra, baix, bateria i veu buscaven un so clàssic i la frescor de la improvisació al seus directes.

Van néixer com a banda instrumental i a l'any 2005 es va unir la potent veu de la Mònica Escrig. El seu estil es va tornar cada cop més eclèctic. Del blues passaven al funky i del funky al soul però sense deixar d'arrelar-se al blues.

Després d'un parell d'anys de descans, en fa un que han tornat a l'activitat. Els heu pogut veure un parell de vegades al Carxofa&Jazz i actualment formen part del circuit de Blues de Cerdanyola del Vallès.

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Video	

2000

2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Cristian Marco ..... VEU, GUITARRA, PROGRAMACIONS

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2006–Present

NOM DEL GRUP:

Buenmojo

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

En Cristian ho fa tot sol. Canta cançons pròpies i també presenta un munt de versions d'amics seus, cantautors maleïts o indie nacional com ara Pau Vallvé, The New Raemon o El Gincho.

Acompanyat només de la seva guitarra acústica o amb loops i bases, es presenta tant a petits locals com a places majors.

El seu sentit de l'humor, la seva càlida veu i l'experiència sobre l'escenari, provinent tant dels centenars de jam sessions i concerts que ha realitzat com d'incomptables hores d'assaig i estudi, fan que les actuacions s'adaptin al seu entorn i que tornar-lo a veure sigui sempre una sorpresa.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

01) 20 Can Songs . . . . . DEMO 2009
02) Sense Ens . . . . . DEMO 2011
03) Perquè El Mon S'acaba . . . . . DEMO 2012
04) Sense Rencor . . . . . DEMO 2012

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Bandcamp

02) . . . . . Twitter

2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Manu Manzanilla ..... VEU (2007-2010)
02) Willy Borges ..... BATERIA (2008-2013)
03) Lito Puertas ..... BAIX (2007-2012)
04) Aarón Cruz ..... GUITARRA (2007-2013)
05) David Sarrà ..... GUITARRA (2007-2013)
06) Andrés Garcia ..... BAIX (2012-2013)

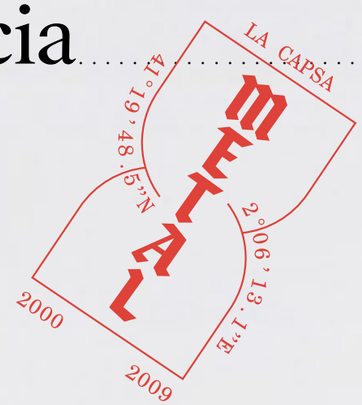

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007-2013

NOM DEL GRUP:

Chainsaw

2000

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els guitarristes Aarón Cruz i David Sarrà van formar Chainshaw l'any 2007 sota el nom de "Distortion Genocide", amb la missió de crear una banda de *thrash metal*.

Altament influenciats per Metallica, Anthrax i Slayer i amb un gust especial pel *metal* dels 90 com el del grup Pantera, van debutar en directe a les Festes Alternatives del Prat de l'any 2008. Aquest fet va suposar un punt de partida que els va portar a convertir-se en "Chainsaw" i a tocar a sales del Prat com La Capsa, L'Artesà o El Casino. També van fer recorregut a diferents sales de Barcelona, culminant tota la fase amb la gravació de la maqueta "Death Needle" l'any 2010.

A partir d'aquest moment, el grup va patir canvis en la formació. Lito Puertas (baix) i Manu Manzanilla (veu) van sortir del grup sent substituïts per Andrés García i Enrique Alvira, respectivament. Tot i això, la formació mantenia una agenda consolidada a les sales de Barcelona. L'any 2013, mentre gravaven un EP que mai va arribar a veure la llum, el grup va decidir posar punt final a la seva història. Es van acomiadar en un emotiu concert a la sala Razzmatazz 3 de Barcelona.

DISCOGRAFIA:

01) Death Needle. . . . . AUTOPUBLICAT 2010

01)

2010

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Bandcamp

PRENSA :

PRENSA :

2000

2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Fosi Barry ..... BAIX, COMPOSICIONS, PRODUCCIÓ

EN AQUEST PROJECTE PERSONAL, PER CADA NOU TEMA,
O VIDEO, INTERVENEN CONVIDATS DIFERENTS.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007–Present

NOM DEL GRUP:

Fosi Barry

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Vint Òrbites De Selen . . . . . (AUTOEDITAT) CD 2009
02) La Hostia . . . . . (LA PRODUCTIVA) CD 2013

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Es un projecte de gravar cançons propies, i versions molt escollides, contant amb un gran nombre d'artistes triats entre els meus amics, per intentar donar el millor sò a les cançons que presento, sense cap més pretenció que donar ales a aquestes cançons, per que puguin volar a les orelles de la gent. Per fer això més facil, últimament he triat la formula del Videoclip, al veure que amb aquest truc visual, a tothom li es mes facil invertir un temps a escoltar el que faig, i presentar-ho directament per Youtube.

Aquest projecte va començar l'any 2007, quan per raóns personals, van començar a voltar cançons pel meu cap, i ja que jo sol se tocar el baix i contrabaix, vaig decidir anar convidant amics meus, que son molt bons instrumentistes, per gravar les meves cançons, intentant tenir el maxim dels meus amics gravats, com si fos un album de fotografies musical.

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Bandcamp
03) Soundcloud	04) Video
05) Video	06) Video
07) Video	

2000

2010

NOM DEL GRUP:

LaBanda TonPare

LA CAPSA 2000 2009 Pop Rock 41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2008–Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Sergi Pellisa Quiñonero ..... VEU
02) Javier Linares Gil ..... BATERIA I VEU
03) Jordi Roig Amades ..... BAIX
04) Pep Mari Amelburu Vives ..... GUITARRA SOLISTA
05) Antonio Martinez Gil ..... TECLATS
06) Daniel Martinez Gil ..... GUITARRA RÍTMICA

2000
2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Al 2008, el Jordi, el Javier i en Sergi es van reunir en un garatge tal i com van fer moltes de les seves bandes de referència, per posar lletra a un tema com a regal d'aniversari pel Martín, un bon amic. D'aquesta manera van trobar la teràpia necessària per passar junts una bona estona començant a provar noves cançons. La incorporació del Toni als teclats, el Javi Gràcia a la guitarra solista i el Dani amb el saxo els va permetre ampliar el ventall d'aquestes cançons.

En aquest grup d'amics la filosofia que es manté és la del "bon rotllo". No hi ha més pretensió que la de passar-ho bé a l'escenari i fer exactament el mateix amb el públic. Les seves influències són tan diferents com els membres que formen el grup, des del *rock* i *folk català*, música espanyola actual i de la dècada dels anys 80, *pop anglès*, *funk*, música disco o fins i tot *reggae*.

Tot això fa que el repertori de temes sigui reconegut per gent de totes les edats i facilita que les es puguin cantar i ballar.

Passat el temps el guitarra solista, Javi Gràcia, va abandonar el grup i va ser substituït pel Pep Mari Amelburu coincidint amb l'època en que el teclista també el deixa. Tot plegat va fer que el grup donés un petit gir i escollís versions de *Rock'n'roll* més pur.

Actualment i des que es va tornar a incorporar el Toni, han tornat a ampliar el ventall d'estils donades les possibilitats que els hi permet el teclat.

DISCOGRAFIA:

01) LaBandaTonPare . . . . . (AUTOEDITAT) 2018

01)

2000

2010

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Facebook
03) Video	04) Video
05) Video	06) Video

2000

2010

Pocas veces los grupos que se crean por gente de más de 25 años, duran más de 2 años y pocos llegan a hacer conciertos, y menos aún si sólo hacen versiones de otros grupos, pero Labandatonpare, es un caso atípico por la longevidad del proyecto, 10 años y por la cantidad de conciertos que han dado tanto en locales y plazas de cataluña como en eventos privados.

Labandatonpare está formada por Sergi Pellisa, (Voz, guitarra, ukelele, cencerros, pandereta y cualquier cosa que haga ruido), Jordi Roig, (Bajo y coros), Daniel Martínez, (guitarra, saxo y coros), Javier Linares, (Batería, voz y coros) y Pep Mari Amelburu (guitarra, voz y coros) y Toni Martínez, (Teclados)

10 años pueden parecer muchos o parecer pocos, lo que está claro es que para ellos el tiempo les ha sentado como al buen vino y el espectáculo inicial ha evolucionado a una gran fiesta compartida con todo el público.

Nada más entrar, regalaban un Cd a todos los asistente, lo cual hoy en día, es algo muy raro y que provocó alguna escena cómica.

Por cierto! Pensaron también en hacer coincidir su décimo aniversario como banda para estrenar su primer tema propio “Ahora lo entiendo” un Rock’n Roll potente que quisieron estuviera incluido en éste Cd.

Para este concierto de celebración, se rodearon de grandes artistas-amigos que han pasado por la historia de la banda por una u otra razón.

El concierto empezó con una proyección de fotos donde se veía la historia del grupo, hecho por Sara Roig, seguido de un emotivo discurso de Dunia, la hija de Sergi, explicando la trayectoria de la banda desde sus inicios hasta el día de hoy.

Tan pronto aparecieron en el escenario, junto con el humo, se podía oler la fiesta que se iba a formar. Poco a poco, fueron tocando un repertorio preparado para la ocasión, sus mejores versiones abarcando desde el rock de los 50 hasta temas más actuales, pasando por el Funk.

Durante todo el concierto, fueron dejando patente que no son nuevos en esto de la música en directo, tanto por los solos y riffs de guitarra de Pep, como por la forma de meterse al público en el bolsillo, tanto de Sergi como de Jordi. →

Las colaboraciones se iban sucediendo poco a poco. Por el escenario pasaron grandes artistas-amigos, que colaboraron con Labandatonpare en momentos en los que necesitaron músicos de “repuesto” por bajas médicas. Y es que la edad y los accidentes no entiendes si eres músico o frutero. David Álvarez (bajista en la Jeb Andrews Fundation), colaboró con su bajo, Andreu Vivies, (Batería de Los Expósito) y Salva Aparici (Batería en la Jeb Andrews Fundation y Mañana es Tomorrow), colaboraron a la batería, Carlos Amelburu, (Cantante de Los Expósito) puso la voz y la animación en 2 temas, Mike Shannon (cantante y armónica en The Jack’s Sons) puso voz y armónica en johnny b. Good, (dejando al público asombrado al ver a un señor con traje y corbata cantar y tocar de esa manera tan peculiar) y las inquietas Amanda Delfo y Clara Dini (cantantes de B-Funk), que aportaron el toque funk al concierto.

Durante casi 2h, no pararon de tocar y hacer lo que mejor saben, hacer disfrutar al público con su música.

Como casi siempre, cerraron el concierto con una versión que encaja los temas Stand By me / el ritmo del garaje, interpretada por la banda junto a todos los invitados y el público totalmente entregado.

Acabado el concierto, llegó la hora de saludar al público, que seguía sin querer irse. En este momento vivieron una persecución de los fans, pidiendo que les firmaran el Cd, lo cual les pilló un poco por sorpresa,no se esperaban tal éxito entre el público y se lo tomaron con buen humor, como no podría ser de otra manera.

En definitiva, fue una gran fiesta para celebrar los 10 años de un grupo de chavales mayores, que un día se juntaron para tocar un tema en el cumpleaños de un amigo…. un tal Martín y tienen energía para al menos 10 años más.

Javy Puntas

NOM DEL GRUP:

Lirio Zone

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2003–2006

MEMBRES DEL GRUP:

01) Xavi Garcia Represa ..... VEU
02) Isaac Aliaga ..... VEU
03) Xavi Ribas ..... BAIX
04) Iñaki Ezcurra ..... TECLATS
05) Ximo Montaner ..... BATERIA
06) Xavi Lozano ..... GUITARRA
07) Roberto Gomez ..... GUITARRA
08) Alfons Muñoz ..... VENTS
09) Javi Moro ..... DJ

41°19'48.5"N
2000 – 2009
RapFusió
LA CAPSA
2°06'13.1"E

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Als seus inicis el grup el formaven 2 vocalistes (Bardeolosabe y Nendelis), un baixista (Show) i un teclista (Skuartx), amb una vocació d'independència absoluta respecte del mercat musical més tradicional i, segons ella, traïdor e impersonal.

Allunyats dels circuits habituals de difusió i dedicats exclusivament a gales auto produïdes, el grup va obrir una nova etapa amb la fusió de '"skuartx comando", Alfons Muñoz al saxo, Johny Muñoz a la bateria, Roberto Gómez a la guitarra i Javi Moro com a DJ. És aleshores quan van reciclar la seva política de drum'n'bass i es van allunyar del gran públic acostant-se a un so més elegant i accessible sense posar fi al seu recel cap a la indústria musical i els models més comercials.

La diversitat d'influències musicals de cada un dels components del grup va fer dels Lirio Zone un concepte inclassificable quant a estil amb un so propi identificable i unes lletres que van des de l'agressivitat a la melangia, que aborden realitats personals i a la vegada temes universals com l'hedonisme més autodestructiu, les "seqüeles" de la rutina en els nostres egos, l'ingenu positivisme o bé l'evasió en format cannàbic.

Al 2004 van enregistrar la seva primera maqueta "Agosto a gusto" amb la que van obtenir una notable repercussió local que el va animar, a finals d'aquell mateix any, a enregistrar "Entre sueños y leños" aquest cop a Blind Records i de forma totalment auto produïda. Van començar la presentació d'aquest treball a la seva gira "Ámbitocanábico 2005".

Aquest darrer treball els va portar fins a ser semifinalistes en el VII concurs de maquetes de Badalona, al concurs de maquetes "Molina Rock a Guadalajara i a tocar a la iniciativa Music Under Europe, amb Tremendo i també a telonejar a Macaco al Festival de Ritmes de 2005. De tots els seus concerts també cal destacar el que van fer a la discoteca privilege a "Ibiza rocks 05" amb Óptimo Dj's.

Després de la repentina mort de Xavi Represa l'any 2006 el grup es separa.

L'any 2016 el grup es torna a ajuntar per fer una única actuació a La Capsa per presentar el documental "Si No Fumamos No Cantamos" realitzat per Raul Represa.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Agosto A Gusto . . . . . DEMO 2004
02) Sueños Y Leños . . . . . DEMO 2004

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud	02) . . . . . Soundcloud
03) . . . . . Noticia	04) . . . . . Video
05) . . . . . Video	

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Martini's Blues Trio

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2009–2015

MEMBRES DEL GRUP:

01) Xan Castell ..... VEU
02) Martín H. Queralt ..... GUITARRA ACÚSTICA
03) Martín J. Merino ..... DOBRO Y GUITARRA SLIDE

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest projecte va néixer a mitjans de l'any 2009 amb la intenció de recrear el blues en totes les seves vessants d'una manera original i amb un estil propi. Els músics que formen el grup compten amb una dilatada experiència professional. Aquesta formació acústica sorprèn en els seus directes, convidant a l'espectador a un viatge musical a través del temps que recorda als anys 50.

DISCOGRAFIA:

01) Dirty Blues ..... (AUTOEDITAT) 2012

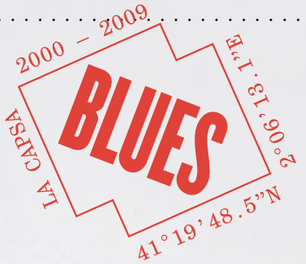

01)

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Video	04) Video
05) Facebook	

2000
2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Vicente Maciá ..... GUITARRES, TECLATS, BAIX, PERCUSIÓ, SITAR, LLAUT, BANJO, VEU

NOM DEL GRUP:

Pigmy

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007–Present

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant del projecte en solitari del Vicente Macià, ex guitarra, cantant i compositor de Carrots.

Pigmy neix l'any 2007 i fins avui acumula tres discos d'estudi. El seu debut va ser *Miniaturas* (2007, Junk Records) format per onze petites grans cançons cuidades fins a l'últim detall recordant-nos per moments a grups com Simon & Garfunkel, Cat Stevens o Kevin Ayers. Amb el seu segon treball *Hamsterdam* (2014, Hurrah Música), ens va oferir un doble disc conceptual. El músic va compondre la seva obra més barroca i ambiciosa creant petites joies d'orfebreria repletes d'arranjaments i orquestracions. Tant és així que *Hamsterdam* va ser elogiat pel públic i la crítica com un dels millors discos del 2014.

Al Nadal del 2015 Pigmy s'uneix novament a *Grabaciones en el Mar* per llançar un projecte pendent des de fa molt de temps, un single 7" de tres nadales amb aires de folk i la psicodèlia marca de la casa.

El seu esperant tercer disc *Manisfestación* va veure la llum al novembre de 2020 a través del segell *Guerssen*. En ell Pigmy no deixa enrere el seu so acústic i preciosista que tant el caracteritza acompanyat aquesta vegada d'instruments renaixentistes com el llaüt, la flauta dolça i alguns tocs de rock progressiu que doten els temes d'una personalitat única creant ambients màgics i atemporals.

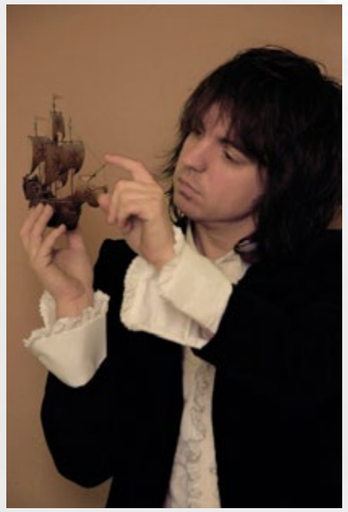

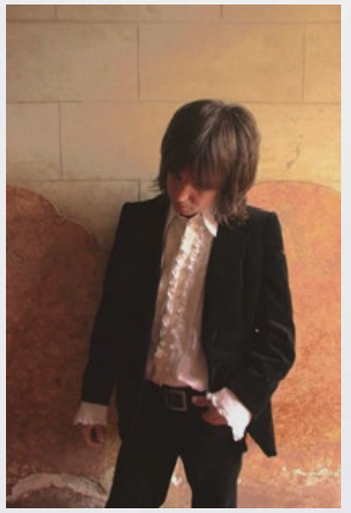

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

01) Miniaturas . . . . . (JUNK RECORDS) CD/LP 2007
02) Pan y Música Single 7”. . . . . (CHESAPIK) 2013
03) Hamsterdam. . . . . (HURRA MUSICA) CD/LP 2014
04) Villancicos Single 7”. . . . . (GRABACIONES EN EL MAR) 2015
05) Manifestación. . . . . (GUERSSEN) CD/LP 2020

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Spotify
03) Soundcloud	04) Noticias
05) Noticias	06) Noticias
07) Noticias	08) Noticias
09) Noticias	10) Noticias
11) Video	12) Video
13) Video	14) Video

PRENSA :

44 | Cultura

Viernes, 8 de enero de 2021 | elPeriódico

Iluminación pop

El músico de El Prat de Llobregat, exlíder del grupo de pop psicodélico Carrots, prosigue su búsqueda espiritual en 'Manifestación', un disco deslumbrante de ecos medievales que presentará en La Capsa el próximo día 16 si la no menos medieval pandemia de coronavirus no lo impide.

Pigmy, el latido de un grano de arroz

RAFAEL TAPOUNET
Barcelona

Las varitas de incienso y las bengalas tienen un aspecto muy parecido, pero en cuanto entran en contacto con la llama sus caminos se separan de forma radical. El incienso desprende un humo aromático que se emplea en ceremonias religiosas y con fines terapéuticos; la bengala produce una luz muy brillante durante un breve periodo de tiempo y su uso se asocia a la fiesta y la celebración. «Incienso y bengala, ofrenda o verbena, idénticos antes de arder», dice la letra de una de las canciones incluidas en *Manifestación* (Guerssen Records), el tercer disco de larga duración que Vicente Macià, exlíder del grupo de pop psicodélico Carrots, ha publicado bajo el nombre artístico de Pigmy. Es un elepé que centellea con el fulgor de la bengala pero cuya fragancia, de hondo contenido espiritual, perdura como la del incienso. Un disco que bien podría haber encabezado todas las listas de lo mejor del pop español de 2020; y si no lo ha hecho (aunque sí se ha colado en algunas, incluida la de EL PERIÓDICO) se debe en buena parte a que, en el actual negocio de la música, su autor es un perro verde muy considerable.

«Soy un desconocido», asume Macià. Un despropósito, porque el hombre que se esconde (o se revela) tras la máscara de Pigmy debería estar dando su nombre a auditorios de ciudades de tamaño medio. Aunque él es consciente de que no ha puesto las cosas muy fáciles a nadie. *Manifestación* es su tercer disco largo en 15 años de carrera en solitario. El anterior, el formidable álbum doble *Hamsterdam* (2014), era una especie de ópera pop sobre un ratón que oye en las canciones el alma de las personas y acaba emprendiendo un viaje lisérgico en el que su cuerpo se convierte en una ciudad (o algo así). *Manifestación* tampoco hace concesiones: se abre con un canto del siglo VIII (*Ut queant laxis*, el himno a San Juan Bautista que dio nombre a las notas musicales en la notación latina moderna), incluye una versión instrumental de una pieza de un laudista inglés del siglo XVI (*Lachrimae Pavan*, de John Dowland) y sus letras huyen del costumbrismo como de la peste bubónica para reflejar una intensa búsqueda espiritual. Todo muy... medieval.

«En el disco hay mucho medievalismo, sí, pero al mismo tiempo suena superactual. Lo que oyes está pasando ahora», reflexiona Macià, que atribuye en parte el aire renacentista del álbum a la coincidencia en el tiempo de dos acontecimientos: el regalo de un laúd por su 40 aniversario y el descubrimiento de la obra de Amazing Blondel, un trío inglés de folk progresivo que en los años 70 utilizaba instrumentos de la época medieval. «Rescataban el rollo trovadoresco y renacentista de una manera muy purista pero a la vez muy atemporal, y al escuchar sus discos me apeteció hacer algo en esa línea».

Jordi Otix

Pigmy, nombre artístico de Vicente Macià, en su estudio casero.

Tras el formidable 'Hamsterdam', este es su tercer disco largo en 15 años de carrera en solitario

El regalo de un laúd y el descubrimiento del trío Amazing Blondel impulsaron el aire renacentista

«He perdido la vergüenza por ser plenamente espiritual, por estar atento a las cosas»

Amazing Blondel se suman así al refinado abanico de influencias musicales que Pigmy ha manejado a lo largo de su carrera, un rico retablo en el que siguen teniendo una presencia destacada la escena psicodélica de los 60, el pop progresivo a lo Aphrodite's Child, el folk-rock inglés de los 70 y paladines de la canción exquisita como Kevin Ayers, Pete Dello, Duncan Browne, Solera y Vainica Doble. No es raro que Macià se sienta a gusto formando parte del catálogo de Guerssen, un sello leridano especializado en reediciones de olvidados discos de los 60 y los 70.

Entre los grandes referentes de Pigmy figura también Cat Stevens, con quien se siente hermanado en el propósito serio de convertir la escritura de canciones en una experiencia mística. «En mi carrera he hecho canciones de otras temáticas porque yo también he sido joven —se ríe—, pero lo que lo une todo es la búsqueda espiritual». A Macià no le da ya reparo hablar de la vertiente más esotérica de su música. «No soy un exconvicto que ha encontrado a Dios y necesita hablar de ello, pero sí me siento más aliviado al haber perdido la vergüenza por ser plenamente espiritual, por estar más atento a las cosas».

Camino hacia lo primordial

A diferencia de *Hamsterdam*, *Manifestación* no es una obra conceptual, pero en muchas de sus canciones están presentes (de forma muy poética y nada proselitista) las ideas de la doctrina advaita del hinduismo, que defiende la unidad entre las almas y la divinidad. «Es un camino que consiste en ir quitando capas a través de la negación (yo no soy esto, yo no soy aquello...) para acabar llegando a la fuente primordial, que es todo y nada a la vez. Y esa es la esencia, el motor de las religiones. Después es cuando llega el hombre y lo jode todo», señala.

Pigmy transforma esa búsqueda de la iluminación en canciones de aire infantil, eco antiguo y deslumbrante belleza en las que el autor recuerda la eternidad, baila claqué con las cucarachas y escucha «el latido de un grano de arroz», igual que en los poemas de William Blake era posible ver el mundo en un grano de arena y el cielo en una flor silvestre. Contra viento y pandemia, el artista quiere presentarlas en directo el próximo día 16 en La Capsa de El Prat de Llobregat, su ciudad natal. «Me apetece mucho tocar con la banda que hemos reunido para presentar el disco —apunta—. Como está costando encontrar bolos, hemos empezado a hacer canciones nuevas con la idea de que los músicos se vayan integrando en Pigmy y Pigmy empiece a funcionar como un grupo. A ver si me acuerdo de cómo se hace». Solo es cuestión de volver a hacerlo por primera vez. ■

PRENSA :

2000

2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2006–Present

NOM DEL GRUP:

Sittar Green

MEMBRES DEL GRUP:

01) Alex Barragán ..... VEU PRINCIPAL I GUITARRA
02) Greg Ropero ..... BAIX I VEUS
03) Jordi Ribas ..... FLAUTES VARIES, GAITA I GRALLA
04) Dani Llamas ..... GUITARRA ELÈCTRICA
05) Manolito Barrios ..... CONGAS
06) Bernat Fisas ..... BATERIA
07) Mauro Mancebo ..... BONGOS

2000

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

No hi ha dubte de què els Sittar Green són una banda inquieta, amb il·lusió per crear i compartir el seu punt de vista del panorama musical, barrejant ritmes, sons i procurant transmetre l'energia positiva necessària per gaudir de la bona companyia.

Fruit de la seva recerca de ritmes i sons clàssics, a Sin mirar atrás (Sittar Green Vol. II) es nota la influencia que ha tingut la música sudamericana a la banda, trobant tant un *ska clàssic* com una guajira. Un treball pensat per fer ballar a tothom.

A Sittar Green vol.I, gravat als estudis de la Rulot i amb el Pau als comandaments tècnics, van experimentar amb sons com el *reggae, funk, rock* i rumba, donant com a resultat un disc eclèctic per a tots els paladars auditius.

Al seu segon E.P. van incloure l'himne del la U.D. Sector Montserratina, que es va composar com a commemoració de la pujada del primer equip a 3ª regional.

Els anys han passat per la banda mantenint viu el mateix esperit del primer dia. Fruit d'això han aconseguit un repertori contundent i apte per relaxar-se, ballar o sortir al carrer a passar-ho bé. Junts són la millor excusa per viatjar sense moure's del lloc.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

01) Nosso Nectar . . . . . (AUTO EDITAT) DEMO 2011
02) Punta Nati. . . . . .(KFESNEA RECORDS) E.P. 2013
03) Sittar Green. . . . . .(LA RULOT) ÀLBUM 2014
04) Sin mirar hacia atrás. . . . . .(ESTUDIO AQUERON) ÀLBUM 2019

2000

2010

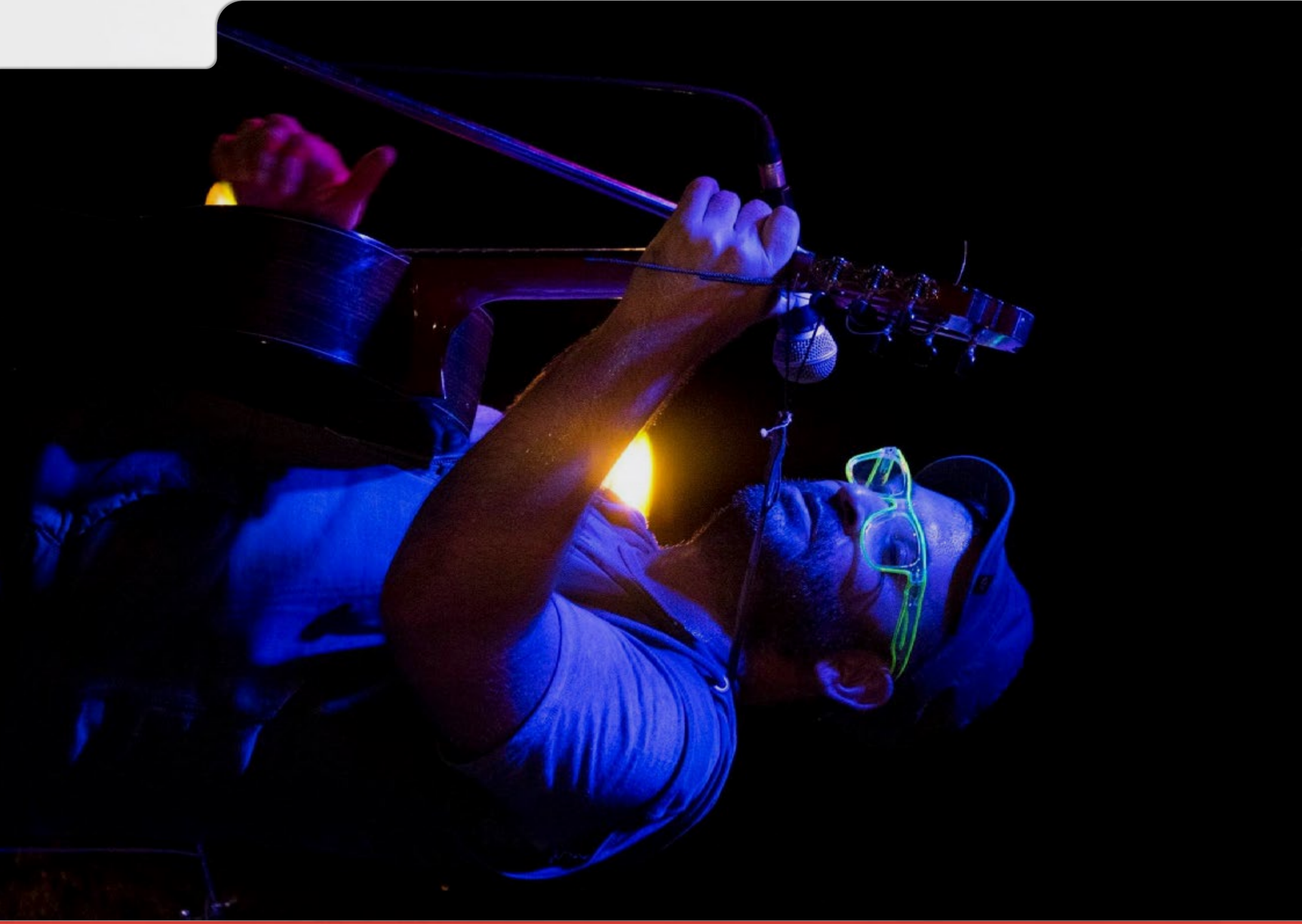

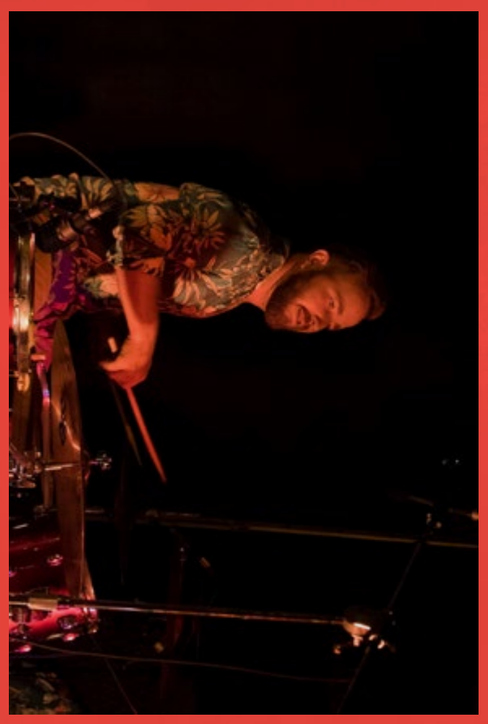

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Spotify
03) Facebook	04) Bandcamp
05) Instagram	06) Video
07) Video	08) Video

MEMBRES DEL GRUP:

01) Santi Úbeda Cubero ..... MC I DJ

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2002–Present

NOM DEL GRUP:

Suko

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'any 2005, després d'alguns anys fent-se espai dins l'escena *underground* de Barcelona, Suko va publicar la seva primera maqueta sota el títol de Paisajes de Acuarela, amb una molt bona rebuda en l'àmbit nacional i internacional. Amb aquest treball va començar a tocar en escenaris de tot el país i a col·laborar amb altres cantants consolidats dins el gènere. No és fins al 2015, després d'una aturada musical, quan va publicar el seu primer disc que va incorporar col·laboracions amb altres artistes i productors de la talla de Quiroga, Zemo, Malputo Dest, Efren o Dj Swet. Aquest àlbum va suposar una continuació de la seva primera *demo*, amb ritmes actualitzats, pinzellades de R&B i una temàtica més variada.

A principis de 2017, mentre treballava al seu segon àlbum, va publicar Blue Hour, un EP amb els productors del Vallès RCA Flacs, arribant a situar el videoclip del tema Lluny d'aquí en rotació a la MTV. Aquell mateix any, amb Nowhere, un treball íntegrament produït per Quiroga i amb moltes influències d'altres estils com el R&B, Trap, Dancehall o Reggaeton, va explorar un absolut alliberament creatiu.

Actualment, es troba treballant en un nou àlbum que veurà la llum al 2023, produït per Fast Boo (ex RCA Flacs) de tonalitats més fosques i amb influències del Rap dels 90, Trap i electrònica.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

01) Paisajes de Acuarela . . . . . (MAQUETA) 2005
02) Polaroid . . . . . (LITTLE RED CORVETTE RECORDS) 2015
03) Blue Hour EP . . . . . (LITTLE RED CORVETTE RECORDS) 2017
04) Nowhere . . . . . (LITTLE RED CORVETTE RECORDS) 2017

2000

2010

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Instagram
03) Soundcloud	04) Spotify
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video
09) Video	10) Video
11) Video	

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Sweater

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2003-2012

LA CAPSA Pop Rock
2000
2009
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

MEMBRES DEL GRUP:

01) Victor Codina ..... BATERIA
02) Victor Garcia ..... VEU
03) Rocky Otto ..... TECLATS
04) Felipe Martin ..... GUITARRA I VEUS
05) Javi Areste ..... BAIX
06) Carles Bibiloni ..... GUITARRA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La banda es va originar sota la influència de l'escena musical independent de la Barcelona de l'any 2001. Anys més tard i amb l'ajuda de Jens Neumaier (12twelve, Giulia i Los Tellarini) van publicar "Universal Practice Room" (2005), un EP de cinc cançons en anglès. En aquest mateix any el talent del grup va cobrar reconeixement i van resultar finalistes del projecte Demo 2005. Un any més tard van guanyar el primer concurs Sinnamon – La Vanguardia.

Posteriorment van començar a aflorar els primers canvis estilístics de la banda i prova d'això va ser "Pla Magistral" (Grabaciones Míticas, 2008, un segon treball produït per Charly Chicago i composat de dotze temes, aquesta vegada en castellà i amb un so més madur i pulcre.

Serà el proper 14 de març quan publiquin el seu projecte més ambiciós fins ara. Un esperat tercer àlbum auto editat sota el nom de "i". Un disc que uneix intenses lletres i una elaborada i potent instrumentalització, que reforcen de manera notable l'exposició del concepte central del disc: la mort, i aconsegueixen, fins i tot, reduir-lo a termes sorprenentment dolços i més ballables.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Plan Magistral . . . . . (AUTOEDITAT) CD 2008
02) “i” . . . . . (AUTOEDITAT) CD 2011

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Noticia	04) Noticia
05) Flickr	06) Video
07) Video	

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Universo Acelerado

LA CAPSA
2000
Pop Rock
2009
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2004–2012

MEMBRES DEL GRUP:

01) Israel Marshall ..... VEU I GUITARRA
02) Abel Marshall ..... GUITARRA I VEUS
03) Nathan Baughman ..... BAIX I VEUS

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Universo Acelerado va ser una banda formada a principis del nou mil·lenni pels germans Israel Marshall, Abel Marshall i el baixista Nathan Baughman. Amb 10 anys de trajectòria rodant per tot el país i un so amb arrels anglosaxones a cavall entre l'indie i el power-pop, van arribar a guanyar diversos concursos a nivell nacional. Entre el seu ventall de treballs es troben diverses maquetes i dos àlbums auto editats i produïts per ells mateixos: "Una salida" i " El aguafiestas".

A la fi de l'any 2012 van decidir dissoldre la banda i començar un nou projecte: "La Sombra del Átomo" format pels mateixos components.

2000

2010

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Una Salida . . . . . (AUTOEDITAT) 2008
02) El Aguafiestas. . . . . (AUTOEDITAT) 2011

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Spotify	02) . . . . . Spotify
03) . . . . . Video	04) . . . . . Video
05) . . . . . Facebook	

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Walk Away

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2007–2011

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'estiu del 2008, l'Albert Ventura, el Rodrigo Zúñiga i el Sergi Berga, van unir el seu gust pel rock progressiu i per grups com Dream Theater o Porcupine Tree i van decidir formar la seva pròpia banda seguint les seves influències.

Després de posar un anunci a Internet, van contactar amb en Guillem Mata qui va posar la veu i amb l'Albert Viñés que també es va acabar unint al grup. La formació es va completar amb el fitxatge d'en Daniel Neumann al baix, qui anteriorment havia tocat en una altra banda amb en Sergi Berga.

Ràpidament, es van posar a assajar algunes versions i alguns temes composats pel Rodrigo i en Guillem. El primer concert que van donar va ser el febrer del 2009 a La Capsa.

MEMBRES DEL GRUP:

01) Rodrigo Zúñiga ..... BATERIA
02) Albert Ventura ..... GUITARRA
03) Daniel Neumann ..... BAIX
04) Albert Viñés ..... TECLAT
05) Sergi Berga ..... GUITARRA
06) Guillem Mata ..... CANTANT

DISCOGRAFIA:

01) Walk Away. . . . . MAQUETA 2009

01)

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud	02) . . . . . Myspace
03) . . . . . Video	04) . . . . . Video

2000

2010

PRENSA :

PRENSA :

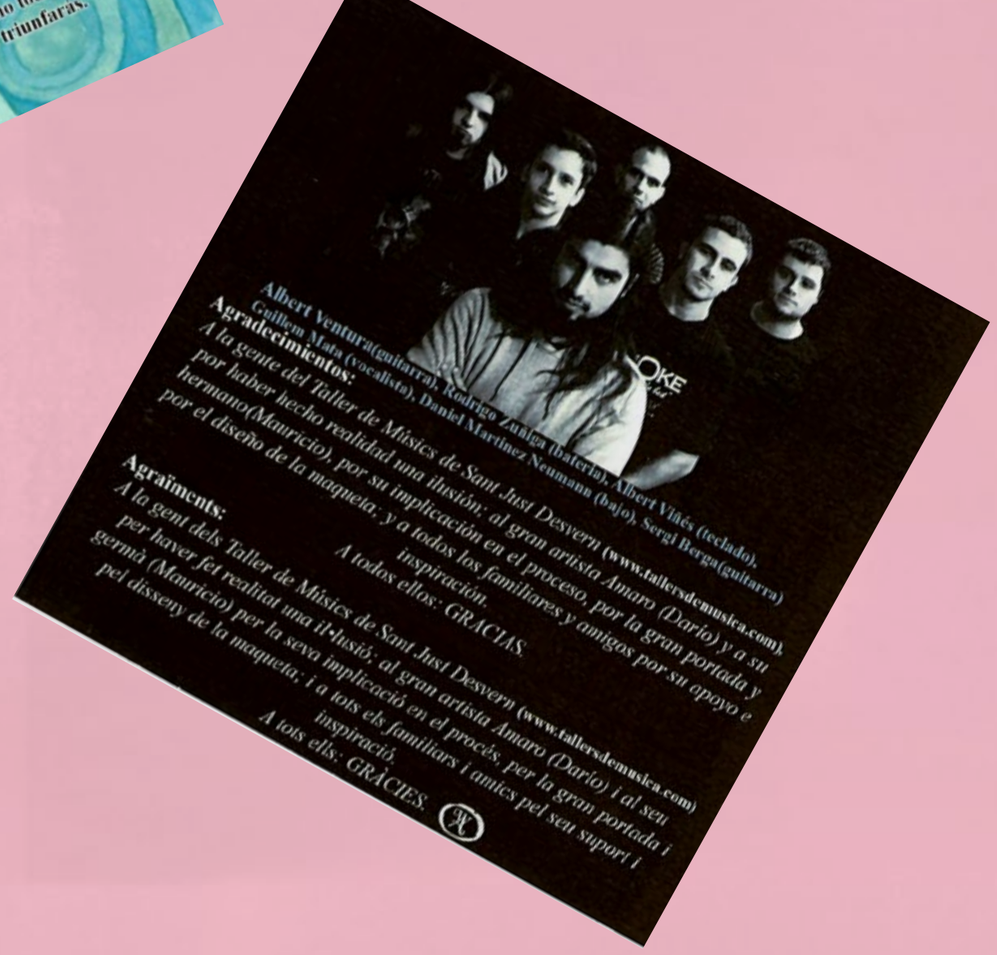

2000

2010

NOM DEL GRUP:

Zermeño

MEMBRES DEL GRUP:

01) Marcos J.Mas ..... BATERIA (2001-2013)
02) Damián Sánchez ..... BATERIA (2014-ACTUALITAT)
03) Daniel Soto ..... BAIX
05) Jaime Escrig ..... GUITARRA
06) David Rodriguez ..... GUITARRA
07) Xavier Lopez ..... GUITARRA
08) Daniel Pons ..... VEU
09) Eric Rovira ..... ALTRES BATERIES
10) Pedro Casamitjana ..... ALTRES BATERIES
11) Santi Rovira ..... ALTRES BATERIES

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2001–Present

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

L'any 2001, el Marcos, el Jaime, el David i el Soto, quatre joves del Prat, comencen a fer versions i a compondre els seus primers temes. Formen així un grup d'estil *heavy* i *rock* amb influències de *Barón Rojo, Extremoduro, Leño*, *Iron Maiden* o *Deep Purple*.

Dos anys més tard s'incorpora el Dani com a cantant i el grup comença a fer més concerts fins que l'any 2007, amb el Xavi com a tercer guitarrista, enriqueixen les harmonies de guitarra, tret característic del grup. És a partir d'aquí quan la banda gaudeix de la seva millor època.

El trasllat del Marcos a Brasil marca un abans i un després. Al 2014 el Damián Sánchez arriba com a nou bateria coincidint amb una molt bona època del grup, fent fins i tot de teloners de bandes com *Goar Cicatriz*, al 35è aniversari de *Barón Rojo* o sent cap de cartell juntament amb la *Bon Scott Band* al *Festival de Can Mercader*.

2010

2010

DISCOGRAFIA:

01) 1981. . . . . CD 2004

01)

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Facebook	02) . . . . . Soundcloud
03) . . . . . Soundcloud	04) . . . . . Video
05) . . . . . Video	06) . . . . . Video

2000

2010

20

41°19’48.5”N – 2°06’13.1”E
LA CAPSA
2010 Rock 2019

41°19’48.5”N
2010
Cantautor
2019
2°06’13.1”E
LA CAPSA

2010
LA CAPSA
Pop Rock
2019
41°19’48.5”N
2°06’13.1”E

10

2010
MÚSICA URBANA
2019
41°19’48.5”N
2°06’13.1”E

2010
LA CAPSA
ROCK ALTERNATIU
41°19’48.5”N
2°06’13.1”E
2019

41°19’48.5”N
LA CAPSA
COUNTRY
2°06’13.1”E
2010 – 2019

GRUPS:

Albufera ..... pàg. 357
Alea Felas ..... pàg. 361
Guillem Segura ..... pàg. 369
Heidi & The Boobies ..... pàg. 377
Howlin’ Psycho ..... pàg. 383
Jeb Andrews
Foundation Band ..... pàg. 391
La Sombra del Átomo ..... pàg. 403
Macondo ..... pàg. 407
Mañana es Tomorrow ..... pàg. 415
Marc Garcia Arnau ..... pàg. 421
Melting State ..... pàg. 433
Musgo ..... pàg. 441
Nice Place ..... pàg. 451
The Blue Majer’s ..... pàg. 457
Tronco ..... pàg. 467
Venturi Republic ..... pàg. 481
Xavi Alias ..... pàg. 489

POP
LA CAPSA
2010 – 2019
41°19’48.5”N
2°06’13.1”E

MEMBRES DEL GRUP:

01) Sergio Sánchez ..... VEU I GUITARRA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011–Present

NOM DEL GRUP:

Albufera

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Darrere el nom d'Albufera (Death to Everyone Records) trobem al Sergio Sánchez amb la seva guitarra i el seu micro-telèfon. A l'hora de tocar la guitarra fica les mans a terra, bevent del folk tan hispà del dolor explícit, pols i brutícia. Aquestes són cançons que surten des del fons de la seva ànima i amb un cert aire antic, amb olor a fusta. Un geni que hem d'entendre, un artista per descobrir.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Hannover/ The Old Wind . . . . . (DEATH TO EVERYONE RECORDS) 2013
02) Albufera . . . . . (AUTOEDITAT) 2014
03) Danza Cortés . . . . . (AUTOEDITAT) 2016

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Bandcamp	02) . . . . . Bandcamp
03) . . . . . Bandcamp	04) . . . . . Facebook
05) . . . . . Soundcloud	06) . . . . . Twitter
07) . . . . . Video	08) . . . . . Video
09) . . . . . Video	

2010

NOM DEL GRUP:

Alea Felas

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2012–2019

MÚSICA URBANA
LA CAPSA
2010
2019
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

MEMBRES DEL GRUP:

01) KSR ..... VEU
02) Ele Fanelli ..... VEU
03) M. Nesta aka Yugen ..... VEU
04) Amaya Kenke ..... VEU
05) L'Enfant Suicide ..... VEU
06) Dj Sayessol ..... DJ

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup fundat l'any 2012 parteix de la semàntica del seu nom per definir la seva gènesi. Així és com a través d'una trobada entre amics per compartir música urbana, l'0scar (Fanelli) i Enric (KSR) funden el que serà Alea Fellas.

Més tard, Morad (Yugen) i Amaya Kenke (Sergio) apareixen a l'escena, juntament amb DJ Sayessol i l'Enfant Suicide, que ràpidament es tornen imprescindibles en l'intent de formalitzar la música i producció del seu propi so

Cadascun dels integrants del grup beu d'un estil propi, però amb fortes influències de l'escena francesa i el rap dels 90' tant americà com espanyol. Durant el 2015 també exploren altres estils com el trap, el dancehall i el reggaeton.

Aquest grup, molt conscienciat i endinsat en l'òptica social, no ha dubtat en actuar en Casals de Joves o centres autogestionats, arribant a fitxar d'actors dels seus videoclips a joves del barri.

Qui els hi hauria de dir que treballar a la construcció per pagar l'entrada del seu estudi al 2016 els hi donaria l'empenta necessària per seguir amb la seva gran passió. Un bon exemple d'esforç i projecció que, ben segur, els portarà molt lluny.

2010

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

01) Duele pero no se olvida . . . . . SINGLE 2017
02) Cuando me mira . . . . . SINGLE 2017
03) Rankiao . . . . . SINGLE 2017
04) AA'IN . . . . . MAQUETA 2018
05) La intuición . . . . . SINGLE 2018

RECURSOS WEB:

01) Spotify	02) Volvimos a Ver
03) Video	04) Video

2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Guillem Segura ..... VEU, GUITARRA ACUSTICA, HARMONICA
02) Llorenç Arbónes ..... BATERIA
03) Gabriel Pablo Salvatore .... GUITARRA ELECTRICA
04) Carlos Del Valle ..... BAIX
05) Oriol Serrano ..... TECLATS

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2016-Present

NOM DEL GRUP:

Guillem Segura

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Després d'haver passat per diverses bandes de Pop-Rock de Barcelona i Tarragona, en Guillem Segura va començar un projecte en solitari l'any 2016 amb un grapat de cançons del tipus cantautor amb influències de grups del rock espanyol dels 80 i dels 90 i també d'altres cantautors.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

04)

05)

01) Respira 2016
02) Gloria 2017
03) Vencidos 2018
04) Despues de todo 2018
05) Redencion 2019
*EP en proceso producido por David Palau. 2002

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Facebook	02) . . . . . Video
03) . . . . . Bandcamp	

2010

NOM DEL GRUP:

Heidi & The Boobies

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2019–Present

41°19'48.5"N – 2°06'13.1"E
LA CAPSA
Rock
2010 2019

MEMBRES DEL GRUP:

01) Mónica Escrig ..... GUITARRA I VEU
02) Vanesa Martinez ..... TECLATS, VEU
03) Alicia Vila ..... GUITARRA
04) Nuri William ..... BATERIA
05) Ana Cruz ..... BAIX

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La banda neix el 2019 al Prat de Llobregat després de participar durant diverses edicions en un projecte local de dones i música. És llavors quan cinc amigues es converteixen en un grup de rock que, des dels seus primers acords, vibra cap als més autèntics anys 90. A les components de la banda els agrada dir que les Boobies es nodreixen d'un únic element imprescindible: passar-ho bé tocant. Això es pot veure i sentir als seus concerts on l'estil directe i contundent sacseja qualsevol públic.

DISCOGRAFIA:

01)

01) Do it again . . . . . EP 2020

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Instagram
03) Bandcamp	04) Spotify
05) Video	

2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011–Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Héctor Pérez ..... GUITARRA I VEU
02) Borja Marco ..... BATERIA
03) Fran Dominguez ..... BAIX I VEU (2011-2014)
04) Aitor Prats ..... BAIX I VEU (2015-ACTUALITAT)

NOM DEL GRUP:

41°19'48.5"N – 2°06'13.1"E
LA CAPSA
2010 Rock 2019

Howlin' Psycho

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La banda Howlin ‘Psycho va néixer al voltant del maig de l’any 2011. Vivint tots els seus components al Prat era una simple qüestió de temps coincidir els uns amb els altres. Els tres membres de Howlin ‘Psycho són: l’Héctor Pérez a la guitarra elèctrica, el Fran Domínguez al baix elèctric i en Borja Marco a la bateria.

Tots van estudiar música des de la seva infantesa, assistint a diverses acadèmies i classes particulars. En el moment en què es van trobar, tots ells tenien molta experiència prèvia tocant amb altres grups. Tot i pertànyer a una època actual, musicalment parlant els agrada traslladar-se als anys 70 del segle passat però no es posen barreres experimentant amb qualsevol tipus de música.

Durant el seu primer any d’existència van actuar diverses vegades a festivals locals, així com a clubs de música i jam sessions. La major part del temps junts el van dedicar a crear les seves pròpies cançons.

Despres d’una breu aturada d’un any, van reaparèixer el 2015 amb Aitor Prats sustituint a Fran al baix i adoptant el paper de cantant principal de la banda.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Howlin’ Psycho . . . . . DEMO 2012
02) Horologoium I . . . . . EP 2013

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Facebook
03) Soundcloud	04) Youtube
05) Video	06) Video

2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015–Present

LA CAPSA
41°19'48.5"N 2°06'13.1"E
COUNTRY
2010 – 2019

MEMBRES DEL GRUP:

01) Manel Cruz ..... GUITARRA, VEUS I HARMÒNICA
04) Salvador Aparisi ..... BATERIA
03) Pep Mari Amelburu ..... GUITARRA ELÈCTRICA I VEUS
03) Pepe Grueso ..... BAIX
06) Xavier Blanch ..... VEU I GUITARRA ACÚSTICA
02) David Álvarez ..... BAIX
05) Sergio Buchholz ..... DOBRO, HARMÒNICA I GUITARRA ACÚSTICA

NOM DEL GRUP:

Jeb Andrews Foundation Band

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup va néixer l'any 2015 per donar suport a la Jeb Andrews Foundation i recaptar fons per ajudar a famílies amb nens amb càncer. La idea va ser d'en Manel Cruz per fer suport al Xavier Blanch, que actuava en solitari per promocionar la fundació.

La fundació Jeb Andrews es va crear un any abans com un projecte particular d'en Xavier Blanch per vendre el primer àlbum produït per la fundació, sota el títol de J.A.Foundation.

Gràcies al Manel (guitarra, veus i harmònica), es van afegir en Salva Aparisi a la bateria, en PepMari Amelburu a la guitarra elèctrica i veus, el Pepe Grueso al baix i en Xavier a la veu i la guitarra acústica. Amb aquesta formació van donar a conèixer aquest àlbum i més temes propis.

L'any 2018 van publicar el segon disc de la fundació i primer de la Jeb Andrews Foundation Band, on el baixista era en David Álvarez, substituint en Pepe Grueso i amb la incorporació també d'en Sergi Buchholz (dobro, harmònica i guitarra acústica).

Aquest disc, que portava el nom de "Cowboy Strong" i produït pel David Palau, va representar la consolidació del grup i del projecte fundacional que els va permetre reunir diners per fer aportacions a l'AFANOC (Associació de Familiars i Amics de Nens Oncològics de Catalunya) gràcies a les vendes del disc i les actuacions de la Jeb Andrews Foundation Band.

La JAFB, representa a la Jeb Andrews Foundation, qui te un conveni amb l'AFANOC i recapta fons per ajudar a les families amb nens oncològics. Tot el que la JAFB i la JAF ingresa de la venda de la musica, i els concerts va destinat a ajudar aquestes families. La JAFB no toca versions. Nomes temes propis

Estem treballant ja per editar aviat el proper disc que portara el títol : I have a Dream.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) J.A.Foundation . . . . . (JEB ANDREWS FOUNDATION) 2015
02) Cowboy Strong . . . . . (JEB ANDREWS FOUNDATION) 2018

2010

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Facebook
03) Soundcloud	04) Spotify
05) Video	06) Video
07) Video	08) Video
09) Video	

2010

MEMBRES DEL GRUP:

01) Israel Marshall ..... VEU I GUITARRA RÍTMICA
02) Abel Marshall ..... VEU I GUITARRA SOLISTA
03) Nathan Baughman ..... VEU I BAIX
04) Meiro Wheels ..... BATERIA
05) Mauro Mancebo ..... SAMPLERS I PERCUSSIONS

LA CAPSA Pop Rock 2019 2010 41°19'48.5"N 2°06'13.1"E

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2012–2015

NOM DEL GRUP:

La Sombra del Atomo

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant del projecte de consolidació dels germans Marshall i Nathan Baughman després d'anys d'experiència en el directe com a intèrprets de versions i compositors per a formacions anteriors. El nexe d'unió definitiu és el fort interès per la música que porten escoltant des de la infància: els clàssics dels anys 50 i 60.

Al gener de 2012 inicien la gestació d'un àlbum conceptual que té una estructura unitària però alhora combina estils molt diferents. Amb composicions noves i sons orientats als anys 60, però sempre buscant credencials avantguardistes i actuals. Arranjaments orquestrals, lirisme melòdic i molta energia rítmica, juntament amb elements psicodèlics i simfònics. Una estudiada ambigüitat en les lletres i molt protagonisme en les harmonies vocals.

DISCOGRAFIA:

01) Sin centro de Gravedad. . . . . (MUSIC BUS) LP 2013

01)

RECURSOS WEB:

01) Spotify	02) Soundcloud
03) Noticia	04) Noticia
05) Video	06) Video

2010

NOM DEL GRUP:

Macondo

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015–Present

POP
LA CAPSA
41°19'48.5"N 2°06'13.1"E
2010 – 2019

MEMBRES DEL GRUP:

01) Laura Alcázar ..... VEU I GUITARRA ACÚSTICA
02) Carlos Salamí ..... VEU I GUITARRES

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Ens trobem davant d'un grup de pop en castellà que es caracteritza pel lirisme dels seus textos i el seu so minimalista, tot configurant un projecte musical que sovint ha estat descrit com a intimista i melancòlic.

La banda va sorgir de la trobada entre la Laura Alcázar i el Carlos Salamí l'any 2015. Junts van crear un repertori constituït per més d'una desena de temes propis i una única versió dels seus admirats McEnroe.

El 2016, Macondo va participar al Projecte Trainer de La Capsa, amb l'Eric Fuentes com a productor i assessor musical i, al llarg del 2017, van enregistrar les seves primeres maquetes, amb el Juanjo Alba com a productor i tècnic de so.

Des de la seva formació, Macondo ha presentat els seus temes en festivals de bandes emergents i diversos espais de les rodalies de Barcelona, obtenint l'any 2018 el tercer premi al concurs Low Visión, organitzat en el marc del Festival Singul'art de Sant Just Desvern.

Durant la primera meitat d'aquest 2022, el grup ha donat un nou impuls a la seva composició amb la creació de noves cançons que sonen renovades ampliant el seu repertori fins a la vintena de temes.

2010

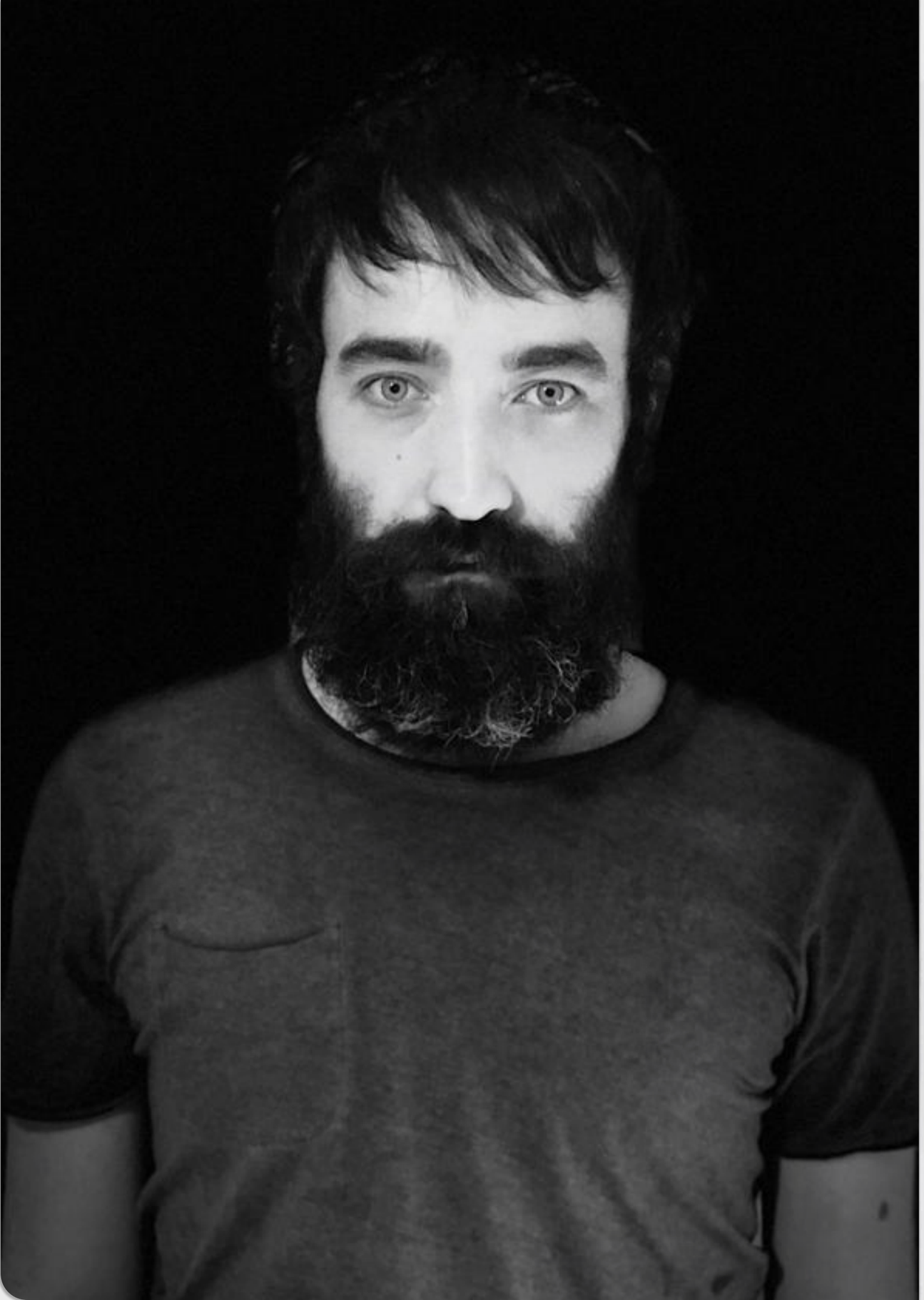

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Macondo . . . . . MAQUETA 2017
02) Palmeras Despeinadas . . . . . MAQUETA 2018

RECURSOS WEB:

01) Instagram	02) Facebook
03) Soundcloud	04) Spotify
05) Bandcamp	06) Noticia
07) Video	

2010

PRENSA:

PRENSA:

2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2017–Present

NOM DEL GRUP:

Mañana es Tomorrow

41°19'48.5"N — 2°06'13.1"E
LA CAPSA Rock
2010 2019

MEMBRES DEL GRUP:

01) Pachi Garcia ..... GUITARRA
02) Chimo Herrero ..... VEU I GUITARRA
03) Roberto Esteban ..... BAIX
04) Salva Aparisi ..... BATERIA

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Amb el Pachi a la guitarra i el Chimo a la veu es van fundar aquesta banda que no es va completar fins l'any 2015 amb la incorporació del Salva Gassol a la bateria i en Roberto al baix.

Al cap de pocs mesos, en Marcos Julián va substituir en Salva a la bateria, però per motius personals va deixar la banda. Així és com arriba i és així com arriba el Salva Aparisi, bateria experimentat de bandes com *Extra i Banco,* amb un estil sonor d'estil *Hard Rock*.

Les lletres del Chimo carreguen el grup de missatges mentre tota la banda s'encarrega de donar-li forma a la música.

DISCOGRAFIA:

01) Maqueta (7 temas) 2018

RECURSOS WEB:

01) . . . . . Soundcloud	02) . . . . . Soundcloud
03) . . . . . Video	04) . . . . . Video

2010

NOM DEL GRUP:

Marc Garcia Arnau

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015-Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Marc García Arnau ..... VEU I GUITARRA

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

El Marc García Arnau ha provat sempre de combinar la seva vessant poètica amb la seva afició per la música i la guitarra. Així doncs, al 2007 i 2012, va publicar els poemaris *Peligro de Suerte* y *El mundo dejado a la suerte de una cabra,* al 2007 i 2012, respectivament.

El seu primer àlbum musical, *Marc Garcia canta a Brassens,* va veure la llum al 2016 com un audaç treball de traducció al català i castellà d'alguns dels temes emblemàtics del mestre gal.

L'any 2020 va publicar *La corte del rey loco,* un àlbum amb cançons pròpies que desplega una poètica captivadora, amb històries plenes d'enginy i ironia on reivindica també el llegat de moltes de les veus que han ennoblit el gènere de la cançó d'autor: des de Brassens o Moustaki, a les bellíssimes cançons de Fabrizio d'André, passant per la nova troba de Silvio Rodríguez i els universos poètics de Chicho Sánchez Ferlosio, Javier Krahe o Serrat.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Marc Garcia canta a Brassens . . . . . (ROCKCD RECORDS) 2016
02) La corte del rey loco . . . . . (ROCKET MUSIC) 2020

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Facebook
03) Instagram	04) Spotify
05) Video	06) Video

2010

PRENSA:

LA CULTURA

La llibertat es diu Brassens

El poeta Marc García i la seva banda tornen amb les cançons traduïdes del geni francès. Serà al Teatre Kaddish el 8 de novembre

SERGI OLIVERA · Fotografia: QUIM TORRENT | Us animem aquest octubre a conèixer a un dels animals artístics més potents que tenim al Prat. Ens referim al poeta Marc García (1980). Bé, només poeta? Fonamentalment sí, i així és com ell es considera, però no podem pas obviar el seu caràcter multidisciplinari, amb faceta interpretativa com a membre del Teatre Kaddish i que ara es troba immers en un ambiciós projecte musical, interpretant traduccions pròpies de 14 cançons del cantautor i poeta francès Georges Brassens (1921-1981) i que espera poder rubricar amb la gravació d'un disc. Per interpretar la troba llibertària del geni gal, Marc García (guitarra i veu) s'acompanya del músic pratenc Jordi Pujol i del contrabaix de Peru Peñafiel, estudiant del conservatori del Liceu, que ha substituït fa poc a Joan Pastor en aquesta posició del trio sonor.

Apassionat, Marc García ens demostra que s'ha capbussat fins a les profunditats de la figura històrica de Brassens, coneixent molts detalls de la seva vida. Tot va començar el 2007, quan vivia a Madrid i va decidir presentar-li al mític cantautor Javier Krahe un projecte de traduccions de poemes i cançons: "em va dir que ja estava una mica vell per aquestes coses però em va animar a mi a fer-ho, llavors vaig començar a traduir amb cançons fins que he arribat amb èxit a les 14, 7 en castellà i 7 en català". García ha escollit cançons que no havien estat mai traduïdes a l'idioma al qual ell les ha traslladat. Prèviament, Paco Ibáñez i el mateix Javier Krahe (qui reconeixia que Brassens era la meitat de totes les seves influències) havien interpretat cançons del francès en castellà, mentre que Josep Maria Espinàs, Serrat i, més recentment, Miquel Pujadó, eren els referents en català en traduccions del mestre. "Només el 1967, ja traduïda per Espinàs però amb una nova versió pròpia", explica Marc García, que afirma haver aplicat "tot el meu talent poètic per intentar traduir de la millor manera les cançons que més coses em diuen de Brassens". Així, temes com Morir per les idees o El Parte Médico, mostren la llengua lliure, irreverent i provocadora de l'autor original, un mordaç cronista del seu moment, capaç des del seu anarquisme individualista fer enfadar tots els clergues i els comunistes amb un parell de cançons. Una de les claus del francès pel Marc García és que "tocava temes universals que fan molt vigents encara les seves cançons, transmeten idees de l'humanisme, la llibertat i la preeminència de l'home per sobre de les institucions tradicionals, fins i tot el matrimoni. Per això cal reivindicar Brassens, perquè és un gran desconegut al sud dels Pirineus mentre que a França és una figura que s'estudia a les escoles. Allà va rebre el premi de l'acadèmia de poesia francesa, encara que ell es considerava a si mateix un chansonnier." Després d'haver presentat l'espectacle a l'estiu a La Capsa, tenim una nova cita amb Marc García canta a Georges Brassens el pròxim 8 de novembre al Teatre Kaddish. Entre cançó i cançó, ens il·lustraran amb alguns passatges, sovint divertits, de la vida de pel·lícula del cantant francès.

Slam Poetry, la poesia més atractiva

Com dèiem a l'inici, la principal faceta del Marc García és la creació poètica. Ha escrit dos llibres, el primer El Peligro de Suerte (Ediciones Marfutura, 2007) en solitari, i el segon El Mundo Dejado a la Suerte de una cabra (2012) a quatre mans amb altres poetes (Santiago Fiorilli, Carlos Ávila i Julio Espinol), amb els qui ha recorregut Espanya convocant recitals amb presentacions atractives, carregades d'humor, ideals per atraure públic. Així van aconseguir vendre tots els exemplars. "Hem d'aconseguir allunyar la poesia de l'avorriment... clar que es poden fer poemes tristos però es poden presentar de forma atractiva per fer que la gent s'interessi", explica. I d'això té molt a veure l'Slam Poetry, format originari de Chicago (anys 80) i basat en competicions poètiques que enfronten en forma d'eliminatòria els poemes originals dels qui es presenten, no poden durar més de 3 minuts ni es pot fer servir cap tipus d'atrezzo. El públic o un jurat, depèn de cada concurs, és qui tria el poeta que continua endavant. Enguany al Prat podrem gaudir de la segona edició del Llobregut Slam Poetry que organitza el Marc García conjuntament amb el poeta santboià Cysko Muñoz (per això s'alternen jornades al nostre Ateneu amb La Masia de Sant Boi). La primera jornada tindrà lloc al Prat aquest 27 d'octubre. Es tracta d'un espectacle altament recomanable que combina la poesia de qualitat amb missatge profund, amb la interpretació, expressivitat i dinamisme que cada poeta li vol donar, ideal per apropar la lírica a tots els públics. A més la qualitat estarà garantida: penseu que el guanyador de l'any passat (Esteve Bosch de laureguizar) va ser finalista del Campionat d'Espanya i el segon classificat (Dante Alarido) va resultar campió de Catalunya.

L'herboristeria
· Tractaments naturals
· Productes dietètics
· Alimentació biològica
· Productes sense gluten
· Terapèuta floral
· Aromaterapia
C. Coronel Sanfeliu, 8
08820 El Prat de L. Barcelona
Tel: 93 370 26 00
www.herboristeriaprat.com
info@herboristeriaprat.com
L'herboristeria del Prat

PRENSA:

2010

A puntades de veu

La cançó en temps de pandèmia

per Miquel Pujadó

El cantant aragonès Àngel Petisme, que ara viu a Barcelona, ha escrit una cançó en català per al seu darrer àlbum, *Pilar*. (Foto: Celia Santos)

El mes de març, i de la nit al dia, el món de la cultura, i molt especialment el de la cultura escènica, va caure en un pou negre del qual, quan escric aquestes línies, encara no ha sortit. Teatres i sales de concerts tancades; representacions, gires i concerts anul·lats; discos acabats de sortir que no es poden presentar ni difondre enlloc... Per acabar-ho d'adobar, el 4 d'abril ens deixava l'estimat Luis Eduardo Aute i el 12 de setembre moria de Covid el cantant aragonès Joaquín Carbonell després de passar dos mesos a l'UCI.

I tanmateix, els creadors no es donen per vençuts. Centrant-nos en la Cançó, continuen donant a conèixer el seu treball tan bé com poden i, mirant de mantenir el contacte amb el públic, alguns han ofert les seves cançons des del seu domicili, com Éric Frasiak —que, per cert, acaba de reeditar el seu fins ara introbable primer àlbum *Repartir à zéro*—, Eduardo Peralta des de Xile, o Joan Baez, que ens ha rebut diversos dies a la cuina de casa seva, guitarra en mà. I cal dir que, malgrat tot, es van publicant discos prou interessants. Dels que estan íntegrament cantats en català ens n'ocupem a la secció «Discografia catalana recent» d'aquests mesos. Aquí, però, voldria comentar-ne alguns d'interpretats en altres llengües i que val la pena tenir en compte. De *Rough and Rowdy Ways*, de Dylan, amb la seva cançó de més de setze minuts «Murder most foul», que parteix de l'assassinat de Kennedy per fer una mena de balanç del segle XX a través d'una llarga llista de cançons que l'han marcat al llarg de la vida, ja se n'ha parlat prou arreu. Aquí ens ocuparem de discos que, en no ser cantats en anglès, solen quedar al marge dels grans mitjans de comunicació.

Començarem amb els companys francòfons. Al llarg dels darrers anys, han aparegut espléndides integrals en CD dels grans noms de la cançó francesa (Brel, Brassens, Ferré, Perret, Maxime Le Forestier, Nougaro, Barbara, Reggiani, Bécaud...) Ara, per fi, cinc anys després de la seva mort, disposem d'una integral de Guy Béart, un dels grans autors de cançons del segle XX, autor de temes intemporals com «L'eau vive», «Il n'y a plus d'après», «La vérité», «Les soulliers» (aquelles «sabates» que cantava un jove Serrat) i «Les couleurs du temps», cançó que dona títol a aquest bloc de 20 CD que no puc sinó recomanar-vos calorosament. També han aparegut recentment una integral en 14 CD de Michèle Bernard; una capsa amb els primers enregistraments de Francesca Solleville; el doble CD *Franginades*, de Bernard Joyet —un espléndid escriptor

de cançons, irònic i tendre alhora—, que ha comptat per a aquest treball amb la col·laboració de Juliette, Anne Sylvestre i altres col·legues, i el darrer disc de Bénabar (*Tous les divorces*).

Pel que fa a la llengua dels veïns de ponent, voldria destacar *La paloma de Picasso*, del veterà Luis Pastor, un extremeny sempre proper al món de la poesia i a la sensibilitat dels seus germans portuguesos i, molt especialment, *Pilar*, el darrer disc de l'aragonès Àngel Petisme, que fa un temps s'ha instal·lat a Barcelona i que ha col·laborat en alguns projectes del festival Barnasants. A *Pilar*, Petisme, un dels grans poetes de la cançó actual, ens parla amb emoció de la seva mare, i a través d'ella de les dones víctimes d'una guerra injusta i d'una postguerra encara més dura. Cal esmentar, a més de la cançó que dona títol a l'àlbum, temes com «Bufandas rojas», un homenatge a les dones republicanes d'ahir i d'avui; «La Estrella del Nou de la Rambla», que és la pastisseria de Barcelona on de jove va treballar la seva mare, en arribar d'Olvés; «El niño de la llave», sobre un de tants i tants milers d'infants que viuen en el llindar de la pobresa i que s'han de quedar sols a casa durant les llargues tardes d'estiu, i «Oda a Barcelona», la primera —i segurament no pas la darrera— cançó que Àngel Petisme escriu i canta en català.

Un cas especial és el disc de Marc Garcia *La corte del rey loco*. Coneixia en Marc per les seves notables adaptacions de Brassens en català i en castellà. Ara, per fi, he pogut escoltar les seves pròpies composicions, escrites també en les dues llengües, i cal dir que és un autor que cal tenir molt en compte. En un món que tendeix a la immediatesa i a la *novolengua* orwelliana, en Marc actua a contrapel i ens ofereix textos llargs, ben elaborats, en què el classicisme de la rima consonant dona la mà a un humor iconoclasta d'arrel àcrata que, sobretot en les cançons escrites en castellà, l'emparenta amb l'enyorat Javier Krahe. Però Marc Garcia no és pas una còpia de Krahe, ni de bon tros: la seva manera de cantar no té res a veure amb la monòdia quasi recitativa del mestre madrileny, i de vegades l'humor és cobert per una capa d'indignació salutífera, en cançons com «Tened presente el hambre», amb ressonàncies de Miguel Hernández. La influència del Brassens de «La messe au pendu» —en què l'anticlericalisme de l'autor queda matisat per l'admiració cap a un capellanet que s'oposa amb totes les seves forces a la pena de mort— queda reflectida a «El padre Antonio», una mena de Don Camillo que no dubta a fer servir els punys per defensar els més febles, i l'habilitat d'en Marc a l'hora de fer malabarismes lingüístics, de jugar amb la llengua a la manera d'un Pérec, queda més que demostrada en cançons en català com «Proserpina» i, sobretot, «Cançó de les bruixes», on és el so dels mots allò que en vehicula el contingut.

Bé, tal com heu vist, el virus no afecta la creativitat. Però quin *brave new world* ens espera, i quin lloc hi tindran les cançons, la música, el teatre? Deixeu-me traduir-vos un fragment d'un text de Jean-Claude Barens: «Aquest nou món fet de tristesa i desolació sembla planificat per cervells maquiavèlics. La paraula "felicitat" hi ha esdevingut tabú. Potser per això no s'afanyen a permetre que els artistes, aquells qui fan somiar, reprenguin les seves activitats. Són perillosos. Vehiculen idees i podrien fer que la gent se sentís feliç. Per tant, tanquen les portes dels llocs on es poden expressar i terroritzen aquells qui, eventualment, podrien anar-hi amb la finalitat de respirar el seu oxigen. Aquest virus ha matat força gent, però també ha accelerat la implantació d'aquest nou món. Alguns se n'adonen; d'altres, no.»

Les cançons no canvien el món, però poden ajudar a modificar les mentalitats. I poden, per tant, ser útils per evitar que aquesta visió d'un món potser «segur», però on viure no valgui la pena, esdevingui una realitat. Continuarem escrivint, doncs. I component. I cantant. I, sempre que calgui, reinventant-nos.

Marc Garcia
Marc Garcia canta a Brassens
Rock CD Records, RCDR1356.

El gran Georges Brassens va marcar profundament els primers anys de la llavors anomenada Nova Cançó. De fet, el primer disc dels Setze Jutges fou l'EP *Espinàs canta Brassens*. Però, tot i que la influència brassensiana es pot rastrejar en cançons de Pi de la Serra, Enric Barbat, Ovidi Montllor, Pere Tàpias, Serrat i molts altres artistes, les adaptacions al català (i em permetreu que m'autoesmenti com a excepció) són minses: algun tema aïllat enregistrat per la Guillermina, en Quico, L'Agram i, més recentment, per Mishima i Eva Dénia, i para de comptar. Per això em sembla una bona notícia l'aparició d'aquest CD en què Marc Garcia demostra una notable habilitat a l'hora de dur al català temes com «El vent», la poc coneguda «Mama, papa» (que fou un duo de Brassens amb Patachou), «Cupido se'n fot» (una de les darreres que enregistrà el seu autor), «Morir per les idees», «Qui et va parir?» (versió de «Putain de toi»), «Súplica per ser enterrat a la platja de Sète», etc. El disc, que disposa d'uns arranjaments molt efectius i plens de swing, també aplega versions castellanes molt solvents d'altres temes prou coneguts, com «Hecatombe». El que d'entrada sobta una mica és la veu del cantant —estem acostumats a intèrprets de Brassens amb una veu molt més greu que la seva—, però aviat el seu timbre conquereix les nostres orelles.— M.P.

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011–Present

LA CAPSA
ROCK
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E
ALTERNATIU
2010
2019

MEMBRES DEL GRUP:

01) Jake Rope ..... VEU I GUITARRA
02) Ivanhoe ..... BATERIA
03) Víctor ..... BAIX

NOM DEL GRUP:

Melting State

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els Melting State són una banda creada al Prat de Llobregat l'any 2011. La van fundar el Víctor Palomino 'Jake Rop' a la guitarra i veus i el Víctor Tamayo al baix, dos amics d'institut que van decidir intentar formar una banda totalment des de zero, amb petites nocions musicals, però extasiats amb una profunda influència de bandes *"Noisy"* dels anys 90 i 2000.

Amb la primera formació completa al 2013, la banda va decidir gravar un single anomenat *Levitate,* als estudis *Algusano Records* de Mataró. Després de passar per diverses formacions, van trobar l'estabilitat amb l'arribada de l'Iván Serra 'Ivanhoe' a la bateria, ex integrant de grups de *Rock* i *Heavy Metal* com *"Casual"* o *"Leyenda"*.

Des del 2016 la banda comença a compondre cançons pròpies amb l'Iván fins que al 2017 van arribar a gravar el seu primer EP titulat *Slaves of D.N.A* als *Distortion Studios* de la mà del Dani Salat.

Tot seguit la banda va començar a fer directes a diversos locals d'oci del Prat i l'Hospitalet passant també per sales i clubs de Barcelona.

A finals del 2017, els Melting State van començar a escriure noves cançons fins que al 2018 van publicar el seu segon EP anomenat *A New Day*. L'àlbum de sis cançons els hi va donar l'oportunitat de poder fer concerts fora del baix Llobregat i Catalunya.

Al 2019, la banda va compondre i gravar, també de la mà de Dani Salat, el seu tercer EP sota el títol *Interphase* que no va ser publicat fins al 2021 per motius externs a la banda.

Actualment, els Melting State continuen en procés de noves composicions amb el principal objectiu de continuar publicant nous treballs musicals.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Slaves of DNA 2017
02) A New Day 2018
03) Interphase. 2021

2010

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Instagram
03) Bandcamp	04) Soundcloud
05) Spotify	06) Noticias
07) Video	08) Video
09) Video	

2010

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015-2022

MEMBRES DEL GRUP:

01) Joan Rius ..... VEU I GUITARRA
02) Alberto Rodríguez ..... GUITARRA I VEUS
03) Santi Calvo ..... BAIX
04) Xavi Martinez ..... TECLATS
05) Xavier Llopis ..... BATERIA
06) Juan Carlos Mendi ..... BAIX

NOM DEL GRUP:

Musgo

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Nascuts l'any 2015 sota el nom de Blackswans, Musgo va portar el seu característic *noisepop* fins als límits de l'extraradi musical i físic. Junts van construir una proposta que beu de fonts del *postpunk* i el *noise* fins a convertir-se en rítmica i somiadora, tractant visions quotidianes i vitals.

L'any 2020 la pandèmia de la Covid-19 va acabar afectant el grup arribant a tancar el projecte. La banda va deixar com a llegat 2 EPS (Electricidad, com a Blackswans i Modo Ártico com a Musgo) i un bon grapat de concerts per tot el Baix Llobregat.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

01) Electricidad . . . . . (AUTOPRODUIT) 2016
02) Modo Antartico . . . . . (PRODUCCIÓ ERIC FUENTES) 2019

2010

RECURSOS WEB:

01) Facebook	02) Twitter
03) Instagram	04) Spotify
05) Spotify	06) Video

2010

PRENSA :

PRENSA :

2010

NOM DEL GRUP:

Nice Place

MEMBRES DEL GRUP:

01) Oscar Martín ..... GUITARRA
02) Javi Martín ..... BAIX
03) Miguel A. Martín ..... VEU
04) Jorge Garcia ..... GUITARRA I VEUS
05) Ana Jimenez ..... BATERIA

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2010–2015

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Després d'un temps de gestació, a finals del 2010 es va donar forma a aquest projecte. Un compendi càustic i melòdic amb un toc de foscor compensat per la brillantor de la guitarra acústica, una veu histriònica i una notòria influència post-punk.

2010

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Pseudo . . . . . DEMO 2012
02) Lone Sentinel . . . . . SINGLE 2015
03) Reset . . . . . EP 2016

RECURSOS WEB:

01) Soundcloud	02) Soundcloud
03) Bandcamp	04) Bandcamp
05) Facebook	06) Myspace
07) Video	08) Video
09) Video	

2010

NOM DEL GRUP:

The Blue Majer's

LA CAPSA Pop Rock 2019 2010 2°06'13.1"E 41°19'48.5"N

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2015-Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Manolo Ahicart ..... VEU
02) José Garcá Vela ..... GUITRRA SOLISTA
03) Angel Chueca ..... TECLATS
04) Roberto García ..... GUITARRA RITMICA
05) Pedro Garcia Vela ..... BAIX
06) Enrique Moreno ..... BATERIA

2010

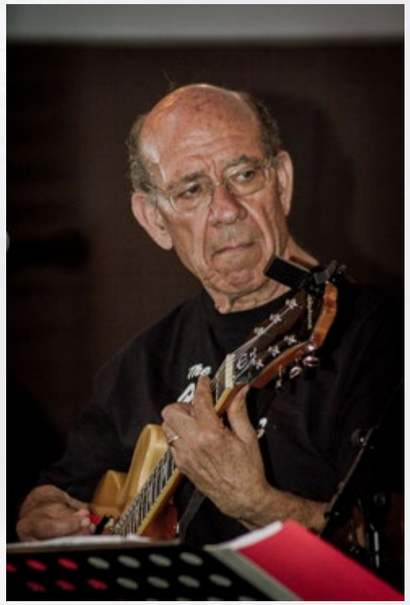

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquest grup format al 2015 suposa la fusió dels The Blue Streak i The Majer's fundats l'any 1961 i 1963 respectivament. Després de l'actuació i jubilació de Los Mitos totes dues bandes s'ajunten en un concert homenatge a la banda. És aquí on sorgeix la idea de formar un nou grup a partir dels dos existents.

Malgrat que als inicis van patir algun problema de formació perquè els instruments es duplicaven, al final van arribar a un acord i a una formació final: el Pere al baix, el Pep a la guitarra solista, l'Enrique a la bateria, l'Ángel al teclat, el Roberto a la guitarra rítmica i el Manolo a la veu.

Així doncs, el nou The Blue Majer's el formen músic de tots dos grups que s'ajunten per interpretar música dels anys 60, 70 i 80. L'estil musical del grup és pop-rock i blues incloent balades clàssiques dels anys 50 i 60.

RECURSOS WEB:

01) Video	02) Video
03) Video	04) Video

2010

2010

NOM DEL GRUP:

Tronco

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2016–Present

POP
LA CAPSA
41°19'48.5"N 2°06'13.1"E
2010 – 2019

MEMBRES DEL GRUP:

01) Conxita Herrero ..... VEU
02) Fermí Herrero ..... VEU I GUITARRA

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Els germans Herrero formen Tronco a la primavera del 2016. La unió musical entre el Fermí i la Conxi neix al pati de casa seva. Ella no parava d'escriure cançons fins que un dia les va voler gravar per presentar-se al concurs de maquetes AUTORPLACER del CA2M (Centro de Arte 2 de mayo). Aquest senzill produït a La Capsa pel Vicente Macià, va aconseguir una menció especial per part del jurat entre els que figuraba Luis Calvo de la discogràfica Elefant Records. Ell va ser qui, poc temps després, els va proposar enregistrar el seu primer treball discogràfic: "Abducida por formar una pareja" (Elefant Records, 28 d'abril del 2017).

Gràcies a la proposta d'en Luis, el grup va conèixer a l'Eloy Bernal, qui va passar a ser el "Miembro secreto del Tronco" produint i gravant tot els seus treballs.

En aquest impàs entre el concurs de maquetes i la sortida del disc, ja van començar a fer els seus primers concerts per Barcelona (Aforest Fest, Freedonia, Apollo, Maldaltrua, Hi-Jauh USB...) i Madrid (Festival Graf).

Al novembre del 2018, veu la llum el seu segon treball discogràfic titulat Tralará (Elefant Records) i al març del 2021 surt els seu últim disc, amb el nom de: Nainonai (Elefant Records).

A les cançons de Tronco és habitual escoltar problemes quotidians que tracten sobre l'amor, l'amistat, les relacions socials, la soledat i la mort. Aquests són els temes més punyents i recurrents de totes les persones, amagats darrere d'un so de guitarra punk-minimalista carregat de molt de significat.

2010

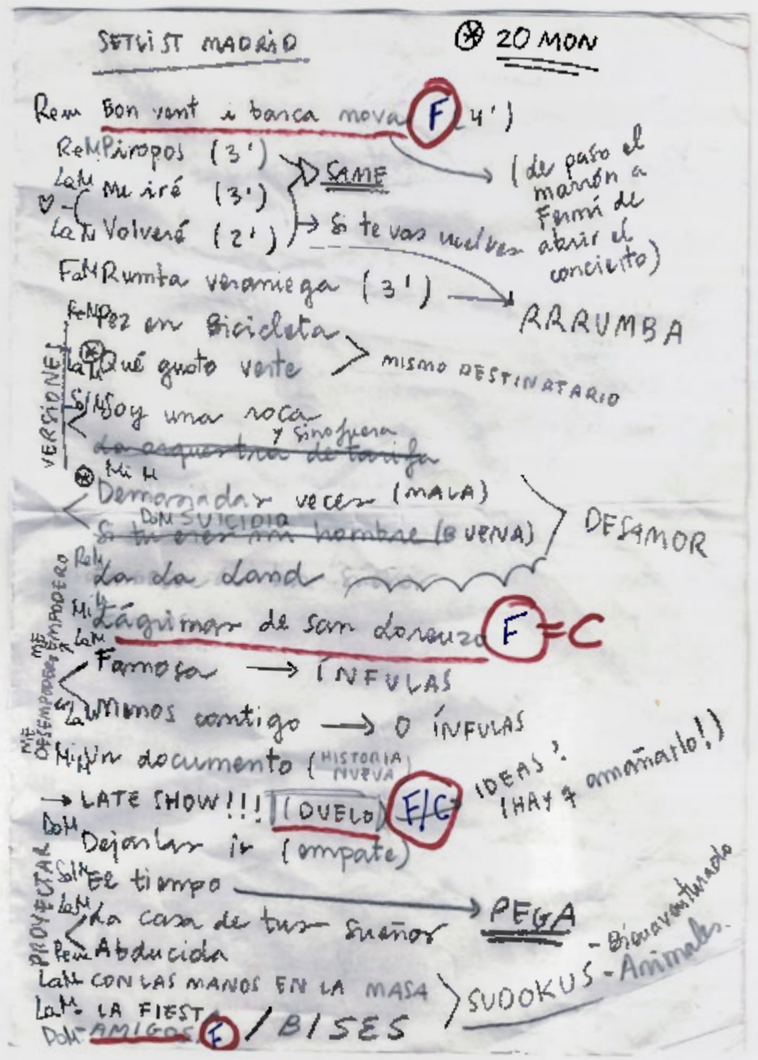
SETLIST MADRID
20 MON
Rem Bon vent i barca nova F (4')
ReM Piropos (3')
LaM Me iré (3')
LaM Volveré (2')
SAME
Si te vas vuelves
(de paso el marrón a Fermí de abrir el concierto)
FaM Rumba veraniega (3')
RRRUMBA
ReM Pez en Bicicleta
LaM Qué gusto verte
MISMO DESTINATARIO
VERSIONES
SolM Soy una roca
y sinofuera
Mi M Demasiadas veces (MALA)
DoM SUICIDIO
Si tu eres mi hombre (BUENA)
DESAMOR
ReM La la land
MiM Lágrimas de san Lorenzo F = C
ME EMPODERO
LaM Famosa → ÍNFULAS
LaM Menos contigo → O ÍNFULAS
ME DESEMPODERO
MiM Un documento (HISTORIA NUEVA)
→ LATE SHOW!!! (DUELO) F/C
IDEAS! (HAY q amañarlo!)
DoM Dejarlas ir (empate)
PROYECTAR
SolM El tiempo → PEGA
LaM La casa de tus sueños
Rem Abducida
LaM CON LAS MANOS EN LA MASA
LaM LA FIESTA
DoM AMIGOS F / BISES
SUDOKUS - Bienaventurado - Animales

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Abducida Por Formar Una Pareja . . . . . (ELEFANT RECORDS) LP 2017
02) Tralará . . . . . (ELEFANT RECORDS) LP 2018
03) Nainonai . . . . . (ELEFANT RECORDS) LP 2021

2010

SETLIST 1/9/2021
Pamplona.

Vamos a contar mentiras
Cancelo todo
Dos motos
Urna de cristal
Volveré
Esa vez Desesperado
~~Lágrimas / Bon tout~~
Rumba veraniega
La la la
Menos Contigo
Piropos
Soy una roca
Bienaventurado
Gran barrera de coral
Abducida

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Instagram
03) Spotify	04) Noticias
05) Noticias	06) Noticias
07) Noticias	08) Noticias
09) Video	10) Video
11) Video	12) Video
13) Bandcamp	14) Instagram

2010

PRENSA:

PRENSA:

2010

LA CAPSA
2010
2019
Pop Rock
41°19'48.5"N
2°06'13.1"E

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2014–Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Emilio Zubillaga ..... BATERIA I VEUS
02) Paco Lorencés ..... DJ
03) Xavier Martinez ..... DJ I VEUS
04) Miquel Tebar ..... BAIX I VEUS
05) Xavier Bobi ..... GUITARRA I VEU

NOM DEL GRUP:

Venturi Republic

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

Aquesta banda té el seu origen als bucs de La Capsa. Part de la formació ja havia participat en altres projectes musicals com Caballo de Vapor o Efecto Venturi però, després de formacions exploratòries, van trobar un conjunt estable i sòlid per gestar el projecte dels Venturi Republic. Al 2016, la seva posada en escena inicial va ser co-produïda pel Xarim Aresté.

Malauradament, tres anys més tard, la pandèmia de la Covid-19 va aturar el projecte, però, a la vegada, va obrir noves oportunitats d'incorporar innovació i encetar nous projectes.

VR és un quintet d'amics exploradors de paisatges musicals oberts i transmissors d'emocions i sentiments, una banda que s'apassiona cercant punts de trobada entre patrons i ritmes diversos, sortint de les línies establertes, perseguint un so i una melodia sovint impossible.

A través del seu repertori, el grup aborda escenes de la vida que els envolta sense subterfugis i sense barreres, amb un imaginari ple d'inquietuds, visions oníriques, denúncies poètiques i reflexions vitals. És així com ens proposen sempre una evasió amb espurnes de diversió, sense abandonar mai la passió per transmetre una visió particular de la vida.

DISCOGRAFIA:

01) Rock Estatal . . . . . EP 2019

01)

2010

2010

RECURSOS WEB:

01) Spotify	02) Web
03) Instagram	04) Video
05) Video	

2010

NOM DEL GRUP:

Xavi Alias

ANY D'INICI DEL GRUP
I ANY DE FINAL:

2011–Present

MEMBRES DEL GRUP:

01) Xavi Alías ..... GUITARRA, VEUS, SOROLLS

2010

BREU DESCRIPCIÓ DEL GRUP:

La carrera del Xavi Alías es caracteritza per la recerca i experimentació a través de la cançó d'autor. Del pop a l´electrónica passant pel folk amb unes lletres críptiques i suggerents.

Després de Carib (Escafandra Records, 2017), Xavi Alías ha composat dues bandes sonores: Panteres de l'Èrika Sánchez al 2020 i Perifèria del Xavier Esteban.

Actualment es troba enllestint el seu proper disc, el més eclèctic i ambiciós fins ara. Formarà part d´un nou projecte i veurà la llum aquest 2021.

DISCOGRAFIA:

01)

02)

03)

01) Fauna Fragil . . . . . (AUTOEDITAT) 2011
02) La Set De La Balena . . . . . (ESCAFANDRA RECORDS) 2014
03) Carib . . . . . (ESCAFANDRA RECORDS) 2017

2010

RECURSOS WEB:

01) Web	02) Bandcamp
03) Facebook	04) Instagram
05) Spotify	06) Youtube

2010

Ajuntament del Prat de Llobregat

PRODUCCIÓ:

La Capsa]

CORRECCIÓ:

Elisabet Martín

DISSENY I MAQUETACIÓ:

Vera Tamayo